

**ผลการใช้นิทานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไร่คง
จังหวัดลำพูน**

นางดวงเดือน ชันดี

**การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2553**

**The Effects of Using Tales on English Speaking Skill
of Prathom Suksa V Students at Ban Raidong School
in Lamphun Province**

Mrs. Duangduan Khuntee

**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University**

2010

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้นิทานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไร่คง
จังหวัดลำพูน

ชื่อและนามสกุล นางดวงเดือน ชันดี

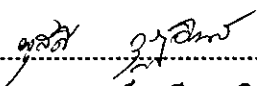
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน

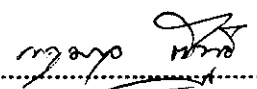
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

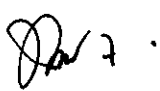
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุสดี กุญอินทร์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2553

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์สุสดี กุญอินทร์

..... กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. นฤมล ตันธุเรศรชัย

.....
รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้นิตานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไร่แดง จังหวัดลำพูน

ผู้ศึกษา นางดวงเดือน ขันดี **รหัสนักศึกษา** 2512101623 **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(หลักสูตรและการสอน) **อาจารย์ที่ปรึกษา** รองศาสตราจารย์สุสติ กุฎอินทร์
ปีการศึกษา 2553

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนโดยใช้นิตานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ (2) ศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไร่แดง จังหวัดลำพูน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 7 คน โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้นิตาน แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้นิตานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ (2) พฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์ในระดับดี

คำสำคัญ ทักษะการพูด นิตาน ภาษาอังกฤษ ประถมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จากรองศาสตราจารย์ผุสดี กุฎอินทร์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้ให้คำปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะการศึกษาค้นคว้าอิสระมาโดยตลอด จนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. นฤมล ต้นธสุรเศรษฐ์ กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะ แนวคิด และแนวทางแก้ไขการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ให้มีความถูกต้องเหมาะสม ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำ ในการแก้ไขเครื่องมือในการดำเนินการวิจัย ให้ข้อคิดและข้อเสนอแนะ และขอขอบคุณเพื่อน นักศึกษาบัณฑิตศึกษาทุกท่านที่ให้ความสนใจในการศึกษาครั้งนี้ ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานและ ครอบครัวที่อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือมาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชและผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ดูแลช่วยเหลือ สนับสนุนและให้ความสนใจด้วยดีเสมอมา

ดวงเดือน ขันดี

พฤศจิกายน 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ข
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับนิทาน	6
การสอนโดยใช้นิทาน	14
การสอนทักษะการพูด	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
ประชากร	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	37
ผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างเรียน	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	45
สรุปการวิจัย	45
อภิปรายผล	47
ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	56
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	57
ข ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน	59
ค แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดโดยใช้นิทาน	80
นิทาน	130
ง แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนและเฉลย	141
จ แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิและสรุปการประเมิน	147
ฉ ตารางแสดงผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	162
ช ตารางเกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน	164
ประวัติผู้ศึกษา	165

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบคะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้นิทาน.....	37
ตารางที่ 4.2 คะแนนผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	38

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อสังคมไทยเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษาหาความรู้ การประกอบ อาชีพ การส่งออก การซื้อขาย การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่มีความสำคัญต่อการสื่อสาร การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสังคมปัจจุบันมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีและมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังใช้เป็นเครื่องมือค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการและยังช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลและส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศอื่น อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน (กรมวิชาการ 2544: 220)

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ต้องเน้นการฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพธุรกิจต่างๆ เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจ และจะช่วยให้การอ่านและการเขียนง่ายขึ้นอีกด้วย (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2539: 167) ในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกอารมณ์ ทักษะ ทักษะการฟังจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง ผู้พูดจะต้องรู้จักพูดให้ถูกต้องและเหมาะสมกับบุคคล ย่อมจะได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ มักเป็นคนที่มีความสามารถในการพูด การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จ ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในตัวผู้เรียน และวิธีสอนของครู ครูเป็นผู้มีบทบาทมากที่สุดในการจัดการเรียนการสอน ครูจึงควรเลือกวิธีสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของวิชา รู้จักค้นคว้าหาเทคนิคใหม่ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ก็จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายได้ (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2539: 17)

การพูดเป็นการถ่ายทอดให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและต้องอาศัยการฝึกฝนให้เกิดทักษะ เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความประทับใจ ด้วยลีลาท่าทาง น้ำเสียง ซึ่งเป็นบุคลิกภาพ เฉพาะตัวของผู้พูด

(อัจฉรา ชิวพันธ์ 2546: 39) การพูดแสดงถึงบุคลิกของแต่ละบุคคล การพูดของผู้เรียนจะดีหรือไม่ นั้น ขึ้นอยู่กับผู้เรียนสามารถฟังอย่างเข้าใจและใช้ภาษาได้คล่องแคล่วด้วยความมั่นใจ การพูดและการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐาน ให้เกิดทักษะการอ่านและเขียนตามมา ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถในการใช้ภาษาพูดเพื่อติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้น ครูจะต้องเป็นผู้มีบทบาทในการปรับปรุงการพูดของผู้เรียน เช่น พูดชัดถ้อยชัดคำ พูดฉะฉาน คล่องแคล่วและกล้าแสดงออก (สนิท สัตโยภาส 2542 อ้างถึงใน กรรณิการ์ พฤษวีเศษกุล 2546: 2)

จากสภาพปัจจุบันพบว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมา ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ผู้เรียนไม่สามารถที่จะพูดสนทนากับชาวต่างประเทศได้อย่างคล่องแคล่ว เนื่องจากครูขาดเทคนิควิธีการสอน ขาดสื่อการเรียนการสอน จึงทำให้ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จ แม้ในสภาพปัจจุบัน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเปลี่ยนไปจากเดิมมาก มีกิจกรรมที่น่าสนใจเช่น เพลง เกม มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ผู้เรียนก็ยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์ในสภาพความเป็นจริงได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องทำความเข้าใจปัญหา แล้วแสวงหาหนทางที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา (ประนอม สุรัสวดี 2539: 55) โดยเฉพาะทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นทักษะที่นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกอย่างสม่ำเสมอ

ครูผู้สอนจึงต้องจัดการเรียนการสอน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะภาษา มีความสามารถในการสื่อสาร ต้องจัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมให้สามารถจูงใจผู้เรียน ภาษาน่าสนใจหรือยากเกินไป สิ่งที่สอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน บรรยากาศในการเรียนไม่เครียด (กาญจนา ปราบพล 2541: 3) และภาษาไม่อาจจัดแยกกับสถานการณ์ ครูผู้สอนจึงควรเน้นเนื้อหาสาระจากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวผู้เรียน (สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย 2544: 4) และควรตระหนักว่านักเรียนไม่สามารถฟัง พูด ภาษาอังกฤษถึงขั้นสื่อสารได้ เนื่องจากการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในชั้นเรียนเท่านั้น ครูจึงควรจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางการสื่อสารมากขึ้น

การสอนโดยใช้นิทานเป็นตัวเชื่อมให้นักเรียนได้ฝึกพูดประโยคสนทนา แสดงบทบาทตัวละครในนิทานที่ครูเป็นผู้แต่งขึ้น เป็นการสื่อสารที่จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกสนทนาในสถานการณ์และบทบาทต่างๆ กัน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจที่จะนำทักษะภาษาที่ได้เรียนรู้มาใช้เพื่อการสื่อสาร ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (แสงจันทร์ ปัญติ 2550: 6) กล่าวว่า นิทานมีส่วนช่วยอย่างมากในการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะธรรมชาติของเด็กจะชอบนิทาน โดยครูเป็นผู้จัดหาเนื้อเรื่องนิทาน มีรูปภาพและเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนและมีการสอดแทรกข้อคิดคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น มี

ปฏิสัมพันธ์เพิ่มขึ้นและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมกันสร้างความสัมพันธ์และให้ความร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ต่างๆ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ครูผู้สอนควรใช้กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและควรให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาได้

วิธีสอนโดยใช้นิทานมีการจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ เช่น กิจกรรมเกม เพลง สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมุติ เป็นต้น กิจกรรมแต่ละอย่างเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ความหลากหลายของกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นต่อการเรียนและไม่รู้สึกเบื่อ บรรยากาศในการเรียนไม่เครียด นักเรียนสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษา (ชัยยา เปรมภักดิ์ และสุรพันธ์ กุศลสง 2543 อ้างถึงใน สุทธิวรรณ เวบบ์ 2549: 2)

จากสภาพปัญหาในโรงเรียนที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่นั้น พบว่านักเรียนไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาได้ตอบ ขาดทักษะการพูดสื่อสารที่ดี ไม่กล้าแสดงออก ขาดความเชื่อมั่น ไม่สามารถพูดสื่อสารให้เข้าใจ อันเนื่องมาจากนักเรียนขาดประสบการณ์การใช้ภาษา ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง จากการสำรวจสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนบ้านไร่คง ยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จากการวิเคราะห์สาเหตุพบว่า ครูผู้สอนยังขาดเทคนิคใหม่ๆ และกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะด้านการพูด ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่าแนวทางที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และได้รับข้อมูลทางภาษาที่สามารถเข้าใจง่าย โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงให้มากที่สุด (Taylor, 1990: 70)

ผู้วิจัยเห็นสมควรพัฒนาทักษะการพูดให้แก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การพูดติดต่อสื่อสาร จากการใช้นิทานเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ผ่านตัวละคร ที่จะกำหนดบทบาทให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ โดยการใช้กิจกรรมที่หลากหลายช่วยในการพัฒนาทักษะการพูดและสร้างเจตคติที่ดีของนักเรียน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนได้ใช้เทคนิค สื่อและวิธีสอนเพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียน ใช้กระบวนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนและมีความกล้าพูดสื่อสารมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียน โดยใช้นิทาน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายบุคคล

3. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นิทาน
มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไร่แดง จังหวัดลำพูน
ปีการศึกษา 2553 จำนวน 7 คน

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

4.2.1 ตัวแปรต้น การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน

4.2.2 ตัวแปรตาม คือทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

4.3 เนื้อหา

นิทานที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่

1. My New Friend
2. Oil's Birthday
3. At the Restaurant
4. Visit to Chiang Mai Zoo

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้นิยามศัพท์ดังนี้

5.1 นิทาน หมายถึง นิทานที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นให้เหมาะสมกับผู้เรียน จำนวน 4 เรื่อง ให้มีการดำเนินเรื่องที่สนุกสนาน เนื้อเรื่องมีการสนทนาของตัวละคร มีความสอดคล้องกับเรื่องราวที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูด และมีการสอดแทรกคุณธรรมเพื่อเป็นคติสอนใจ

5.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูดสนทนาได้ตอบ จากการจัดกิจกรรมการพูดสนทนาในนิทาน ตลอดจนการนำเสนองานที่เกิดจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความเชื่อมั่นในการพูด ความสามารถในการพูดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวัดจากแบบประเมินพฤติกรรมการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.3 พฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน จากการสังเกตพฤติกรรมการพูดของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการพูด ในด้านความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์และการออกเสียง ความคล่องแคล่วในการพูด และการแสดงท่าทาง นำเสียงประกอบการพูด

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

6.1 นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร มีความมั่นใจในการพูดและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

6.2 ครูผู้สอนได้แนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัย ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับนิทาน
 - 1.1 ความหมายของนิทาน
 - 1.2 ประเภทของนิทาน
 - 1.3 องค์ประกอบของนิทาน
 - 1.4 นิทานที่ครูแต่งเอง
2. การสอนโดยใช้นิทาน
3. การสอนทักษะการพูด
 - 3.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.2 แนวทางพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 3.3 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับนิทาน

ได้มีผู้ให้ความหมายของนิทานดังนี้

1.1 ความหมายของนิทาน

ไพพรรณ อินทนิล (2534: 11-15) กล่าวว่า นิทานหมายถึง เรื่องที่เล่ากันมาแต่สมัยโบราณ ซึ่งตรงกับคำว่า “นิทานกถา” ในภาษาบาลี “นิทาน” แปลว่าเรื่องเดิม เรื่องที่ผูกขึ้น และเรื่องที่ยังอิง นิทานเป็นสิ่งที่สร้างความบันเทิงให้แก่ผู้ฟัง สอดแทรกคติเตือนใจหรือแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

เกริก ชื่นพันธ์ (2543: 7-8) กล่าวว่า นิทานในภาษาบาลี แปลว่า เรื่องเดิม เรื่องที่ผูกขึ้นและเรื่องที่ยังอิง หมายถึง เรื่องที่เล่าตั้งแต่สมัยโบราณเป็นเรื่องนิทานกถา นิทานเป็นการผูกเรื่องขึ้นเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสุข สนุกสนาน ตื่นเต้น แฝงคำสอนจรรยาในการใช้ชีวิต การเล่านิทานเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมต่อเนื่องของผู้เล่า ให้คนรุ่นใหม่ฟัง นิทานเป็นเรื่องที่สนุกสนาน เรื่องเศร้าโศกเสียใจ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ถ่ายทอดเรื่อง

ประสบการณ์ สอดแทรกเรื่องจริยธรรมและการปฏิบัติเพื่อให้ผู้ฟังได้รับเรื่องที่ค้างใจและเกิดความประทับใจ

ศุวิทย์ มูลคำ (2545: 212) กล่าวว่า นิทานคือเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อาจเป็นเรื่องราวที่อิงความจริง หรือเป็นเรื่องที่เกิดจากจินตนาการของผู้เล่าเองก็ได้ อาจจะมีการแสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ เพื่อให้เกิดความตื่นเต้น สนุกสนาน มีการสอดแทรกคุณธรรมเพื่อเป็นข้อคิด ข้อเตือนใจแก่ผู้ฟัง

ฉัญฉวี ชนะโชติ (2548: 8) กล่าวว่า นิทานหมายถึงเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาเป็นทอดๆ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน นิทานเหล่านี้อาจเป็นเรื่องที่อิงความจริงหรือมีการเล่าเสริมต่อให้สนุกสนาน ตื่นเต้น ลึกซึ้ง หรือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมาจากจินตนาการของผู้เล่าเองก็ได้ และอาจจะสอดแทรก คติเตือนใจ หรือแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องที่ควรในการดำรงชีวิต

นพดล สังข์ทอง (2549: 14-15) กล่าวว่า นิทานเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นหรือเล่าสืบต่อกันมา เน้นความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นหลัก นิทานจะต้องมีเหตุการณ์ มีตัวละคร และบางครั้งเรื่องราวในนิทานอาจสอดแทรกความรู้หรือข้อคิดต่างๆ ให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านตามสมควร นิทานเป็นเรื่องที่เล่าด้วยปากที่เรียกว่า มุขปาฐะ การเล่านิทานมีมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์และเล่าสืบต่อกันมา นิทานเป็นอาหารทางใจอย่างหนึ่งของมนุษย์ เป็นแหล่งรวมความคิดความฝันและจินตนาการ ในปัจจุบัน มีผู้แต่งนิทานมากขึ้น นิทานสมัยใหม่จึงมีตัวละครที่หลากหลาย และเรื่องราวสอดคล้องกับยุคสมัยมากขึ้น การเล่าหรือการแต่งนิทานในปัจจุบันอาจใช้ทั้งรูปแบบร้อยแก้วหรือร้อยกรองชนิดต่างๆ ก็ได้ตามความถนัดของผู้เล่าหรือผู้แต่งเอง

ดังนั้นสรุปได้ว่า นิทานหมายถึง เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ หรือเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นใหม่ เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสุขและสนุกสนาน ตื่นเต้นและสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม คติเตือนใจ แฝงคำสอนจรรยาในการใช้ชีวิต การปฏิบัติเพื่อให้ผู้ฟังได้รับเรื่องที่ค้างใจเกิดความประทับใจ และนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องที่ควรในการดำรงชีวิต

1.2 ประเภทของนิทาน

นิทานแบ่งออกได้หลายประเภท มีผู้แบ่งนิทานตามลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

วิไล มาศจรัส (2549: 15 - 21) ได้แบ่งลักษณะนิทาน เป็น 4 ประเภทดังนี้

1. นิทานภามิต (fable) เป็นการเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรม ในรูปของการยกนิทานเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ผ่านตัวละคร โดยทั่วไปจะนิยมตัวละครที่เป็นสัตว์ และเป็นนิทานที่สั้นๆ

2. นิทานเทพนิยาย (fairy tale) หมายถึงนิทานเกี่ยวกับเทพคา ตัวละครมักจะเป็นมนุษย์ แต่มีศักดิ์สูง เช่น เป็นเจ้าหญิงเจ้าชาย หรือเป็นมนุษย์ธรรมดาที่มีลักษณะพิเศษ มีคุณธรรม

คุณงามความดี และมักถูกกลั่นแกล้งโดยแม่มด

3. นิทานชาดก เป็นนิทานที่มีอยู่ในคัมภีร์ เรียกว่า นิบาตชาดก กับ ปัญญาสาชดก เป็นนิทานที่มีไว้ยกเป็นคำสอนของผู้แสดงธรรม ให้ข้อคิดคติเตือนใจในเรื่องต่างๆ

4. นิทานชาวบ้าน (folk tale) เป็นนิทานพื้นบ้านที่เล่าขานต่อกันมาแต่โบราณ เนื้อหาของนิทานมักจะอ้างอิงสถานที่ที่มีอยู่จริงในท้องถิ่น

นพดล สังข์ทอง (2549: 17 - 49) ได้แบ่งประเภทของนิทานไว้เป็นหมวดหมู่ เพื่อสะดวกในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ จากแนวเรื่องของนิทาน จากยุคสมัยการเกิดนิทานเป็นต้นสรุปได้ดังนี้

1. นิทานสมัยโบราณ หรือนิทานแบบดั้งเดิม คือนิทานที่เล่าสืบต่อกันมาตามความเชื่อ ค่านิยม ประเพณีวัฒนธรรม นิทานโบราณจะไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งหรือผู้เล่าคนแรก

ลักษณะของนิทานสมัยโบราณ เป็นเรื่องที่เล่าโดยภาษาร้อยแก้วคือใช้คำพูดเป็นเวลาช้านานด้วยปากเปล่า หรือเล่าสืบต่อกันตามเนื้อเรื่อง ไม่มีการบันทึก ซึ่งต่อมาเมื่อการเขียนพัฒนาขึ้น จึงมีการบันทึกไว้เป็นวรรณกรรมหลายลักษณะ ดังนั้นจึงไม่ปรากฏผู้เล่าดั้งเดิมว่าเป็นใคร อย่างไรก็ดี เป็นของเก่า ฟังมาจากผู้เล่าอีกทีหนึ่ง นิทานสมัยโบราณ แบ่งได้ดังนี้

1.1 นิทานภายิต เป็นนิทานประเภทสอนใจที่มีเนื้อหาสั้นๆ ตัวละครส่วนมากเป็นสัตว์ บางตัวมักถูกกำหนดให้เป็นสัญลักษณ์ของสิ่งต่างๆ เช่น สิงโต เป็นสัญลักษณ์ของผู้มีอำนาจสุนัขจึงจอกเป็นสัญลักษณ์ของคนเจ้าเล่ห์ นิทานภายิตที่รู้จักกันมากที่สุด คือ นิทานอีสป เป็นนิทานสั้นๆ ให้คติเตือนใจ ตรงไปตรงมา เนื้อเรื่องมักจะกล่าวถึง การทำดีได้ดี หรือทำสิ่งใดมักจะได้รับผลเช่นนั้น และจบลงด้วยประโยคที่ว่า “นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า”

1.2 นิทานเทพนิยาย เป็นนิทานที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับตำนานเทพดา นางฟ้า มีความมหัศจรรย์เหนือความเป็นจริง ตัวละครเอกของนิทานประเภทนี้ มักจะเป็นมนุษย์ แต่มีศักดิ์สูงหรือมีอิทธิฤทธิ์ เหตุการณ์ในเทพนิยายมักจะเป็นเหตุการณ์ต่อสู้ของฝ่ายดีกับฝ่ายไม่ดี ตัวละครมักจะต้องการผจญภัยในดินแดนที่มหัศจรรย์ต่างๆ ผู้อ่านต้องอาศัยจินตนาการไปกับเนื้อเรื่อง ลักษณะเฉพาะของนิทานเทพนิยาย

1.3 นิทานชาดก คำว่า ชาดก หมายถึง เรื่องพระพุทธเจ้าที่มีมาในชาติก่อนๆ นิทานที่เกี่ยวข้องกับพุทธประวัติตอนใดตอนหนึ่ง นิทานชาดกจะมีอยู่ในคัมภีร์ที่เรียกว่า นิบาตชาดกและปัญญาสาชดก เป็นนิทานที่พระภิกษุยกเป็นตัวอย่างประกอบคำสอนในเวลาเทศนา เพื่อขยายความให้เป็นข้อคิด คติธรรม เตือนใจในเรื่องต่างๆ ลักษณะเฉพาะของนิทานชาดก ตอนจบเรื่องจะมีการประชุมชาติ เพื่อระบุว่าตัวละครแต่ละตัวกลับชาติมาเกิดเป็นผู้ใด ในพระชาติที่เป็นพระพุทธเจ้า โดยเฉพาะตัวละครตัวเอกที่มาเสวยพระชาติเป็นพระพุทธเจ้า

1.4 นิทานพื้นบ้าน เป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมาในท้องถิ่นจนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง เป็นเรื่องเล่าสืบทอดจากปากต่อปากเป็นภาษาร้อยแก้ว จากความทรงจำของผู้คนในท้องถิ่นนั้นๆ บอกเล่าถึงสถานที่ที่มีอยู่จริง สามารถอ้างอิงได้ โดยที่ไม่ทราบชื่อผู้แต่ง ไม่มีการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร นิทานแต่ละเรื่องจะดำรงอยู่ได้นานหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการจดจำของผู้เล่าและผู้ฟัง แต่ต่อมามีคนรู้หนังสือมากขึ้น จึงมีการบันทึกไว้

สรุปได้ว่า นิทานสมัยโบราณ เป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมาตามความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรม และไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งหรือผู้เล่าปรากฏแน่ชัด นิทานสมัยโบราณ แบ่งเป็น นิทานภาค นิทานเทพนิยาย นิทานชาดก นิทานพื้นบ้าน การที่คนรุ่นหลังได้รับฟังและเรียนรู้นิทานสมัยโบราณ นั้นเป็นผลจากการพัฒนาทักษะและความรู้ของคนรุ่นหลัง แล้วนำมาบันทึกไว้เพื่อศึกษากันต่อไป

2. นิทานสมัยใหม่ เป็นนิทานที่แต่งขึ้นมาใหม่ เนื้อเรื่องจึงเปลี่ยนไปตามยุคสมัย เช่น เรื่องเกี่ยวกับอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ยาเสพติด ความขยันอดทน เป็นต้น แต่แนวของเรื่องยังอิงรูปแบบเดิมของนิทานไว้ เช่น นิทานที่เน้นเรื่องคุณธรรมก็จะสอดคล้องกับนิทานภาค

ลักษณะของนิทานสมัยใหม่ จะต้องเป็นนิทานที่แต่งขึ้นใหม่ บางเรื่องอาจดัดแปลงหรือเรียบเรียงจากนิทานที่เคยมีมาแล้ว โดยมีชื่อหรือนามปากกาผู้แต่งชัดเจน เนื้อเรื่องอาจนำมาจากพฤติกรรมต่างๆ ไปของคน สัตว์ สิ่งของ หรือธรรมชาติ แล้วนำมาผูกร้อยเป็นเรื่องราวหรือจินตนาการเรื่องแบบเหนือจริงก็ได้ ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ริเริ่มนิทานสมัยใหม่คือ ฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน (Hans Christian Andersen)

สรุปได้ว่า นิทานสมัยใหม่เป็นนิทานที่แต่งขึ้นใหม่หรือดัดแปลงจากนิทานเดิม มีชื่อผู้แต่งชัดเจน แต่ยังคงรูปแบบเดิม เช่น คุณธรรมจริยธรรม คติสอนใจ สอดแทรกอารมณ์ขัน เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสุขสนาน หรือเป็นนิทานประเภทกิดฝัน จากจินตนาการ นิทานสมัยใหม่จึงไม่ยึดติดรูปแบบ สิ่งที่สำคัญในการแต่งนิทานคือ การกำหนดตัวละคร ฉาก เหตุการณ์ การสอดแทรกเนื้อหา นิทานสมัยใหม่จึงมีชื่อหลากหลาย ตามความต้องการของผู้เขียน

1.3 องค์ประกอบของนิทาน

นิทานมีองค์ประกอบหลายประการ ได้มีผู้ให้รายละเอียดขององค์ประกอบในการเขียนนิทานดังนี้

ไวโต มาสจรัส (2549: 51-53) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบในการเขียนนิทานมี 10 ประการ

1. คำโครงเรื่อง หมายถึงการกำหนดเหตุการณ์ของเรื่องที่จะเขียน ว่ามี

เหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวนั้นจะต้องเป็นเหตุการณ์ที่เป็นเอกภาพ มีผลอย่างใดอย่างหนึ่งตามมา โครงเรื่องมีส่วนประกอบอยู่ 3 ส่วน ได้แก่ การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง การปิดเรื่อง โครงเรื่องของนิทานมีปมปัญหา การต่อสู้กับความขัดแย้ง ขอกย้อนและมีวิธีการที่ผู้อ่านคาดไม่ถึง ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายธรรมะหรือฝ่ายอธรรม การดำเนินเรื่อง มีอุปสรรคนานัปการ บางครั้งหวาดเสียว โศกเศร้า ขบขัน ตื่นเต้นอยู่ตลอดเวลา การจบเรื่องด้วยอารมณ์สะเทือนใจ ความจุดมุ่งหมาย ของนิทานที่กำหนดไว้ เช่นชี้ให้เห็นบาปบุญคุณโทษ เป็นต้น

2. ตัวละคร หมายถึงผู้ที่มีบทบาทปรากฏอยู่ในเรื่อง ซึ่งตัวละครนี้ไม่จำกัดว่า จะต้องเป็นคนเท่านั้น อาจจะเป็นสัตว์ก็ได้
3. ฉาก หมายถึง สภาพแวดล้อมที่มีอยู่รายรอบตัวละคร ในขณะที่เกิดเหตุการณ์
4. แก่นเรื่อง คือ สารัตถะที่ใช้เป็นหลักในการเขียนเรื่อง เช่น ใช้ความรักเป็นแก่นของเรื่อง เนื้อหาที่ดำเนินไปจะเป็นเรื่องของความรัก เรื่องเกี่ยวกับคนรักสัตว์ สัตว์รักคน
5. ทศนะ หมายถึง มุมมองที่ผู้เขียนกำหนดให้มีผู้เล่าเรื่อง เป็นผู้สะท้อนเรื่องราวในงานเขียนออกมาให้ผู้อ่าน เกิดความเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง
6. ท่วงทำนองการเขียน หมายถึงลีลาการใช้สำนวนภาษา ที่แสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดที่นักเขียนแสดงออกมา ให้ปรากฏถึงการใช้สำนวนภาษาของตนเอง ในท่วงทำนองที่แตกต่างตามความถนัดของแต่ละคน
7. บทสนทนา คือ คำพูดได้ตอบของตัวละคร ในเรื่องที่สนทนาได้เสียงหรือขัดแย้ง
8. การเปิดเรื่อง หมายถึงการเริ่มต้นในฉากแรกของนิทาน ที่ผู้เขียนเริ่มเรื่องให้น่าสนใจ ซึ่งในนิทานส่วนมากมักจะเปิดด้วยคำพูดว่า กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว เป็นต้น
9. การดำเนินเรื่อง คือการกำหนดบทบาทให้ตัวละครแสดงบทบาทของตนออกมา เพื่อสื่อสารเรื่องราวให้ผู้อ่านทราบว่า นิทานเรื่องนั้นมีเนื้อหาเป็นอย่างไร
10. การปิดเรื่อง หมายถึงการจบเรื่องซึ่งเป็นตอนสูงสุดของเรื่องให้ประทับใจ ซึ่งการจบเรื่องอาจจะเป็นการคลี่คลายปมปัญหา ซึ่งอาจจบอย่างมีความสุข เศร้าโศก หรือ สนุกสนานเฮฮาก็ได้ แล้วแต่จุดประสงค์ของนิทานแต่ละเรื่อง

นพดล สังข์ทอง (2549: 48 - 65) กล่าวว่า องค์ประกอบของนิทานมีทั้งส่วนประกอบ หลักและส่วนประกอบย่อย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียนนิทานนั้น เขียนนิทานได้สมบูรณ์แบบผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน จินตนาการและสามารถเข้าถึงแก่นเรื่อง เกิดความพึงพอใจและได้ประโยชน์จากการอ่านนิทานนั้นๆ ได้แก่

1. แก่นเรื่อง หรือ theme คือแนวคิดที่ผู้อ่านสรุปได้หลังจากอ่านจบเรื่องลง โดยอาจจะสรุปจากข้อความที่ปรากฏอยู่ในเรื่องที่เป็นประโยคสำคัญ จากเหตุการณ์การกระทำ หรือ คำพูดของตัวละคร แก่นเรื่องบางเรื่องอาจเน้นไปที่ธรรมะข้อหนึ่งข้อธรรม เช่น ความกตัญญู เป็นเครื่องหมายของคนดี เป็นต้น การแต่งนิทาน ควรมีแก่นเรื่องเพียงแก่นเดียว ผู้เขียนต้องการเสนอแนวคิดประเด็นใดควรเลือกมาเพียงหนึ่งประเด็น

2. โครงเรื่อง หรือ plot คือเค้าโครงเรื่องคร่าวๆที่กำหนดขึ้น เป็นการกำหนดเหตุการณ์ของเรื่องว่ามีเหตุการณ์อะไร ดำเนินไปในลักษณะใด เพื่อเป็นแนวให้แต่งเรื่องตามเค้าโครงนั้น เหตุการณ์ดังกล่าวนั้นจะต้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกี่ยวโยงกันจนจบเรื่อง โครงเรื่องนิทานที่เสี้ยมชอบ มักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย เรื่องเหนือธรรมชาติ พ่อมด นางฟ้า เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ เรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ทั้งนี้การสร้างโครงร่างที่เร้าใจ สนุกสนานชวนติดตามย่อมทำให้ผู้อ่านสนใจมากกว่านิทานที่มีโครงเรื่องเรียบๆ

3. ตัวละคร หรือ characters คือ ผู้ที่มีบทบาทปรากฏอยู่ในเรื่อง ตัวละครอาจเป็น สัตว์ สิ่งของ หรืออะไรก็ได้ โดยปกติตัวละครในนิทานจะไม่มาก ทั้งนี้ก็เพื่อความกระชับในการดำเนินเรื่อง หลักเกณฑ์ที่ไม่ควรมองข้ามในการกำหนดตัวละคร คือ ตัวละครต้องสมจริง มีเหตุผลที่มาที่ไป ต้องมีชื่อตัวละครโดยที่ชื่อตัวละครไม่ควรซ้ำกันเพราะอาจทำให้ผู้อ่านสับสน นอกจากนี้ควรกำหนดให้มีตัวละครทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ไม่ควรมีเฉพาะเพศใดเพศหนึ่งเพราะจะทำให้ได้ผู้อ่านเพียงกลุ่มเดียว

4. ฉาก หรือ setting คือสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวละคร ในขณะที่เกิดเหตุการณ์ เช่น ในป่า ตลาด ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น ฉากที่น่าเกลียด สกปรก ไม่ควรนำมาใช้แต่งนิทาน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของนิทานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ซึ่งจะทำให้นิทานมีความสมบูรณ์เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ให้แง่คิดคติสอนใจ ซึ่งประกอบด้วย โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ฉาก ตัวละคร ท่วงทำนองการเขียน การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง การปิดเรื่อง นิทานเป็นเรื่องของจินตนาการ ที่ผู้เขียนจะต้องมีศิลปะในการเขียน เพื่อให้ความสนุกสนาน ปลูกฝังคุณธรรม คติ ข้อคิดและมุมมองต่างๆแก่ผู้อ่าน

1.4 นิทานที่ครูแต่งเอง

1.4.1 ความหมายของนิทานที่ครูแต่งเอง

นิทานที่ครูแต่ง (สมศักดิ์ ปรีปุระณะ 2542: 47-52) กล่าวว่า นิทานที่ครูแต่งขึ้น หมายถึง งานเขียนที่มีลักษณะลีลาแบบกันเอง ทำนองการเล่าด้วยวาจา นิทานที่เขียนขึ้นเอง เพื่อเล่าให้เด็กฟัง ครูผู้แต่งนิทานจึงต้องคำนึงอยู่เสมอว่า นิทานที่แต่งขึ้นนั้นจะมีผู้เล่าเป็นผู้ถ่ายทอด

ทุกสิ่งทุกอย่างจากนิทานเรื่องนั้น ไปสู่เด็กอีกทอดหนึ่ง โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีในการแต่งที่
เหมาะสมกับเด็ก มักจบด้วยการสรุปเรื่อง โดยนำคติสอนใจมาใช้เป็นแบบอย่าง

วิลโล มาศจรัส (2549: 30-33) กล่าวว่า การเขียนนิทานขึ้นมาใหม่ ส่วนใหญ่
ครูจะเป็นคนเขียนขึ้น เพื่อนำไปใช้เล่าประกอบการเรียนการสอน หรือบางทีอาจจะ เป็น พ่อ แม่
ผู้ปกครองที่คิดนิทานใหม่ๆ ขึ้นมาเพื่อให้ลูกฟังก่อนนอน การเขียนนิทานขึ้นมาใหม่ ซึ่งอาจจะเขียน
เพื่อรวบรวมไว้เล่าให้เด็ก ๆ ฟัง หรืออ่าน ถ้วนแต่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญทั้งสิ้น การเขียนนิทานจึงมี
องค์ประกอบ 5 ส่วน ดังนี้

1. จิตวิทยาเด็ก ผู้แต่งควรคำนึงถึงธรรมชาติของเด็กเป็นสำคัญ ได้แก่ ความ
ต้องการด้านความมั่นคงปลอดภัย ความรักและเป็นที่รัก การเป็นที่ยอมรับของสังคม ความสำเร็จ
การเปลี่ยนแปลง ความรู้ต่างๆ สิ่งอันเป็นสุนทรีย์ ความสนใจด้านต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะ
ทำให้นิทานเป็นที่น่าสนใจของเด็ก เช่น ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับตนเอง เกี่ยวกับธรรมชาติ
เกี่ยวกับผู้คนและสถานที่ต่างๆ เกี่ยวกับเครื่องจักรและการทำงาน เกี่ยวกับข้อเท็จจริง และการ
พิสูจน์ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับอุดมคติในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เกี่ยวกับสังคมรอบ ๆ ตัว เกี่ยวกับ
การสร้างสรรคประสพการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับโลกสมมติของเด็ก เกี่ยวกับโลกที่เด็กไม่เคยรู้จัก
เมื่อนำมาผูกเรื่องเขียนเป็นนิทาน เป็นแก่นเรื่องในการเขียนนิทาน ก็จะทำให้เป็นที่สนใจของเด็ก

2. เนื้อเรื่องสนุกสนาน ผู้แต่งนิทานต้องเขียนให้เด็กมีความสุขสนุกสนาน แทรก
อารมณ์ขัน ลงไปในเนื้อหา

3. มีสาระ จำแนกสาระได้คือ คุณธรรม จริยธรรม ความกตัญญู ความซื่อสัตย์
ความโอบอ้อมอารี ความเสียสละ ความกล้าหาญ เป็นต้น สาระเหล่านี้จำเป็นต้องสอดแทรกใน
นิทาน เพื่อจะได้ปลูกฝังความดีงามด้านต่างๆ ไว้ในจิตใจของเด็กตั้งแต่เยาว์วัย

4. มีความพอเหมาะกับความสนใจของเด็กแต่ละวัย นิทานที่ให้เด็กอ่านหรือเล่า
ไม่ควรเกิน 15 – 20 นาที

5. ไม่มุ่งสอนมากเกินไป การเขียนนิทานให้เด็กอ่าน จึงไม่ควรมุ่งสอนจนขาด
อรรถรสความสนุกสนานไปและเพื่อเป็นการให้เด็กฝึกคิดอย่างอิสระ หลังจากเขียนนิทานเสร็จแล้ว
ผู้เขียนก็ไม่จำเป็นต้องสรุปว่า นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า แต่อย่างไร

สรุปได้ว่า นิทานที่ครูแต่งเอง หมายถึง เรื่องราวที่ครูแต่งขึ้นเพื่อนำมาถ่ายทอดสู่
เด็กด้วยเทคนิคและวิธีการต่างๆ ต้องคำนึงถึงจิตวิทยาเด็ก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความ
สนุกสนาน ให้คติสอนใจ สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมตามความเหมาะสมกับวัยและเวลา

1.4.2 คุณค่าของนิทานที่ครูแต่ง

นิทานที่ครูแต่งเองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ มีผู้ให้ความสำคัญของนิทานที่ครูแต่งดังนี้

กลุยา ดันติผลาชีวะ (2541: 10) กล่าวว่านิทานเป็นสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก เพราะเด็กมีจินตนาการสูงและคิดออกมาเป็นภาพ ไม่มีเด็กคนใดที่ไม่ชอบนิทาน นิทานสามารถสร้างจินตนาการความฝัน ความคิดสร้างสรรค์ความเข้าใจและการรับรู้ให้กับเด็ก จากการทำนิทานเป็นสิ่งเร้าในการเรียนรู้และเด็กชอบคิดเทียบเคียงตัวเองกับตัวละครในนิทาน ทำให้เด็กสนใจที่จะเรียนรู้และฝึกบทพูดหรือการสนทนาของตัวละคร แม้บทพูดเป็นภาษาอังกฤษ เด็กก็กล้าที่จะพูดตามตัวละครที่ตนเองชอบและประทับใจ ทำให้เด็กมีการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษได้

นอกจากนี้ยังพบว่า นิทานมีผลต่อพัฒนาการทางจริยธรรม (moral development) เป็นความคิดความเข้าใจและการกระทำในเรื่องจริยธรรม ศีลธรรม จรรยาที่พึงกระทำในสังคม สิ่งเหล่านี้เกิดจากการอบรมสั่งสอน ซึ่งทำได้ 2 วิธี คือ วิธีการบอกกล่าวให้เด็กได้รับฟังเรื่องราวของผู้ที่ทำความดี ย่อมได้ผลกลับมามี อีกวิธีหนึ่ง คือการจัดให้เด็กได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับคุณธรรม แล้วให้รางวัลแก่เด็กหรือสิ่งที่ทำให้เด็กเกิดความพอใจ

ดังนั้นนิทานที่ครูแต่งเอง จึงช่วยส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและให้นักเรียนมีส่วนร่วมทำกิจกรรม เช่น การฝึกพูด การแสดงบทบาทสมมุติ นอกจากนักเรียนจะได้พัฒนาทักษะทางภาษาแล้ว ยังทำให้ได้มีจินตนาการ ได้ซึมซับคุณธรรมจริยธรรมที่ครูสอดแทรกไว้ในนิทานอีกด้วย

1.4.3 ขั้นตอนการเขียนนิทาน

ขั้นตอนการเขียนนิทานประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนเขียน ขั้นลงมือเขียน และขั้นหลังเขียน ในแต่ละขั้นตอนจะมีวิธีที่แตกต่างกันออกไป นพดล สังข์ทอง (2549: 85 -89) ได้เสนอแนวทางในการเขียนนิทานดังนี้

1. ขั้นก่อนเขียน ต้องมีการวางแผนการเขียน มีการศึกษาข้อมูลรายละเอียดต่างๆ กำหนดเป้าหมายให้แน่ชัด ว่าเขียนเพื่ออะไร เขียนให้ใครอ่าน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เขียน สามารถกำหนดแนวเรื่องที่จะเขียนได้ง่ายขึ้น ขั้นตอนที่ไปก่อนที่จะลงมือเขียนก็คือ กำหนดแก่นเรื่อง ซึ่งควรมี เพียงแก่นเรื่องเดียว ต่อจากนั้นก็วางโครงเรื่อง ซึ่งอาจคิดไว้ในใจคร่าวๆ หรือเขียนก็ได้ เพื่อให้ผู้เขียนมีแนวทางการดำเนินเรื่อง ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง ต่อไปกำหนดตัวละคร กำหนดเหตุการณ์ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรบ้างและผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2. ขั้นลงมือเขียน ก่อนลงมือเขียน ให้เขียนร่างก่อน ตามโครงร่างที่วางไว้ ขณะเขียนให้นึกถึงตัวละคร ฉาก เหตุการณ์ ที่วางไว้ เมื่อเขียนเสร็จให้ลองอ่านทวนอีกครั้ง อาจพบข้อบกพร่อง เช่น ความไม่สมจริง อ่านแล้วไม่สนุก เขียนสะกดคำไม่ถูก อ่านแล้วไม่เข้าใจวกวน ซึ่งผู้เขียนจะได้แก้ไขเพิ่มเติมให้นิทานสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ข้อสำคัญที่ผู้เขียนจะต้องเตรียมตัวเองก็คือ ต้อง

มีสมาธิจดจ่อกับเรื่องที่เขียนและต้องสร้างอารมณ์ของตนให้อยู่ในเหตุการณ์และตัวละครที่สร้างขึ้น

3. ขั้นหลังเขียนให้อ่านทบทวนอีกครั้ง แล้วลองถามตัวเองว่าเรื่องที่เขียนนั้น สื่อความหมายได้หรือเด็กอ่านแล้วชอบหรือไม่ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญอ่านแล้วช่วยวิจารณ์ แนะนำ ดิชม ตรวจสอบคำผิด หลังจากนั้นนำเรื่องมาแก้ไข นำไปจัดทำต้นฉบับอาจจะเขียนหรือพิมพ์ เพื่อสะดวกต่อการจัดเก็บและการแก้ไขเพิ่มเติม

ดังนั้นในการเขียนนิทาน ควรมีการวางแผนการเขียน มีแก่นเรื่อง วางโครงเรื่องและเขียนตามโครงร่างที่วางไว้ ตอนจบของเรื่องให้ผู้อ่านประทับใจ จบลงด้วยความสุขและสมหวัง ตัวละครที่ทำความดีต้องได้รับผลดี ไม่ควรจบลงด้วยการสรุปข้อคิดโดยตรง ควรจบลงด้วยการให้เด็กได้คิดจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง

2. การสอนโดยใช้นิทาน

นิทานทำให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงภาษาจากนิทานไปสู่จินตนาการของผู้เรียน โดยผู้ศึกษาและเขียนเกี่ยวกับการสอนโดยใช้นิทานไว้ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2545: 54) ได้กล่าวถึงการนำนิทานมาใช้ในการสอน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจใช้วิธีเสนอสิ่งที่จะสอนไปพร้อมกับสิ่งที่ผู้เรียนชอบ เช่น เมื่อนักเรียนชอบนิทาน ครูนำนิทานมาสอนให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่ใช้ในนิทาน ไปพร้อมกับการเล่านิทาน

อริยา กิรดิชีวัน (2545: 8) กล่าวว่า นิทานสามารถพัฒนาผู้เรียนที่เรียนช้าให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น สร้างบรรยากาศการเรียนให้มีความสนุกเพลิดเพลิน ส่งเสริมการแสดงออก ความมั่นใจและการถ่ายโอนภาษา

พิชญาคา ธาตุอินทร์ (2551) ได้ทำการวิจัยพบว่า การใช้นิทานภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดกับนักเรียนระดับปฐมวัย ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการฟังและการพูดอยู่ในระดับดีมาก

การนำนิทานมาประกอบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ต้องจัดบรรยากาศการเรียนให้มีความสนุกเพลิดเพลิน มีการเชื่อมโยง จินตนาการ การบูรณาการทางภาษา ตลอดจนการพัฒนาด้านความเข้าใจภาษา และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องคำนึงถึงธรรมชาติและลักษณะของวิชา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่ได้เรียนเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนเพื่อให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ ดังนั้นการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี ผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะภาษาให้มากที่สุด ทั้งในและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการ

เรียนการสอน ต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา จึงต้องจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งการฝึกทักษะทางภาษาและการฝึกผู้เรียนให้เรียนรู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย เพื่อจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่พึ่งตนเองได้ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (กรมวิชาการ 2544: 1) มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทย ไปยังสังคมโลกอย่างสร้างสรรค์ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ รวมทั้งประกอบอาชีพ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: 221)

ดังนั้นการสอนโดยใช้นิทาน ผู้สอนจะต้องบูรณาการภาษา จัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้มีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน มีการเชื่อมโยง จินตนาการ ตลอดจนการพัฒนาด้านความเข้าใจภาษา ฝึกทักษะการสื่อสารทางภาษาให้มาก และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

3. การสอนทักษะการพูด

การพูดเป็นพฤติกรรมการสื่อสารทางสังคมที่มนุษย์ใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึก แนวคิดหรือความต้องการเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในปัจจุบันมีความสำคัญเพราะเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลทำให้การดำเนินงานต่างๆ เช่น ด้านการประกอบอาชีพ การเรียนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

3.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.1.1 ความหมายของการสื่อสาร

การสื่อสารเป็นการใช้ภาษาในการพูด ได้มีผู้ให้ความหมายของการสื่อสารดังนี้ ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ชาดา (2543:14) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นการใช้ภาษาในการพูดได้อย่างถูกต้องตามไวยากรณ์ แล้วยังสามารถคาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟัง เพื่อเลือกใช้คำพูดได้เหมาะสมกับบุคคลและสังคม

วาเล็ต (Vallette, 1967: 120) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจถึงจุดประสงค์ในสิ่งที่ตนพูด มีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

สก๊อต (Scott, 1981: 70-71) กล่าวว่า การสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้คน 2 คนขึ้นไป ได้มีโอกาสใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กัน แต่แต่ละคนต้องใช้ภาษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และถูกต้องตามสถานการณ์ทาง

สังคม กิจกรรมที่จัดขึ้นในชั้นเรียนยังคงให้ความสำคัญกับการฝึก ให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์โดยจัดให้ผู้เรียน ฝึกสร้างประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ก่อน จากนั้นนำไปสู่การเลือกใช้ประโยค ให้ถูกต้องตามหน้าที่ของภาษาและสถานการณ์ในรูปแบบของการสนทนา ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ในรูปแบบของการสนทนา

ไฮมส์ (Hymes, 1979: 4) กล่าวว่า การสื่อสารคือ กระบวนการใช้ภาษาหรือ ติความ ภาษา ได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคม โดยต้องรู้ว่าควรพูด เมื่อใด พูดกับใคร ที่ไหนและพูดอย่างไร

บราวน์ (Brown, 1980: 88) กล่าวว่า การสื่อสารคือ กระบวนการรับและส่งสารที่มีคนอย่างน้อย 2 คนขึ้นไป ในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งข้อมูลที่ส่งออกไปนั้น ผู้รับมีความ เข้าใจและตอบสนองต่อการสื่อสารนั้นๆ แสดงว่าการสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพ

สรุปว่าการพูดสื่อสารเป็นการถ่ายทอดความรู้สึก ความรู้ความคิด ระหว่างคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อให้ได้รับรู้ข้อมูลและบรรลุตามที่ตนต้องการ โดยผู้พูดต้องมีความรู้ความเข้าใจใน สิ่งที่พูด มีทักษะในการสื่อสารที่ดี ใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสมกับบุคคล สถานการณ์และ สถานที่ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน ตามสถานการณ์ต่างๆ ให้มากที่สุด

3.1.2 ความสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสาร

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในปัจจุบัน นับว่ามีความสำคัญมาก เพราะ สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นได้เข้าใจ เป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ตลอดจนจนถึงการศึกษาหาความรู้ ได้มีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการพูดดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 107-109) กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญ การสอนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้มาก เพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ถือว่าเป็นงานที่ทำทลายความสามารถของ ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะกับผู้เรียนที่มีสัญชาตญาณของการพูดภาษาแรกหรือภาษาแม่ อยู่มาก ผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาแม่ในการอธิบายข้อมูล สื่อสารในกลุ่ม ทำให้ไม่มีการพัฒนา ด้าน การพูด

ไบเกต (Bygate, 1993: 5-6) กล่าวว่า การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร มีความสำคัญ ดังนี้ 1. การสอนทักษะช่วยให้เกิดความเข้าใจ ได้แก่การออกเสียงที่ถูกต้องเหมือนกับเจ้าของภาษา การใช้คำกริยาที่เหมาะสมกับกาลเวลา และการพูดประโยคให้ถูกต้องตามหลักการ ใช้ ภาษาและไวยากรณ์ เพื่อสื่อความหมายที่ผู้พูดต้องการ 2. เพิ่มทักษะการปฏิสัมพันธ์ คือการสอน

โดยใช้สถานการณ์ที่คล้ายกับเหตุการณ์ในชีวิตจริงในชั้นเรียน ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดแสดงความรู้สึกของตนเอง ในสถานการณ์ที่เผชิญอยู่นั้นควรจะพูดอะไร อย่างไร จึงจะตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตนเองต้องการจะสื่อสาร และต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้ฟัง โดยอาศัยความรู้ที่ได้จากการเรียน ช่วยให้เกิดความเข้าใจ ดังนั้นควรให้ผู้เรียนได้รับความรู้ก่อนที่จะจัดกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วในการสื่อสาร

ดังนั้นการพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นทักษะที่มีความสำคัญ ที่ผู้เรียนต้องมีความรู้เรื่อง คำศัพท์ การออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา เพื่อที่จะสามารถสื่อสารในสิ่งที่ต้องการได้ ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตนเองต้องการ

3.1.3 การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนทักษะการพูด เป็นสิ่งที่ครูผู้สอนจัดกิจกรรมและประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ให้เกิดทักษะการสื่อสารที่ดี

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2539: 55) กล่าวว่า การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่เกิดจากการเรียน มาใช้สื่อสารได้และฝึกความเข้าใจการฟัง ภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนเองต้องการ ถึงแม้จะพูดผิดไวยากรณ์บ้างก็ตาม

ดวงเดือน แสงชัย (2533: 22-23) กล่าวว่า การสอนพูดควรเริ่มจากเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน จากนั้นจึงเริ่มขยายจากเรื่องที่ห่างตัวออกไปเรื่อยๆ ต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของข้อความ ประโยคและบทบาทการสนทนา ควรฝึกการแสดงท่าทางประกอบด้วยเสมอ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 108-109, 167) ได้กล่าวว่า การที่จะสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดสื่อสารได้นั้น ต้องสอนสิ่งต่อไปนี้

1) ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาและไวยากรณ์ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งมีองค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง คำศัพท์ โครงสร้างเป็นแกนในการสื่อความหมาย ในด้านทักษะการฟัง จะต้องเริ่มจากสามารถจำแนกเสียงได้ ไปจนถึงฟังข้อความของเจ้าของภาษาได้เข้าใจ ทักษะการพูดจะต้องออกเสียงได้ถูกต้อง สนทนาได้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพอจะเข้าใจได้ ในด้านทักษะการอ่าน จะต้องเข้าใจกลไกของการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ และในด้านทักษะการเขียน จะต้องรู้จักกลไกในการเขียน คือ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียนรู้ประโยคและใช้ความสัมพันธ์ ตลอดจนการเขียนข้อเขียนในลักษณะต่างๆได้

2) ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม ตามค่านิยมของสังคม มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาในแต่ละกลุ่มสังคม ซึ่งแตกต่างกันไปตามสภาพสังคมและวัฒนธรรม

3) ความรู้เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ตามกฎและไวยากรณ์ มีความเข้าใจในบริบททางภาษาได้ถูกต้อง

4) ความสามารถในการใช้กลวิธีเพื่อสื่อความหมาย มีความสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทางสีหน้าและน้ำเสียงประกอบการพูด

สรุปได้ว่า การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ควรเริ่มสอนจากเรื่องใกล้ตัวไปหาเรื่องที่อยู่ไกล โดยใช้ประโยคง่ายๆ สั้นๆ แล้วเพิ่มความยากขึ้น ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูด โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้จัดกิจกรรม ฝึกทักษะ ให้คำแนะนำ ให้ได้เรียนรู้คำศัพท์ ประโยค ไวยากรณ์ จากนั้นให้ผู้เรียนได้ฝึกจากสถานการณ์หรือบทบาทสมมุติที่ครูผู้สอนจัดขึ้น

3.2 แนวทางพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น ครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะเสริมสร้าง ทั้งด้านกำลังใจเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการฝึกทักษะทางภาษา ได้มีผู้ให้แนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษดังนี้

ประนอม สุรัสวดี (2539: 60) ได้กล่าวว่า แนวทางพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีหลายแนวทาง ไว้ดังนี้

1) การสร้างความเคยชิน ทุกครั้งเมื่อครูเข้าชั้นเรียน ควรเริ่มต้นด้วยการทักทายเป็นภาษาอังกฤษ ด้วยประโยคง่ายๆ เพื่อเป็นการอุ่นเครื่อง เมื่อผู้เรียนสามารถพูดได้ตอบประโยคง่ายๆ ก็จะมีกำลังใจและความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ทำให้กล้าแสดงออก กล้าพูดภาษาอังกฤษ โดยไม่รู้ตัว การออกคำสั่งให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆ ควรเลือกใช้คำสั่งเป็นภาษาอังกฤษง่ายๆ ที่เหมาะกับระดับชั้น ฝึกให้ผู้เรียนใช้คำหรือกลุ่มคำหรือประโยคภาษาอังกฤษที่จำเป็น

2) การสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน ครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจะต้องรู้จักคัดเลือกรูปประโยคที่เหมาะสมกับผู้เรียน เลือกรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนเช่น เพลง เกม การสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมุติ อาจเป็นสถานการณ์ที่ครูกำหนดเองหรือผู้เรียนแต่งเองเป็นต้น

3) การสร้างความถูกต้องแม่นยำ ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องไวยากรณ์ กฎเกณฑ์ วิธีการออกเสียงและสำเนียง มีความรู้เรื่องคำศัพท์และการนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้เป็นอย่างดี เพื่อจะเป็นรูปแบบที่ดีให้แก่ผู้เรียน

4) การสร้างบรรยากาศ ครูต้องจัดสร้างบรรยากาศตั้งแต่เริ่มก้าวเข้าชั้นเรียน โดยใช้กิจกรรมและสื่อต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ มีการเคลื่อนไหว เพลิดเพลินสนุกสนาน

มีความกระตือรือร้นที่จะพูดภาษาอังกฤษโดยอิสระ ไม่ต้องรอให้ครูบังคับ ครูต้องจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ให้เอื้ออำนวยต่อบรรยากาศการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

5) การสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน นับตั้งแต่ก้าวแรกที่ครูก้าวเข้าชั้นเรียนด้วยบุคลิกท่าทางและน้ำเสียงที่น่าเชื่อถือและสร้างความเป็นกันเอง ให้คำชมเชยเมื่อผู้เรียนพูดได้ถูกต้องและครูต้องสร้างความน่าเชื่อถือ มีความอดทนให้ความช่วยเหลืออย่างจริงใจ เมื่อพบว่าผู้เรียนมีปัญหาการพูด ควรให้ออกาส ให้กำลังใจ ควรหลีกเลี่ยงบรรยากาศที่เคร่งเครียดเกินไป พยายามผ่อนคลายมากที่สุด เพื่อสร้างเจตคติที่ดีของผู้เรียนต่อการพูดภาษาอังกฤษ มีกำลังใจและเชื่อมั่นในตนเอง สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างไม่เคอะเขินและมีความกระตือรือร้นที่จะฝึกพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นเรื่อยๆ

การพัฒนาทักษะการพูดให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องพัฒนาผู้พูดให้มีลักษณะของผู้พูดที่ดีดังนี้ (กรมวิชาการ 2544: 299)

1) ลักษณะของผู้พูดที่ดีมีดังนี้

1.1) พูดตรงประเด็น

1.2) มีสำเนียงเป็นธรรมชาติ ไม่ดังหรือค่อยจนเกินไป มีจังหวะการเว้นระยะการทอดเสียงและท่าทางที่เหมาะสม

1.3) ใช้ภาษาพูดได้เหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคล

1.4) ลำดับเหตุการณ์และแสดงความคิดเห็นได้ถูกต้อง

2) มารยาทการพูด

ผู้พูดจะต้องพูดให้ถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคลและสังคม มีท่าทางที่สง่างาม อ่อนโยน สุภาพ หน้าตาขี้นยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่ใช้ภาษาแสลง ไม่พูดในขณะที่ผู้อื่นยังพูดไม่จบ ไม่พูดจาตลกตมหรือเหน็บแนมให้กระทบใจผู้อื่น รู้จักทักทายปราศรัยด้วยภาษาที่สุภาพ รู้จักขอบุญ ขอโทษและเสียใจในโอกาสอันควร

3) ข้อควรปฏิบัติในการพูด

3.1) ควรมีความรู้และเชื่อมั่นในตนเองในเรื่องที่จะพูด

3.2) ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล เป็นเสียงพูดธรรมชาติ ไม่พูดเหมือนอ่านหนังสือ และพูดชัดเจนทั่วถึง ไม้ใช้เสียงตะโกน ขู่ตะคอกหรือเอะอะโวยวาย

สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้วางแผนจัดกิจกรรม เช่นการสร้าง ความเคยชินและความเป็นกันเองกับผู้เรียน ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดทักทายหรือออกคำสั่งในขณะร่วมกิจกรรม จัดบรรยากาศการเรียนการสอน ให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เลือกประโยคและเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน สร้างบรรยากาศที่ดี สร้าง

ความเชื่อมั่น ความน่าเชื่อถือและความเป็นกันเองของครูผู้สอนให้กับผู้เรียน นอกจากนี้ผู้พูดควรพัฒนาผู้เรียนด้านบุคลิกลักษณะ มารยาทในการพูดและข้อควรปฏิบัติในการพูด เพราะจะช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการพูด

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546: 40-41) ได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการพูดระดับประถมศึกษา ดังนี้

1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ เช่น ความสามารถ ความสนใจ หรือประสบการณ์ ควรเลือกหัวข้อที่จะพูดตามความถนัดและความสนใจ จะช่วยการพูดให้ดำเนินการไปด้วยดี
2. จัดให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ค้นคว้า ทักษะศึกษา ดูรายการโทรทัศน์ วิดิทัศน์ เพื่อเสริมความรู้
3. จัดกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญทั้งในและนอกห้องเรียน
4. การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพูดของนักเรียน ครูควรจัดบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอบอุ่นใจ มั่นใจและกล้าแสดงออก
5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง ให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันพูด และมีส่วนร่วมในการพูดกับผู้อื่น
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลตนเองและผู้อื่น ให้นักเรียนทราบข้อดีและข้อด้อยของตนเองและผู้อื่น สามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและมีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนด้านการพูด เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้นครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศให้สนุกสนาน สร้างความคุ้นเคย ความเป็นกันเองกับผู้เรียน เพื่อสร้างความมั่นใจ ครูควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกด้วยตนเองและครูควรฝึกให้นักเรียนอย่างต่อเนื่อง กำเนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และให้ผู้เรียนได้ฝึกอย่างทั่วถึง ฝึกเป็นกลุ่มและรายบุคคล โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้มีประสบการณ์ทางการพูดสื่อภาษาให้มากที่สุด เริ่มจากประโยคง่ายๆ มีการใช้สื่อต่างๆ ที่หลากหลาย มีการเคลื่อนไหว เพลิดเพลินสนุกสนาน เพื่อกระตุ้นความสนใจและสร้างเจตคติที่ดีของผู้เรียน

3.3 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.3.1 แนวทางในการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถทำได้หลายลักษณะ ได้แก่การวัดเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม ซึ่งมีผู้ให้แนวทางไว้ดังนี้

ดวงเดือน แสงชัย (2533: 96) กล่าวว่า การวัดผลการพูดภาษาอังกฤษสามารถทำควบคู่ไปกับการวัดผลการฟังก็ได้ คือรวมเป็น oral test แต่บางครั้งอาจวัดผลการพูดเพียงอย่างเดียว สำหรับชั้นประถมศึกษาควรวัดสิ่งต่างๆ เหล่านี้คือ

- 1) สามารถพูดสนทนาทักทายกันได้ ตามชื่อได้
- 2) ตั้งคำถามและตอบคำถามง่ายๆ ได้
- 3) ปฏิบัติตามได้ถูกต้องและออกคำสั่งได้
- 4) พูดประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้
- 5) รูปภาพแล้วตั้งคำถามหรือพูดบรรยายภาพเป็นภาษาอังกฤษได้

ขณะทดสอบการพูด ครูควรสังเกตความถูกต้องในการออกเสียง สำเนียงที่ถูกต้อง และความคล่องแคล่ว การให้คะแนนไม่ควรเป็น 0 ยกเว้นแต่ไม่พูดเลยหรือพูดผิดจนฟังไม่รู้เรื่อง ระดับคะแนนควรเป็น 3 - 2 - 1 - 0 เป็นต้น

คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 250) ได้ให้แนวปฏิบัติ ในการทดสอบการพูด 2 ลักษณะ

1) ทดสอบการพูดแบบควบคุม มีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1.1) การให้ตัวนะที่สามารถมองเห็นได้ แต่นักเรียนควรมีความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน
- 1.2) การให้ตัวนะที่เป็นคำพูด อาจใช้ภาษาแม่หรือภาษาที่เรียน หรือในบางครั้ง อาจจะใช้การเขียน

- 1.3) การทดสอบการพูดแบบปากเปล่าด้วยวิธีการทดสอบแบบโคลซ (cloze)
- 1.4) การเล่าเรื่อง (narrative test) เล่าเรื่องให้ฟังแล้วให้ไปเล่าต่อให้เพื่อนฟัง
- 1.5) ให้พูดตามสถานการณ์สมมติโดยใช้ภาษาตามหน้าที่ที่เหมาะสม

2) ทดสอบการพูดโดยอิสระในสถานการณ์สื่อสารอย่างแท้จริงได้แก่

- 2.1) ให้บรรยายเหตุการณ์ ในภาพพูด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่

- 2.2) ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่ายๆ
- 2.3) ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ควรให้หลายๆหัวข้อ
- 2.4) ให้พูดบรรยายสิ่งของหรือบุคคล เป็นต้น
- 2.5) ให้พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเอง ได้แย้ง พูดหักล้างข้อโต้แย้ง
- 2.6) สนทนา สัมภาษณ์ เนื้อหาในการสัมภาษณ์ควรเลือกให้เหมาะสมกับ

ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน แบบสัมภาษณ์ที่เป็นนามธรรมได้แก่ การแสดงความ

คิดเห็น การให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจให้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า การสนทนาจะเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคม

2.7) ให้พุดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่างๆ เช่นบทความ ภาพวิทัศน์

2.8) ให้พุดสรุปจากเอกสาร

2.9) ให้พุดเชิงวิเคราะห์โดยนำเสนอหน้าชั้น

กรมวิชาการ (2544: 306) ได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลการพุดดังนี้

1) แนวทางการวัดสมรรถนะการพุด ควรให้นักเรียนพุดหน้าชั้น ครูสังเกต และบันทึกพฤติกรรมการพุดเช่นบุคลิก ท่าทาง การใช้สายตา การควบคุมอารมณ์ สีหน้า น้ำเสียง และมารยาทในการพุด

2) แบบประเมินผลการพุด จากรูปแบบที่กำหนด เกณฑ์การให้คะแนนการพุด ในโอกาสต่างๆ ควรมีเกณฑ์ด้านการเตรียมตัว เนื้อหาสาระ การใช้ภาษา มารยาทและบุคลิกภาพ กรรมการ พุทธชัยเชษฐกุล (2546: 10) ได้แนะนำการประเมินทักษะการพุดในด้านต่อไปนี้

1) ด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วยการเดินทางที่สง่าผ่าเผย ใบหน้าที่ยิ้มแย้ม สิริระตรง สายตากวาดรอบๆ มีจังหวะแสดงกิริยาท่าทางที่กลมกลืน

2) ด้านการใช้ น้ำเสียง เสียงพุดเร้าความสนใจ ไม่ใช่เสียงเดียวตลอด สร้างบรรยากาศด้วยน้ำเสียงที่น่าสนใจ

3) การใช้ถ้อยคำ ให้ถูกรวดตอนตรงประเด็น ไม่พุดซ้ำ พุดถูกหลักไวยากรณ์ มีการเรียบเรียงเนื้อหา และสรุปข้อความให้กะทัดรัดชัดเจน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 79-80) ได้กล่าวว่า การทดสอบการพุดมี 3 ประเภทได้แก่

1) การพุดคนเดียว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำในการทำอะไรอย่างหนึ่ง วิธีการวัดความสามารถทางการพุดประเภทนี้มักเป็นวิธีทดสอบแบบตรง

2) การสัมภาษณ์หรือการสนทนา ซึ่งมักจะเป็นการพุดระหว่างบุคคล 2 คน ขึ้นไป โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการป้อนคำถามให้ผู้เรียน ได้แสดงทักษะการพุดของตน การสนทนากับนักเรียนด้วยการทักทาย เพื่อให้ผู้เรียนคลายความเครียด หรือความหวั่นวิตกที่เกิดขึ้น และช่วยให้คุ้นกับสถานการณ์การสอบได้ดีขึ้น ต่อจากนั้นจะเป็นการเข้าสู่เรื่องที่จะสอบต่อไป

3) อภิปรายหรือได้วาทีซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการเป็นผู้ให้คะแนนรายบุคคล แต่เนื่องจากการพุดแบบนี้มีการพุดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพุดของแต่ละบุคคล

สรุปได้ว่า การวัดและการประเมินการพูดภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งจำเป็นที่ครูผู้สอน ควรอาศัยเทคนิควิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายวิธีและต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยวัดทั้งด้าน บุคลิกท่าทาง น้ำเสียง ท่าเนียงและการใช้ถ้อยคำ มักทำควบคู่ไปกับทักษะการฟัง เพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียน

3.3.2 เกณฑ์การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ออลเลอร์ (Oller, 1979: 320-323) ได้อธิบายถึงเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถใน การพูดดังนี้

เทคนิควิธีที่นิยมของ FSI Foreign Service Institute เป็นสถาบันบริการสอบ สัมภาษณ์ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูด ซึ่งแบ่งประเภท ความสามารถดังนี้

1) ด้านการออกเสียง (pronunciation)

ระดับ 1 ออกเสียงในลักษณะที่ไม่สามารถเข้าใจได้

ระดับ 2 ออกเสียงผิดมาก ยากแก่การเข้าใจ ต้องขำบ่อย ๆ

ระดับ 3 ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟังและออกเสียงผิดๆ ทำให้เข้าใจผิด

บางครั้ง

ระดับ 4 ใช้เสียงแปร่งในบางที่และออกเสียงผิดในบางครั้ง แต่ยังพอเข้าใจ

ระดับ 5 ไม่มีการออกเสียงผิดที่ฟังได้ชัด แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา

ระดับ 6 ออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษา ไม่มีร่องรอยว่าเป็นต่างชาตินเลย

2) ด้านไวยากรณ์ (grammar)

ระดับ 1 ใช้ไวยากรณ์ผิดหมด ยกเว้นสำนวนที่เตรียมไว้ล่วงหน้า

ระดับ 2 พูดผิดมาก แสดงให้รู้ว่ามีความรู้ด้านไวยากรณ์น้อย ทำให้พูดสื่อสาร

ไม่ได้

ระดับ 3 พูดผิดบ่อยครั้ง แสดงถึงความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยค ที่สำคัญๆ ได้ และทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญ และฟังไม่เข้าใจในบางครั้ง

ระดับ 4 มีที่ผิดในบางครั้ง แสดงถึงความสามารถใช้รูปประโยคได้

ระดับ 5 ผิดโครงสร้างไวยากรณ์น้อยมาก

ระดับ 6 ผิดไม่เกิน 1 หรือ 2 ครั้ง ในระหว่างสัมภาษณ์

3) ด้านคำศัพท์ (vocabulary)

ระดับ 1 ใช้คำผิดแม้เป็นบทสนทนาที่ง่าย ๆ

ระดับ 2 ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด ในเหตุการณ์ประจำวัน

ระดับ 3 ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องบางครั้ง ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด ทำให้พูดคุยเรื่องงานอาชีพและเรื่องสังคมต่างๆ ไปไม่ได้

ระดับ 4 รู้คำศัพท์ทางด้านการทำงานอาชีพอย่างเพียงพอ ที่จะคุยในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษ รู้คำศัพท์ต่างๆ ไป ช่วยให้สามารถพูดคุยเรื่องต่างๆ ไปได้แต่ยังมีการพูดคววน

ระดับ 5 รู้คำศัพท์ทางด้านการทำงานและวิชาชีพกว้างและแม่นยำ สามารถใช้ภาษาพูดในสถานการณ์และสังคมต่างๆ

ระดับ 6 ใช้คำศัพท์ถูกต้องและเทียบเท่าเจ้าของภาษา

4) ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency)

ระดับ 1 พูดตะกุกตะกักไม่ประติดประต่อ จนทำให้การสนทนาแทบไม่รู้เรื่องเกือบทั้งหมด

ระดับ 2 พูดช้ามากและติดตะกุกตะกัก ไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้นๆ ที่พูดทุกวัน

ระดับ 3 พูดช้าไม่คล่องบ่อยๆ บางประโยคพูดไม่จบ

ระดับ 4 พูดช้าไม่คล่องบางครั้ง ทำให้ต้องพูดซ้ำและติดขัดในเรื่องการใช้คำศัพท์

ระดับ 5 พูดได้คล่องแคล่วแต่ยังติดเรื่องความเร็วและความราบเรียบในการพูด

ระดับ 6 พูดได้ทุกเรื่องทั้งเรื่องงานและเรื่องต่างๆ ไปได้คล่องแคล่วและราบเรียบ

เหมือนเจ้าของภาษา

5) ด้านความเข้าใจ

ระดับ 1 เข้าใจบทสนทนาเรื่องนั้นๆ ได้น้อยเกินไปแม้ในสถานการณ์ที่ธรรมดาที่สุด

ระดับ 2 เข้าใจเพียงการสนทนาซ้ำๆ เป็นเรื่องพื้นๆ ด้านสังคมและการท่องเที่ยวที่ทุกคนรู้แล้ว

ระดับ 3 เข้าใจเรื่องง่ายๆ ที่เกี่ยวกับตนเองโดยตรง ต้องพูดซ้ำๆ บางครั้ง

ระดับ 4 เข้าใจภาษาที่ผู้พูดมีการศึกษา ใช้เป็นการพูดตัวต่อตัวค่อนข้างดี แต่ผู้พูดยังพูดซ้ำและเรียบเรียงความใหม่

ระดับ 5 เข้าใจภาษาของผู้พูดในทุกเรื่องยกเว้นสำนวนการพูดหรือการพูดเร็วมากและออกเสียงไม่ชัด

ระดับ 6 เข้าใจภาษาพูดทุกอย่างที่เป็นการใช้ภาษาอย่างเป็นทางการ สำนวนพูดเหมือนกับเจ้าของภาษา

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ มีความสำคัญ บอกลถึงการ พัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน ว่าเป็นไปในลักษณะอย่างไร ตามสภาพจริงที่นักเรียนปฏิบัติ ผู้สอนต้องสร้างเครื่องมือ เพื่อประเมินทักษะการพูดให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด เพื่อให้ครูผู้สอนทราบระดับความสามารถของผู้เรียนและเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนต่อไป โดยสามารถวัดได้จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกมาเช่น การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่ว การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด ขึ้นอยู่กับว่าครูผู้สอนจะเลือกใช้ ให้สอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหาและวัยของผู้เรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สรุปได้ดังนี้

4.1 งานวิจัยในประเทศ

เบญจวรรณ พงศ์มีฆวาน (2544: 52) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเจ็ดยอด จังหวัด เชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามี 4 ชนิด คือ แผนการสอนการฝึกพูดภาษาอังกฤษ 10 แผน แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน แบบวัดทักษะการพูดหลังเรียน และแบบทดสอบ หลังเรียนภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า แผนการสอนที่ 1-7 มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 50 ส่วนแผนการสอนที่ 8-10 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่ถึงร้อยละ 50 เนื่องจากมีเนื้อหา ค่อนข้างมาก และเป็นคำศัพท์เฉพาะ ซึ่งนักเรียนไม่คุ้นเคย

อรุโณทัย กิตติธิระวัฒน์ (2551: 62) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านร้องเชียงแวง จังหวัดพะเยา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แผนการจัดการเรียนรู้การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูด แบบประเมินการพูดระหว่างเรียน แบบวัดความรู้ความเข้าใจในการเลือก ใช้ภาษาสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น

แสงจันทร์ ปิยุดิ (2550: 41) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเล่านิทานเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนเทศบาลวัดศรีคอนไทย จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแผนการ สอนที่ใช้กิจกรรมเล่านิทาน 8 แผน แบบทดสอบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ แบบ ประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการ

ใช้กิจกรรมเล่านิทาน มีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมเล่านิทานมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง

สมปอง หลอมประโคน (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสวนดอก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแผนการสอนที่ใช้กิจกรรมเล่านิทาน 6 แผน แบบทดสอบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้น

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เรโนลด์ (Reynolds, 1992) ได้วิจัยพบว่า กิจกรรมการเล่านิทาน ช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนเกรด 7 มีการพัฒนาการฟังและการพูดมากขึ้น หลังจากที่ได้เข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมการเล่านิทาน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้นิทาน ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟังและการพูดเพิ่มขึ้น มีเจตคติที่ดี สนุกสนานกับการเรียนและพฤติกรรมทางจริยธรรมดีขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้นิทานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไร่คง จังหวัดลำพูน ผู้วิจัยได้ดำเนินงานตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไร่คง จังหวัดลำพูน
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 7 คน การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาจากประชากรทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้นิทาน จำนวน 4 เรื่อง เป็นสื่อการเรียน แผนการจัดการ
เรียนรู้จำนวน 12 แผนประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 นิทานเรื่อง My New Friend

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 นิทานเรื่อง Oil's Birthday

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-9 นิทานเรื่อง At the Restaurant

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10-12 นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo

2.2 แบบทดสอบวัดทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ
ข้อละ 2 คะแนน รวม 40 คะแนน เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า โดยให้นักเรียนฟังคำถามของครู
แล้วพูดตอบให้ถูกต้อง

2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เป็นแบบสังเกตสำหรับ
ครูผู้สอนใช้บันทึกข้อมูลของนักเรียนรายบุคคล ขณะที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพูด
ภาษาอังกฤษ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

3.1 การสร้างนิทาน

3.1.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสารหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานและตัวชี้วัดของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คำศัพท์ รูปแบบ วิธีการแตงนิทานสำหรับเด็ก อายุ 10 – 11 ปี จากหนังสือที่เกี่ยวกับการแตงนิทาน เพื่อให้ได้ความรู้ในการเขียนนิทานได้แก่ เทคนิคการเขียนนิทานสำหรับเด็ก ของ วิไล มาศจรัส (2549) แตงเรื่องร้อยนิทาน จากจินตนาการ มาเป็นหนังสือ ของ นพดล สังข์ทอง (2549) การเล่านิทาน ของ เกริก ยืนพันธ์ (2543) และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้นิทาน

3.1.2 ศึกษาหนังสือนิทานภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างโครงเรื่อง และแนวทางในการแตงนิทาน

3.1.3 ผู้วิจัยได้แตงนิทาน ให้มีการดำเนินเรื่องที่สนุกสนาน เนื้อเรื่องมีการ สนทนาของตัวละคร มีความสอดคล้องกับเรื่องราวที่ค้องการพัฒนาทักษะการพูด ตอนจบมีการ สอดแทรกคุณธรรม ข้อคิดคติสอนใจ เกี่ยวกับความรับผิดชอบในสิ่งที่ตนกระทำ การขอโทษ การให้อภัย การเอื้อเฟื้อมีน้ำใจ การประหยัดและการช่วยเหลือผู้อื่น จำนวน 4 เรื่อง คือ My New Friend, Oil's Birthday, At the Restaurant และ Visit to Chiang Mai Zoo

3.1.4 นำนิทานส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจ แล้วนำกลับมา ปรับปรุงแก้ไข

3.1.5 นำนิทานที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้เจ้าของภาษาอ่าน (Mrs. Laurie Jones, Fresno, U.S.A.) มีข้อเสนอแนะในด้านการใช้เครื่องหมาย “.....” ในประโยค คำพูดของตัวละคร โครงสร้างไวยากรณ์และเนื้อหาทางภาษาของนิทานเรื่อง At the Restaurant ตอนการใช้ประโยคการพูดสนทนาการเก็บเงินจากลูกค้า แล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข ส่งให้ ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาค้านเนื้อหา โครงสร้างไวยากรณ์ ความสอดคล้องของภาพที่ใช้ประกอบ เรื่องราวของนิทาน (อาจารย์สุวรีย์ คำจิณา โรงเรียนวัดน้ำคิบ และอาจารย์ประกายคำ พรมณะ โรงเรียนธีรภานท์บ้านไธสง จังหวัดลำพูน) ซึ่งพบว่ามีข้อแก้ไขเล็กน้อยเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.1.6 นำนิทานไปใช้จัดทำกิจกรรมประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน

3.2 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการใช้ นิทานในการประกอบกิจกรรม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เอกสารหลักสูตรสาระภาษาต่างประเทศ มาตรฐานและตัวชี้วัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.2.2 ศึกษารูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.2.3 วิเคราะห์สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จัดทำหน่วยการเรียนรู้ กำหนดเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ ภาระงาน และการวัด ประเมินผล

3.2.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ให้มีความสอดคล้องกับนิทานที่ผู้วิจัยแต่งขึ้น เหมาะสมกับวัย และวุฒิภาวะของผู้เรียน มีเนื้อหาที่เน้นการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การพูดทักทาย แนะนำตนเองและถามชื่อผู้อื่น การขอโทษ การพูดต้อนรับลูกค้า การพูดซื้อขายสินค้า การพูดสั่งอาหารเพื่อรับประทาน การทอนเงิน การประหยัด การพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ การพูดเตือนให้ผู้อื่นระมัดระวัง การพูดเพื่อเสนอความช่วยเหลือ นิทานแต่ละเรื่องได้แฝงข้อคิดเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมแก่ผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้จัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา โดยใช้นิทาน บทบาทสมมติ เพลงและเกมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความสนุกสนานไปพร้อมๆ กับการฝึกทักษะการพูด แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้และการวัดประเมินผล

แผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนในการสอนดังต่อไปนี้

1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน สำหรับการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทาน เพื่อกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจเรื่องที่จะเรียน โดยผู้วิจัยนำเสนอรูปภาพ ชักถามผู้เรียนและสนทนาจากภาพ ให้ผู้เรียนเล่นเกมและร้องเพลง มุ่งให้ผู้เรียนสนุกสนาน อยากรู้อยากเรียน สร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

2) **ชั้นสอน** เป็นชั้นตอนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ เนื้อหา ตัวละคร และสถานที่ในนิทาน การเล่าเนื้อเรื่อง ประโยคการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษจากนิทานแต่ละเรื่อง จำนวน 4 เรื่อง ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากนิทาน และทำกิจกรรมเป็นการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในด้านการทักทาย การขอโทษ การซื้อขายสินค้า การทอนเงิน การให้ความช่วยเหลือ การกล่าวขอขมา การกล่าวต้อนรับและให้บริการลูกค้าในการสั่งอาหาร การแนะนำให้ผู้อื่นประหยัด การรับเงินและการทอนเงิน การสนทนาเกี่ยวกับอาหารที่สัตว์กิน กิริยาท่าทางของสัตว์ การพูดเตือนให้ผู้อื่นระวังอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้นได้ การซักถามอาการบาดเจ็บและเสนอการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ครูฝึกให้นักเรียนมีทักษะในการใช้เสียงสูงต่ำ แสดงท่าทางในขณะที่พูด โดยการใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติและการจับคู่ฝึกทักษะการพูด สลับกันทั้งเป็นผู้ถามและผู้ตอบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์อย่างครอบคลุมและทั่วถึงทุกคน

3) **ชั้นสรุป** เป็นการตรวจสอบความเข้าใจ การทบทวนเนื้อหา ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากการเรียน การแนะนำให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ผู้เรียนได้นำเสนอชิ้นงานของตน โดยทำกิจกรรมเช่น การจับคู่ข้อความที่สัมพันธ์กัน การวาดภาพแล้วเขียนประโยคสนทนาได้ภาพที่นักเรียนวาด การพูดนำเสนองานหน้าชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการพูด การฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากนิทาน ตลอดจนจนถึงการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผนมีลักษณะดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง What's your name? ใช้นิทานเรื่อง My New Friend ให้นักเรียนได้ฝึกพูดการทักทาย การแนะนำตนเองและการถามชื่อผู้อื่น ประโยคสนทนา การพูดทักทาย และถามตอบข้อมูลของตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Nice to meet you. ใช้นิทานเรื่อง My New Friend เป็นการใช้เหตุการณ์จากนิทานเพื่อฝึกพูด ในสถานการณ์ทักทาย แนะนำตนเอง ถามตอบ ข้อมูลส่วนตัว บอกความรู้สึกเมื่อรู้จักกัน ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมทางภาษา มีมารยาทในการทักทาย มีความกล้า และมีความมั่นใจในการพูดเพิ่มขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง I'm sorry. ใช้นิทานเรื่อง My New Friend เป็นการใช้นิทานเพื่อฝึกการพูดเกี่ยวกับกีฬาที่ตนชอบเล่น การแสดงบทบาทสมมติการขอโทษ และการตอบรับการขอโทษ เพื่อให้เรียนรู้วัฒนธรรม และเพิ่มพูนความมั่นใจในการพูด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง May I help you? ใช้นิทานเรื่อง Oil's Birthday เป็นการเรียนรู้คำศัพท์และประโยคสนทนาทักทาย ตามตอบเกี่ยวกับการซื้อขายผลไม้ เป็นสถานการณ์ที่เกิดในตลาดสดแห่งหนึ่ง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง How much are they? ใช้นิทานเรื่อง Oil's Birthday เป็นการฝึกใช้เรื่องราวจากนิทานเพื่อฝึกสนทนาในการซื้อขายสินค้า ซึ่งทำให้ผู้เรียนสนุกสนาน มีความกล้าพูดและมีความมั่นใจในการพูดเพิ่มขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง How much is this? ใช้นิทานเรื่อง Oil's Birthday นักเรียนแสดงบทบาทสมมติจากนิทาน เกี่ยวกับการบอกราคาส่งของการแสดงเน้นการพูดให้มากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Dinner at the restaurant ใช้นิทานเรื่อง At the Restaurant เป็นการเรียนรู้คำศัพท์ และประโยคการพูดทักทายต้อนรับ บริการการสั่งอาหาร พูดสั่งอาหารในร้านอาหาร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง Would you like anything else? ใช้นิทานเรื่อง At the Restaurant ใช้เหตุการณ์จากนิทานเพื่อฝึกพูดสนทนาได้ตอบ การสั่งอาหารเพิ่มเติมจากที่สั่งเดิม ในสถานการณ์การสั่งอาหาร ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมติ มีความสนุกสนาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง We must save some money. ใช้นิทานเรื่อง At the Restaurant ฝึกผู้เรียนในการพูดขอโทษเมื่อกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสม ใช้คำพูดแนะนำให้ผู้อื่นประหยัด การรับเงินและการทอนเงิน แสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ที่กำหนดจากนิทาน เน้นการพูดให้มากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง What food do elephants eat? ใช้นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และประโยคสนทนาการพูดทักทายและถามตอบเกี่ยวกับสัตว์ในสวนสัตว์ เช่นอาหารที่สัตว์กิน กิริยาของสัตว์ วาดภาพสัตว์ แล้วเขียนประโยคเกี่ยวกับสัตว์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง Be careful! ใช้นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดโดยใช้เหตุการณ์จากนิทานเพื่อฝึกฟังนิทานที่ครูเล่า ฝึกให้นักเรียนเล่านิทานจากภาพ พูดถามตอบเกี่ยวกับอาหารที่สัตว์กินและลักษณะของสัตว์ พูดเตือนให้ผู้อื่นระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้น พูดเสนอความช่วยเหลือผู้อื่น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง Animals in the Zoo ใช้นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo ฝึกให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น วางแผนการแสดงบทบาทสมมติ โดยใช้ นิทานเป็นแนวทางในการแสดง เน้นการพูดให้มากที่สุด

3.2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาชั้นคว่ำ อีสาระ เพื่อรับคำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

3.2.6 นำแผนการเรียนรู้เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาและนำมาหาค่า คำนวณความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้ (วรรณดี แสงประทีปทอง 2551: 332)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ศึกษาได้นำคำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคนมาให้คะแนนดังนี้

ข้อที่มีความเห็นว่าแผนมีความเหมาะสม กำหนดคะแนนเป็น +1

ข้อที่มีความเห็นว่าไม่แน่ใจ กำหนดคะแนนเป็น 0

ข้อที่มีความเห็นว่าไม่มีความเหมาะสม กำหนดคะแนนเป็น -1

ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่า 1.00 มี

ข้อเสนอแนะที่ต้องปรับปรุงคือ การใช้ภาษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาที่ใช้ในการ เขียนจุดประสงค์ ให้ปรับกระชับในบางข้อ ปรับสื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรม

3.2.7 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง แล้วปรับปรุงให้สมบูรณ์

3.2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแล้ว ไปใช้กับกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไร่คง จังหวัดลำพูน

3.3 การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 40 คะแนน

มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.3.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.3.2 วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดจำนวนข้อที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหาและระดับชั้น จำนวน 20 ข้อ รวม 40 คะแนน เวลาที่ใช้ในการทดสอบคนละ 10 นาที

3.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบปากเปล่า จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 40 คะแนน และสร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการตอบดังตารางต่อไปนี้

ตารางเกณฑ์ความสามารถทางการพูด

คะแนน	ความสามารถทางการพูด
2	พูดได้ถูกต้องเป็นประโยค
1	พูดไม่เป็นประโยคแต่สื่อความหมายได้
0	ไม่สามารถพูดสื่อความหมายได้

3.3.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาชั้นควัอิสระ เพื่อให้คำแนะนำแก้ไขปรับปรุง

3.3.5 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ ความถูกต้องความเหมาะสมของการใช้ภาษาและนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.66 – 1.00 มีข้อเสนอแนะมาปรับปรุงคือ รูปแบบของการใช้ภาษา ความสอดคล้องของข้อคำถามและคำตอบ

3.3.6 ปรับปรุงแก้ไข แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตามข้อเสนอแนะที่ได้รับก่อนนำไปใช้

3.3.7 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลอง

3.4 แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.4.1 ศึกษาแนวทางการวัดและประเมินผลด้านการพูด แนวคิด ทฤษฎี หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินผล ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.4.2 ศึกษารูปแบบการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดจากตำรา เอกสาร วิชาการ และทางอินเทอร์เน็ต

3.4.3 วิเคราะห์ประเด็นการประเมินแบบรูบริค (rubric) ด้านความถูกต้องของ โครงสร้างไวยากรณ์และการออกเสียง ความคล่องแคล่วของการพูด การแสดงท่าทางและน้ำเสียง ประกอบการพูด น้ำหนักหรือความสำคัญของคะแนน

3.4.4 สร้างตารางเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ บรรยาย คุณลักษณะของแต่ละระดับความสามารถ โดยให้ค่าน้ำหนักหรือความสำคัญของประเด็นการ ประเมิน ในด้านความถูกต้องของโครงสร้างไวยากรณ์และการออกเสียง เท่ากับ 2 ความ คล่องแคล่วของการพูด เท่ากับ 2 และการแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด เท่ากับ 1 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ตามระดับคุณภาพแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 4 - 3 - 2 - 1 คะแนน รวมเท่ากับ 20 คะแนน (ตารางการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ หน้า 163)

การสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการเรียน ได้ดังนี้

ความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์และการออกเสียง	8	คะแนน
ความคล่องแคล่วในการพูด	8	คะแนน
การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด	4	คะแนน
รวมคะแนน	20	คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ย 18 - 20	หมายถึง	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย 15 - 17	หมายถึง	ดี
ค่าเฉลี่ย 10 - 14	หมายถึง	พอใช้
ค่าเฉลี่ย 1 - 9	หมายถึง	ปรับปรุง

3.4.5 นำตารางแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (อาจารย์ประสิทธิ์ กะตะศิลา ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 1 จังหวัดลำพูน) พิจารณาความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ และนำเสนอต่ออาจารย์

ที่ปรึกษาอีกครั้ง แล้วนำมาใช้กับกลุ่มทดลอง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

4.1 ทำความเข้าใจกับผู้เรียนในการเรียนการสอน โดยใช้นิทานในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4.2 ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มทดลอง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมดจำนวน 7 คน โดยใช้แบบทดสอบ วัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 40 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบคนละ 10 นาที

4.3 ดำเนินการทดลองสอน ใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้นิทาน จำนวน 12 แผน กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 คน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

4.4 จัดเก็บข้อมูล โดยการบันทึกผลด้านการพูดภาษาอังกฤษและพฤติกรรมระหว่างเรียนทุกชั่วโมง

4.5 ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ดังนี้

5.1 วิเคราะห์คะแนนจากการทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

5.2 นำผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ของผู้เรียนแต่ละครั้ง บันทึกเพื่อเปรียบเทียบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแต่ละครั้งมากน้อยเพียงใด นำผลคะแนนจากการประเมินผลการพูดระหว่างเรียนมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

6.1 ค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ 2546: 269-270)

$$\begin{aligned} \text{สูตร } \bar{X} &= \frac{\sum X}{N} \\ \text{เมื่อ } \bar{X} &= \text{ค่าเฉลี่ย} \\ \frac{\sum X}{N} &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด} \\ &= \text{จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

6.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\begin{aligned} \text{สูตร SD} &= \frac{\sqrt{N\sum X^2 - (\sum X)^2}}{N(N-1)} \\ \text{เมื่อ SD} &= \text{ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน} \\ X &= \text{แทนคะแนนแต่ละตัว} \\ \sum X &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด} \\ N &= \text{จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้นิทานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไร่คง จังหวัดลำพูน ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน
จำนวน 7 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ มีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้นิทาน
2. ผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนเป็นรายบุคคล

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การเปรียบเทียบคะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน
ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบคะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทาน

กลุ่มทดลอง	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (40)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (40)	การเปรียบเทียบความแตกต่าง ของคะแนน
1	6	24	18
2	11	32	21
3	6	35	29
4	17	40	23
5	8	32	24
6	9	36	27
7	11	39	28
\bar{X}	9.86	34.43	
SD	4.14	4.88	

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้นิทานหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างเรียน

2.1 คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมการพูดระหว่างเรียน จากการสังเกตโดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมการพูด ในด้านความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์และการออกเสียง ความคล่องแคล่วในการพูด และการแสดงท่าทาง / น้ำเสียงประกอบการพูด คะแนนการสังเกตครั้งละ 20 คะแนน นักเรียนแต่ละคนได้คะแนนในแผนการสอนแต่ละแผนและคะแนนเฉลี่ยดังนี้

ตารางที่ 4.2 คะแนนการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนที่ เลขที่													ค่า	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	รวม	เฉลี่ย
1	11	11	12	11	11	12	11	11	12	11	12	12	137	11.41
2	17	17	17	15	17	17	17	15	17	17	17	19	202	16.83
3	15	15	15	17	15	15	15	17	15	15	17	19	190	15.83
4	19	19	19	20	19	20	19	19	20	19	20	20	233	19.42
5	15	15	15	15	15	15	15	17	17	15	15	17	186	15.50
6	17	15	15	15	15	15	17	17	17	17	17	19	196	16.33
7	17	15	15	15	17	17	15	17	17	15	18	20	198	16.50

จากตารางที่ 4.2 นักเรียนได้คะแนนพฤติกรรมการพูดเฉลี่ยตั้งแต่ 11.41 - 19.42 การประเมินพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 7 คน ในแต่ละแผนได้ใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

ความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์และการออกเสียง	8	คะแนน
ความคล่องแคล่วในการพูด	8	คะแนน
การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด	4	คะแนน
รวมคะแนน	20	คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ย 18 - 20 หมายถึง ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 15- 17 หมายถึง ดี

ค่าเฉลี่ย 10 - 14 หมายถึง พอใช้

ค่าเฉลี่ย 1 - 9 หมายถึง ปรับปรุง

โดยภาพรวมพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระหว่างเรียน ได้ระดับพอใช้ 1 คน ได้แก่เลขที่ 1 ได้ระดับดี 5 คน ได้แก่เลขที่ 2, 3, 5, 6, 7 และได้ระดับดีมาก 1 คน ได้แก่เลขที่ 4

2.2 ผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้นิทาน จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 12 ชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน ผู้วิจัยได้สังเกตผู้เรียนระหว่างเรียนและได้บันทึกการสังเกตดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 What is your name? นิทานเรื่อง My New Friend

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนร้องเพลงได้อย่างสนุกสนาน สามารถพูดแนะนำตนเอง และซักถามชื่อของผู้อื่นได้ทุกคน แต่ยังไม่ค่อยมีความกล้าในการพูด ตลอดจนการแสดงท่าทางและพูดไม่คล่อง ครูต้องคอยช่วยเหลือ กระตุ้น ให้คำแนะนำ นักเรียนอ่านคำศัพท์บางคำ (friend, field, kick) ยังไม่ค่อยคล่อง ประโยค Good afternoon. My name is Sam. What is your name? นักเรียนเลขที่ 1 พูดยังไม่ค่อยถูก พูดค่อยๆในลำคอ ไม่มองหน้าคู่สนทนา ไม่ค่อยมีความกล้า ครูต้องคอยกระตุ้นอยู่บ่อยๆ นักเรียนฟังนิทานแล้วตอบข้อซักถามได้แบบสั้นๆ พอเข้าใจ ครูได้ฝึกให้นักเรียนพูดประโยคคำตอบ ให้สมบูรณ์มากขึ้น การแสดงบทบาทสมมตินั้น นักเรียนตั้งใจฝึกและผ่านทุกคน การเล่นเกมสัมภาษณ์เพื่อนใหม่ นักเรียนเล่นด้วยความสนุกสนานและตื่นเต้น

ผลการจัดกิจกรรมมีดังนี้ นักเรียนกล่าวทักทาย พูดแนะนำตนเองและถามชื่อของผู้อื่นได้ทุกคน นักเรียนบอกชื่อของตนเมื่อผู้อื่นซักถามได้ทุกคน โดยได้ระดับดีมาก 1 คน ได้แก่เลขที่ 4 ระดับดี 5 คน ได้แก่เลขที่ 2, 3, 5, 6 และ 7 ได้ระดับพอใช้ 1 คน ได้แก่เลขที่ 1

แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Nice to meet you. นิทานเรื่อง My New Friend

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนดูภาพนักเรียน นักแสดง นักกีฬาที่มีชื่อเสียง ทีละภาพ นักเรียนร่วมสนทนาและตอบคำถามจากภาพได้พอสมควร การทบทวนคำศัพท์โดยการแสดงท่าทางไปคำ นักเรียนทำได้ดี จากนั้นช่วยกันพูดประโยคที่เกี่ยวกับคำนั้นๆ โดยครูช่วยเสริมเป็นบางครั้ง เมื่อนักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่จากนิทานแล้ว ครูให้นักเรียนเรียนรู้ประโยคการทักทายโดยการพูดออกเสียงประโยค ระหว่างการฝึก ครูสังเกตและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ปรากฏว่า

นักเรียนยังไม่ค่อยกล้าออกเสียงในตอนแรก พอฝึกจับคู่สนทนากับเพื่อนอีกครั้งทำให้นักเรียนมีความกล้ามากขึ้น นักเรียนเลขที่ 1 ยังต้องปรับปรุง เพราะยังไม่ค่อยกล้าพูดสื่อสาร พูดน้อยมากเกือบไม่ได้ยิน ครูได้ช่วยฝึกซ้ำๆ จนได้ระดับพอใช้ กิจกรรมที่นักเรียนชอบและสนุกคือกิจกรรมขึ้นสรุป เพราะนักเรียนตื่นเต้นที่จับฉลากได้ชื่อของบุคคลที่เพื่อนเขียนใส่กล่องแล้วต้องแสดงบทบาทเป็นชื่อของตนเอง สังเกตว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการแสดงทักทายกับเพื่อนมาก จากการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน นักเรียนบอกความรู้สึกเมื่อพบกันได้ นักเรียนดูภาพแล้วสนทนากับภาพได้ นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่และประโยคพร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบการทักทาย เช่นการจับมือ จากการสังเกตนักเรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจฝึก พูดชัดเจนมากขึ้น ได้ระดับดีมาก 1 คน ได้แก่เลขที่ 4 ระดับดี 5 คน ได้แก่เลขที่ 2, 3, 5, 6 และ 7 ได้ระดับพอใช้ 1 คน ได้แก่เลขที่ 1

แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง I'm sorry. นิทานเรื่อง My New Friend

ผลการจัดกิจกรรมมีดังนี้ นักเรียนพูดกล่าวคำขอโทษได้ทุกคน นักเรียนพูด

เกี่ยวกับกีฬาที่ชอบได้ และร่วมกันร้องเพลงพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบเพลง I'm sorry. ได้ทุกคน นักเรียนดูภาพเกี่ยวกับการเดินเหยียบเท้าบุคคลอื่น แล้วร่วมกันสนทนา พูดกล่าวคำขอโทษ "I'm sorry." กับสิ่งที่ทำผิดพลาดโดยไม่ได้ตั้งใจและการตอบรับคำขอโทษโดยใช้คำว่า "That's all right." เลขที่ 4 ทำได้ดี ขณะฝึกเลขที่ 3 ไม่ค่อยตั้งใจ ครูได้พูดแนะนำตักเตือน นักเรียนจึงตั้งใจมากขึ้น นักเรียนอ่านคำศัพท์ แล้วฟังนิทานตอน The ball hit the boy. อย่างตั้งใจ ร่วมสนทนาตอบคำถามได้ผ่าน 6 คน เลขที่ 1 ยังตอบคำถามไม่ค่อยได้ นักเรียนแต่ละคนจับฉลากที่เป็นภาษาไทย เพื่อแสดงการพูดเป็นภาษาอังกฤษตามฉลากที่จับได้ทุกคน จากการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนและแสดงบทบาทสมมติ ได้ระดับดีมาก 1 คน ได้แก่ เลขที่ 4 ได้ระดับดี 5 คน ได้แก่ เลขที่ 2, 3, 5, 6 และ 7 ได้ระดับพอใช้ 1 คน ได้แก่เลขที่ 1 ในครั้งแรกนักเรียนเลขที่ 1 ยังไม่กล้าพูด ออกเสียงยังไม่ชัดเจน พูดตะกุกตะกัก ครูต้องคอยฝึกซ้ำๆ ให้กำลังใจและช่วยฝึกซ่อมเสริมจนผ่าน การที่นักเรียนมีพฤติกรรมพูดไม่ค่อยพัฒนานั้น เนื่องจากมีปัญหาทางการเรียนรู้และสุขภาพ มีฐานะทางครอบครัวยากจน ส่วนเลขที่ 4 มีการพัฒนาการเรียนรู้ระดับดีมาก เนื่องจากมีพื้นฐานการเรียนรู้ดีมาก่อนและเป็นผู้มีสติปัญญาเลิศ

แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง May I help you? นิทานเรื่อง Oil's Birthday

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ปรากฏผลดังนี้ นักเรียนดูภาพตลาดแล้ว ส่วนใหญ่ตอบคำถามจากภาพได้พอเข้าใจ นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ได้พอใช้เป็นส่วนใหญ่ เมื่อนักเรียนฟังนิทานเรื่อง Oil's Birthday แล้วร่วมสนทนา อภิปรายความหมายและตอบคำถามจากนิทาน นักเรียนสามารถตอบคำถามได้พอสมควร จากการให้นักเรียนฝึกเป็นผู้ซื้อและผู้ขายจากภาพผลไม้ ระหว่างการ

ฝึก ครูได้แนะนำนักเรียนในด้านการแสดงท่าทาง ขณะพูดซื้อขาย ตลอดจนถึงการเน้นเสียงหนักเบา จากการตรวจผลงานนักเรียน โดยนักเรียนวาดภาพผลไม้ที่ต้องการซื้อ พร้อมทั้งเขียนประโยคสนทนา การซื้อขายจากภาพที่วาด นักเรียนส่วนใหญ่ทำคะแนนได้ ระดับดีและพอใช้ จากการสังเกตพฤติกรรม การพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน นักเรียนสามารถพูดทักทายและสนทนาในการซื้อขายประโยค และสามารถทักทายผู้อื่นตามวัฒนธรรมทางภาษาได้ทุกคน Good morning. May I help you? การสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน นักเรียนได้ระดับดีมาก 1 คน ได้แก่เลขที่ 4 ระดับดี 5 คน ได้แก่เลขที่ 2, 3, 5, 6, และ 7 ระดับพอใช้ 1 คน ได้แก่ เลขที่ 1

แผนการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง How much are they? นิทานเรื่อง Oil's Birthday

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ปรากฏผลดังนี้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม การร่วมตอบคำถามจากที่ครูซักถามจากภาพผลไม้ การจับคู่ฝึกอ่านคำและประโยค นักเรียนทำได้ดี 6 คน ระดับพอใช้ 1 คนคือเลขที่ 1 นักเรียนแบ่งกลุ่มแสดงบทบาทสมมติผ่านทุกคน ผลงานการวาดภาพผลไม้และเขียนบรรยายภาพ ได้ระดับดีมาก 2 คน ดี 3 คน พอใช้ 3 คน นักเรียนมีความตั้งใจในการทำกิจกรรมทุกคน การสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน นักเรียนสามารถบอกสิ่งที่ต้องการซื้อและพูดถามราคาสินค้าได้ระดับดีได้มาก 1 คน ได้แก่เลขที่ 4 ระดับดี 5 คน ได้แก่ เลขที่ 2, 3, 5, 6, และ 7 ระดับพอใช้ 1 คน ได้แก่ เลขที่ 1

แผนการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง How much is this? นิทานเรื่อง Oil's Birthday

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนบอกชื่อและทรากราคาสินค้าได้ จากนั้นร่วมสนทนา โดยใช้ How much is this? ในการถามตอบ ให้นักเรียนจับคู่สนทนาและแสดงบทบาทสมมติ เป็นผู้ขายและผู้ซื้อผลไม้จากผลไม้ที่นักเรียนได้จัดเตรียมมาจัดไว้บนโต๊ะหน้าชั้นเรียน โดยผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้ซื้อผู้ขายผ่านทุกคน การทำชิ้นงานติดภาพผลไม้ลงในกระดาษนั้น นักเรียนมีผลงานระดับดีมาก 1 คน ได้แก่เลขที่ 4 ระดับดี 5 คน ได้แก่เลขที่ 2, 3, 5, 6 และ 7 ระดับพอใช้ 1 คน ได้แก่เลขที่ 1

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบปัญหาในด้านเวลา เนื่องจากเลขที่ 1 ทำงานช้ามาก จึงต้องเพิ่มเวลาให้โดยใช้เวลาที่นอกเหนือจากเวลาเรียนในแผนการสอน

การสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน นักเรียนสามารถพูดบอกบอกราคาของสิ่งของได้และพูดขอบคุณลูกค้าด้วยความสุภาพ ได้ระดับดีมาก 1 คน ได้แก่เลขที่ 4 ได้ระดับดี 5 คน ได้แก่เลขที่ 2, 3, 5, 6, และ 7 ระดับพอใช้ 1 คน ได้แก่ เลขที่ 1

แผนการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Dinner at the restaurant นิทานเรื่อง At the Restaurant

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีความสนใจร่วมกิจกรรมทุกคน นักเรียน

ฟังนิทานเรื่อง At the Restaurant แล้วร่วมกันสนทนาเรื่องราวจากนิทาน โดยร่วมกันตอบคำถาม นักเรียนเลขที่ 4 ตอบคำถามถูกต้องทุกครั้ง ส่วนนักเรียนเลขที่ 2, 3, 5, 6 และ 7 ตอบได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเลขที่ 1 ยังตอบคำถามไม่ค่อยถูก ครูต้องคอยเสริมกระตุ้นถามจนตอบได้บ้าง นักเรียนตอบคำถามจากภาพที่เลือกได้ทุกคน และแสดงบทบาทสมมติ เป็นพนักงานต้อนรับในร้านอาหาร ผ่านทุกคน นักเรียนเขียนรายการอาหารที่กานดาสั่งและวาดภาพประกอบได้ระดับดีมาก 1 คน ระดับดี 3 คน ระดับพอใช้ 3 คน

ปัญหาการจัดกิจกรรมคือ นักเรียนเลขที่ 1 และ 3 ทำงานส่งไม่ทัน จึงให้ทำนอกเวลา และส่งวันรุ่งขึ้น

การสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน นักเรียนพูดทักทายต้อนรับและสนทนาบริการการสั่งอาหาร และพูดสั่งอาหารเพื่อรับประทาน ได้ระดับดีมาก 1 คน ได้แก่เลขที่ 4 ได้ระดับดี 5 คน ได้แก่เลขที่ 2, 3, 5, 6, และ 7 ระดับพอใช้ 1 คน ได้แก่เลขที่ 1

แผนการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง Would you like anything else? นิทานเรื่อง At the Restaurant

การร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน นักเรียนดูภาพแล้วเลือกอาหารที่ตนชอบ และจับฉลากทายภาพได้ทุกคน และฝึกพูดประโยคถามตอบ Would you like anything else? Yes, I'd like..... นักเรียนมีความตั้งใจในการฝึกพูดทุกคน นักเรียนฝึกสนทนาเพื่อทอนเงิน Here's your change. ได้ทุกคน ขณะจับคู่ฝึกนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

การสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน นักเรียนพูดสนทนาได้ตอบการสั่งอาหารเพิ่มเติมจากที่สั่งเดิมได้ทุกคนและพูดทอนเงินแก่ลูกค้าได้ระดับดีมาก 1 คน ได้แก่เลขที่ 4 ได้ระดับดี 5 คน ได้แก่เลขที่ 2, 3, 5, 6, และ 7 ระดับพอใช้ 1 คน ได้แก่เลขที่ 1

แผนการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง We must save some money. นิทานเรื่อง At the Restaurant

การร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน นักเรียนเล่นเกมบิงโกอย่างสนุกสนาน มีความตั้งใจทุกคน นักเรียนอ่านนิทาน ตอน Save some money นักเรียนสนใจตอบคำถามและร่วมอภิปรายความหมาย และร่วมกันตอบคำถามที่ครูถามทีละคนจนเข้าใจดีทุกคน นักเรียนจับคู่ถามตอบจากนิทานจนคล่อง และแสดงบทบาทสมมติ เกี่ยวกับการประหยัดเงิน นักเรียนทุกคนทำได้ดี นักเรียนเขียนประโยคการประหยัด แล้ววาดภาพประกอบได้ทุกคน การสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน นักเรียนพูดเพื่อให้ผู้อื่นประหยัดเงินได้ทุกคน และนักเรียนแสดงบทบาทสมมติ ได้

ระดับดีมาก 1 คน ได้แก่เลขที่ 4 ได้ระดับดี 5 คน ได้แก่เลขที่ 2, 3, 5, 6, และ 7 ระดับพอใช้ 1 คน ได้แก่ เลขที่ 1

แผนการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง What food do elephants eat? นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีความสนใจร่วมสนทนาเกี่ยวกับสัตว์จาก หุ่นสัตว์ทุกคน และตอบคำถามจากภาพสัตว์ที่ครูนำมาได้ทุกคน นักเรียนฟังนิทานแล้วตอบคำถามได้ What food do elephants eat? What are they doing? ได้ทุกคน นักเรียนอ่านคำศัพท์และเข้าใจ ความหมายจากคำศัพท์ทุกคน นักเรียนจับคู่สนทนาถามตอบจากภาพได้ทุกคน นักเรียนวาดภาพสัตว์ แล้วเขียนประโยคบรรยายเกี่ยวกับสัตว์ได้ ได้ระดับดี 4 คน และพอใช้ 3 คน

การสังเกตพฤติกรรมกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน นักเรียนสามารถถามตอบ เกี่ยวกับอาหารที่สัตว์กินและกิจวัตรของสัตว์ ได้ระดับดีมาก 1 คน ได้แก่เลขที่ 4 ได้ระดับดี 5 คน ได้แก่เลขที่ 2, 3, 5, 6, และ 7 ระดับพอใช้ 1 คนได้แก่ เลขที่ 1

แผนการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง Be careful! นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนดูภาพสวนสัตว์และสัตว์ต่างๆ จากนั้นเล่นเกมจับคู่ภาพกับคำศัพท์ได้อย่างสนุกสนาน นักเรียนดูภาพนิทานแล้วอ่านคำศัพท์จนคล่องเป็นส่วน ใหญ่ ดูภาพสวนสัตว์เชียงใหม่แล้วฟังนิทานที่ครูเล่า นักเรียนเล่านิทานจากภาพพร้อมๆ กัน ครูช่วย เสริมเป็นบางครั้ง นักเรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจในการเล่านิทาน นักเรียนฝึกพูดประโยคการเตือนให้ ผู้อื่นระมัดระวังอันตรายได้คล่องแคล่วทุกคน ร่วมกันตอบคำถามจากภาพได้เกือบทุกคน นักเรียนจับคู่ ฝึกพูดจากนิทานเรื่องครูดิถุคแถบประโยคให้นักเรียนพูดตามครูและฝึกพูดจนคล่อง ส่วนเลขที่ 1 ยังพูด ได้ช้าและไม่ค่อยชัดเจน ทำงานช้าไม่ทันเวลา

การสังเกตพฤติกรรมกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน นักเรียนสามารถพูดเตือนให้ผู้อื่น ระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ นักเรียนพูดเสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นและพูดบอกอาการ บาดเจ็บ ได้ระดับดีมาก 2 คน ได้แก่เลขที่ 4 และเลขที่ 7 ได้ระดับดี 4 คน ได้แก่เลขที่ 2, 3, 5, และ 6 ระดับพอใช้ 1 คนได้แก่ เลขที่ 1

แผนการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง Animals in the Zoo นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo

การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีความตั้งใจและมีความกระตือรือร้นในการ ร่วมร้องเพลง Animals in the Zoo ได้ดีมาก มีการวางแผนการทำงานร่วมกันในกลุ่มงาน มีความ ตั้งใจในการฝึกซ้อม ตามบทบาทที่กลุ่มมอบหมาย การสังเกตการแสดงบทบาทสมมติ นักเรียนแสดงได้ ระดับดี ออกเสียงพูดได้ชัดเจนเป็นธรรมชาติ ให้นักเรียนสลับกันประเมินเพื่อนในด้านการพูด

เพื่อที่จะทำให้นักเรียนแก้ไขและปรับปรุงตนเอง เขียนสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากนิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo ได้ทุกคน การสังเกตพฤติกรรมกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ได้ระดับดีมาก 5 คน ได้แก่เลขที่ 2, 4, 3, 5, 6 และ 7 ระดับพอใช้ 1 คน ได้แก่เลขที่ 1 นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 12 แผน นักเรียนมีพฤติกรรมกรรมการพูด ในระดับดีมาก 1 คน ได้แก่เลขที่ 4 ระดับดี 5 คน ได้แก่เลขที่ 2, 3, 5, 6 และ 7 พอใช้ 1 คน ได้แก่เลขที่ 1

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้นิตานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไร่คง จังหวัดลำพูน ผู้วิจัยสามารถสรุปการวิจัย อภิปรายผล
และเสนอแนะ ได้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียน โดยใช้นิตาน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.2 สมมุติฐานในการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นิตาน
มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไร่คง
จังหวัดลำพูน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 7 คน โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ประเภท ดังนี้

1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะ
การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้นิตาน จำนวน 12 แผน เป็นแผนการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบความ
ตรงด้านเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 นิตานภาษาอังกฤษที่
ผู้วิจัยแต่งขึ้นจำนวน 4 เรื่อง เป็นนิตานที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้า
อิสระอาจารย์ที่เป็นเจ้าของภาษาต่างประเทศและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาต่างประเทศ

2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่

(1) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ซึ่ง
เป็นแบบทดสอบปากเปล่า จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 40 คะแนน ใช้ทดสอบก่อนและ
หลังเรียน แบบทดสอบดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.66 – 1.00

(2) แบบบันทึกพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน สำหรับครูผู้สอนจำนวน 12 ครั้ง เป็นตารางการประเมินพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ โดยประเมินด้านความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์และการออกเสียง 8 คะแนน ความคล่องแคล่วในการพูด 8 คะแนน การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบการพูด 4 คะแนน การบรรยาย คุณลักษณะของแต่ละระดับความสามารถ โดยให้ค่าน้ำหนักหรือความสำคัญของประเด็นการประเมิน ในด้านความถูกต้องของโครงสร้างไวยากรณ์และการออกเสียง เท่ากับ 2 ความคล่องแคล่วของการพูด เท่ากับ 2 และการแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด เท่ากับ 1 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับคุณภาพแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 4-3-2-1 คะแนนรวมเท่ากับ 20 คะแนน แบบบันทึกพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนดังกล่าว ได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1.4.1 ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นรายบุคคล คนละ 10 นาที จำนวน 20 ข้อ บันทึกคะแนนการทดสอบก่อนเรียนลงในแบบบันทึกการทดสอบก่อนเรียน

1.4.2 ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน จำนวน 12 แผนกับกลุ่มทดลองจำนวน 7 คน และบันทึกผลจากการสังเกตลงในแบบบันทึกพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 12 ครั้ง

1.4.3 ทดสอบหลังการเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นข้อสอบฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน บันทึกคะแนนการทดสอบหลังเรียนลงในแบบบันทึกการทดสอบหลังเรียน

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.5.1 นำผลของคะแนนจากการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

1.5.2 นำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ ทั้ง 12 ครั้ง มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และวิเคราะห์พฤติกรรมการพูดระหว่างเรียน

1.6 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.6.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.6.2 พฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล นักเรียนผ่านเกณฑ์ในระดับดีมาก 1 คน ระดับดี 5 คนและ ระดับพอใช้ 1 คน

2. อภิปรายผล

ผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังการเรียนโดยใช้นิทาน ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นิทานในการฝึกทักษะการพูด มีทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน

ผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน สืบเนื่องมาจากด้านเนื้อหาผู้วิจัยได้ใช้คำศัพท์ที่ง่ายต่อการเข้าใจและจดจำ ไม่ซับซ้อน ประกอบด้วยตัวละครที่มีไม่มากนัก มีเหตุการณ์ที่น่าสนใจ ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถจำคำศัพท์ได้รวดเร็ว เนื่องจากมีภาพประกอบ ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาของนิทานแต่ละเรื่องมาวาดภาพประกอบเหตุการณ์เป็นตอนๆ ประมาณเรื่องละ 4 ภาพ ทำให้ง่ายต่อการเข้าใจและจำเนื้อเรื่องและบทสนทนา การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมที่จัดทำขึ้นในแต่ละแผนการเรียนรู้ มีการใช้นิทานที่ครูนำมาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ศึกษา จนเกิดการเรียนรู้ มีความสุขความสนุกสนาน และเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวของผู้เรียนและแฝงข้อคิด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกริก ชูพันธ์ (2543: 7-8) ที่ว่านิทานเป็นการผูกเรื่องขึ้นเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสุขสนุกสนาน ตื่นเต้น แฝงคำสอนจรรยาในการใช้ชีวิต ส่งผลให้นักเรียนมีความกล้าพูดมากขึ้น นอกจากนี้นิทานยังช่วยให้นักเรียน ได้เข้าใจเนื้อหา วิเคราะห์เรื่องได้ และยังสามารถนำแบบอย่างคุณธรรมจริยธรรมที่แฝงอยู่ในนิทาน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนได้รับความรู้ ความสนุกสนาน จากสื่อต่างๆ เช่น เพลง เกม การจัดกิจกรรมโดยให้นักเรียน จับคู่หรือแบ่งกลุ่มฝึกพูด แสดงบทบาทสมมติจากนิทาน ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาด้านทักษะการพูด โดยฝึกพูดให้มากที่สุด

จากผลการศึกษาพบว่าการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในการพูด ผู้เรียนสามารถพูดได้ตอบกับครูและเพื่อนได้ถูกต้องมากขึ้น จากเดิมมีผู้เรียนไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ เพราะอาย แต่เมื่อผู้วิจัยได้จัดบรรยากาศ การเรียนการสอนเป็นกันเอง มีความสนุกสนาน มีการเรียนรู้คำศัพท์จากภาพสวยๆ สีสดใส ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น และสามารถเข้าใจคำศัพท์และเนื้อเรื่องได้ง่าย มีเกมและเพลงให้ผู้เรียนได้เล่นและร้อง เป็นการเพิ่มบรรยากาศความสนุกสนาน เกิดการไว้วางใจ ไม่เกรียดยหรือประหม่า ผู้เรียนได้ร่วมแสดงบทบาทสมมติและแสดงท่าทางการพูดสนทนา ผู้วิจัยใช้การเสริมแรงโดยใช้คำพูดแนวบวกและให้คำ ชมเชยผู้เรียน ยิ้มแย้มแจ่มใสและให้กำลังใจผู้เรียนในการฝึกทักษะการพูด ถึงแม้ผู้เรียนจะพูดผิดหรือผิดๆ ถูกๆ ก็จะไม่ตำหนิติเตียน แต่จะให้คำแนะนำที่นุ่มนวล เป็นมิตร เพื่อสร้างเจตคติที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

การที่ผู้เรียนมีคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นนั้น เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการพูดโดยใช้นิทาน 1 เรื่อง ต่อแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ 3 แผน รวม 12 แผน ใช้นิทาน 4 เรื่อง ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ได้จัดกิจกรรมออกเป็นขั้นตอน ได้แก่การนำเข้าสู่บทเรียน การฝึกและการสรุปบทเรียน แต่ละขั้นตอนผู้สอนได้ใช้เทคนิคต่างๆ ที่จะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ กิจกรรมในแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียน สำหรับการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทาน ทำให้นักเรียนมีความสนใจเรื่องที่จะเรียน โดยผู้วิจัยจะเสนอรูปภาพ การซักถามผู้เรียนและสนทนาจากภาพ ให้ผู้เรียนเล่นเกมและร้องเพลง มุ่งให้ผู้เรียนสนุก อยากเรียนรู้ และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ชี้นสอน ผู้วิจัยได้เสนอคำศัพท์ใหม่ แนะนำตัวละคร ฉากในนิทาน ประโยค การสนทนาจากนิทาน เพื่อให้ผู้เรียนคาดเดาเนื้อเรื่องและได้ฝึกทักษะการพูด จากบทสนทนาที่มีในนิทาน แต่ละเรื่อง ที่ผู้วิจัยได้นำมาแต่งขึ้นเป็นนิทาน จำนวน 4 เรื่อง มีเนื้อหาและบทสนทนาให้ผู้เรียนได้ฝึกในด้านต่างๆ ที่สอดคล้องสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน ครูฝึกให้นักเรียนมีทักษะในการใช้เสียงสูง ต่ำและแสดงท่าทางในขณะที่พูด โดยการใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติและการจับคู่ฝึกทักษะการพูด สลับกันทั้งเป็นผู้ถามและผู้ตอบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์อย่างครอบคลุมและทั่วถึงทุกคน

3. ชี้นสรุป เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนและการประยุกต์ใช้ความรู้จากการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากนิทาน โดยผู้วิจัยได้จัดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเช่นการจับคู่ข้อความที่สัมพันธ์กัน การวาดภาพประกอบการพูดสนทนาในกระดาษ จากนั้นให้ผู้เรียนเขียน

ประโยคสนทนาลงได้ภาพที่นักเรียนวาด แล้วนำชิ้นงานที่จัดทำออกมาพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนอีกครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการพูดของตนเอง และช่วยให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาพูดมากขึ้น

จากการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นิทานจึงเป็นสื่อทางการเรียนที่ดีคือผู้เรียนสามารถเข้าใจ สนุกกับนิทานและเทคนิคที่หลากหลายที่ผ่านกิจกรรมโดยใช้นิทาน ผู้วิจัยได้จัดให้ผู้เรียนมีการทำงานร่วมกันเพื่อให้เรียนรู้ในการทำงานร่วมกันและเอื้อเพื่อต่อเพื่อนที่เรียนช้า โดยนักเรียนที่เรียนเก่งช่วยสอนเพื่อนที่เรียนอ่อนให้สามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น

2.2 ผลการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ผู้เรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกคน ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษและบันทึก โดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน นักเรียนบางคนได้คะแนนไม่สูง เช่น เลขที่ 1 เพราะเป็นเด็กเรียนรู้ช้า มีปัญหาในด้านสุขภาพ ฐานะเศรษฐกิจยากจน ต้องช่วยครอบครัวหารายได้เสริม ผู้ปกครองอ่านหนังสือไม่ค่อยได้ จึงทำให้ขาดโอกาสทางการเรียนรู้ ส่วนบางคนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษคืออยู่แล้ว เช่น เลขที่ 4 ผู้เรียนอีก 5 คน ได้คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรม 15 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะกิจกรรมต่างๆที่ใช้ในแผนการเรียนรู้ ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และเนื้อหาจากนิทานในบรรยากาศที่สนุกสนานและผ่อนคลาย เช่น เพลง เกม กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้เขียนเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจ มีคติสอนใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากการสังเกต ผู้เรียนมีทักษะในการพูดดีขึ้น นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษและแสดงบทบาทสมมติ ผู้วิจัยไม่ได้เคร่งครัดในด้านไวยากรณ์ ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีความสามารถในการสื่อสาร จัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมให้สามารถสนใจผู้เรียน จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้นิทาน ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน เพราะผู้เรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดูได้จากผู้เรียนมีความตั้งใจในการฝึกทักษะการพูดและเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนเรียน โดยค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 9.86 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 34.43 โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 24.57 นอกจากนี้นิทานยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม สังเกตได้จาก ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ มีวินัย มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจ ประหยัด ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่น

มากขึ้น

สรุปได้ว่า การนำนิทานมาใช้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียน ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งช่วยพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมแก่ผู้เรียน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ดังนี้

3.1.1 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ การฟังและทักษะการพูดควบคู่กันไป จากนั้นให้ฝึกพูดมากที่สุด เพราะจะช่วยให้นักเรียนมีทักษะ มีความมั่นใจและมีความกล้า

3.1.2 ให้นักเรียนได้ฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อนหรือครู นอกห้องเรียน บ่อยๆ เพราะจะทำให้นักเรียนมั่นใจในการพูด

3.1.3 ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกการแสดงบทบาทสมมติจากนิทานและเรื่องราวต่างๆ เป็นประจำ

3.1.4 ผลการสังเกตพฤติกรรมกรรมการพูด พบว่ามีนักเรียนบางคน ไม่ค่อยพัฒนา ทักษะการพูดเท่าที่ควร ครูจึงต้องดูแลในการฝึกทักษะการพูดเป็นพิเศษ และอาจใช้วิธีเพื่อนช่วย เพื่อน แต่ไม่ควรพยายามเร่งเด็ก เพราะจะทำให้เด็กเกร็งในการพูดเกินไป และขาดความมั่นใจ ควรให้กำลังใจ กล่าวคำชมเชย หรือการให้รางวัลและเวลาในการฝึกให้มากขึ้น เป็นต้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไปได้ดังนี้

3.2.1 ควรศึกษาผลการใช้นิทานในการฝึกทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน

3.2.2 ควรศึกษาผลการใช้นิทานในการเรียนการสอนในระดับชั้นอื่นๆ

3.2.3 ควรฝึกทักษะในการพูด โดยใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น สื่อไอซีที หรือ จาก
เจ้าของภาษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ (2544) *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- กระทรวงศึกษาธิการ (2552) *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- กรณีการ์ พงษ์วิเศษกุล (2546) “การใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4” การศึกษาค้นคว้าอิสระ แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- กาญจนา ปราบพล (2541) “ครูสอนภาษาและบทบาทที่ต้องปรับเปลี่ยน” *วารสารภาษาปริทัศน์*
ปีที่ 17:3
- เกริก ชูพันธ์ (2543) *การเล่านิทาน* กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- กุลยา ตันติผลาชีวะ (2541) *การเล่านิทาน* วารสารการศึกษาปฐมวัย ปีที่ 2: 10-19 (เมษายน)
- คณะนักวิชาการนานมีบุคส์ (2543) *เกมสนุกฝึกภาษาอังกฤษ การศึกษาและการสอน*
กรุงเทพมหานคร นานมีบุคส์
- ชัยยา เปรมภักดิ์ (2543) “การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง – พูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีการสอนแบบ
อรรถฐานและการสอนตาม คู่มือครู” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
(การมัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา (2543) “ผลการสอนกลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อความสามารถในการ
พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการใช้กลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษเป็น
ภาษาต่างประเทศ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ณัฐฉิณี ชนะโชติ (2548) “การใช้นิทานที่ครูแต่งเองโดยใช้เค้าโครงนิทานพื้นบ้านพัฒนา
พฤติกรรม ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และการช่วยเหลือผู้อื่นของเด็กปฐมวัย โรงเรียน
บ้านศรีไกรลาส จังหวัดนครสวรรค์” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ดวงเดือน แสงชัย (2533) *การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา* กรุงเทพมหานคร โครงการ
ตำราและเอกสาร ทางวิชาการคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ทิตนา เขมมณี (2545) *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- นพดล สังข์ทอง (2549) *แต่งเรื่องร้อยนิทานจากจินตนาการมาเป็นหนังสือ กรุงเทพมหานคร สถาพรบุ๊คส์*
- เบญจวรรณ พงศ์มัจฉาน (2544) “การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” *วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*
- ประนอม สุรัสวดี (2539) *กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- พิชญาดา ธาตุอินทร์ (2551) “การใช้นิทานภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย” *การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*
- ไพพรรณ อินทนิล (2534) *เทคนิคการเล่านิทาน กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น*
- ล้วน สายยศ (2546) “ระเบียบทางสถิติบางประการเพื่อการวิจัย” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน* หน้าที่ 4 หน้า 255-380 *นนทบุรี ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*
- วรรณดี แสงประทีปทอง (2551) “ลักษณะและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดผลการศึกษา” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับประถมศึกษา* หน้าที่ 7 หน้า 305-360 *นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*
- วิไล มาศจรัส (2549) *เทคนิคการเขียน การเล่านิทานสำหรับเด็ก กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติใหม่*
- สมปอง หลอมประโคน (2544) “การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษ และ ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” *วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*
- สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2542) “นิทาน ความสำคัญและประโยชน์ของนิทาน” *วารสารวิชาการ ฉบับที่ 2 สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง*
- สมศักดิ์ สันธุระเวช (2544) *กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนภาษาอังกฤษ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช ตำราอนุราษฎร์*

- สนิท สัตย์โยภาส (2542) *วรรณกรรมสำหรับเด็ก* กรุงเทพมหานคร ชารอักษร
- สุทธิวรรณ เวบบ์ (2549) “ผลของการเรียนโดยใช้สถานการณ์จริงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2539) “การใช้กลวิธีการสื่อสารกับการสอนภาษาอังกฤษ” ใน *แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุรพันธ์ กุศลสง (2543) “การเปรียบเทียบความสามารถและทัศนคติในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีธรรมชาติประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนตามคู่มือ” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545) *20 วิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ภาพพิมพ์
- แสงจันทร์ ปัญญติ (2550) “การใช้กิจกรรมเล่นนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษและจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อริยา กิรติชีวัน (2545) *การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนแบบการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง* กรุงเทพมหานคร สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- อรุโณทัย กิตติธระวัฒน์ (2551) “การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546) *กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ* กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Brown, Douglas. (1980). *Principles of Language and Teaching*. New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Bygate, Martin. (1993). *Speaking*. 4 th ed. Oxford: Oxford University Press.

- Hymes, Dell. (1979). *The Communicative Approach to Language Teaching*. London: Oxford University Press.
- Oller, John W. (1979). *Language Test at School: A Pragmatic Approach*. London: Longman.
- Reynolds, G. (1992). *Teaching and Storytelling: A "Foxfire" Approach*. (Eric Document) Reproduction No. (ED 369129).
- Scott, Roger. (1981). "Speaking" In Keith Morrow.(Eds) *Communication in the Classroom*. London: Longman Group,Ltd.
- Taylor, Linda (1990). *Teaching and Learning Vocabulary*. Cambridge: Prentice Hall International.
- Valette, Rebecca M. and Rence, Sisick. (1967). *Modern Language Performance Objective Individualization*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

- นางสุวรีย์ คำจينا ครูชำนาญการพิเศษวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนวัดน้ำคิบ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูนเขต 1
จังหวัดลำพูน
- นางประกายคำ พรมณะ ครูชำนาญการวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนธีรกานท์บ้านโฮ่ง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูนเขต 2
จังหวัดลำพูน
- นายประสิทธิ์ กะตะศิลา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูนเขต 1
จังหวัดลำพูน

ภาคผนวก ข
ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

ตารางการวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2553

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การวัดและประเมินผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 What's your name? นิทานเรื่อง My New Friend สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อสาร มาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	จุดประสงค์ 1. กล่าวทักทาย พูดแนะนำตนเองและถามชื่อของผู้อื่นได้ 2. บอกชื่อของตนเมื่อผู้อื่นซักถามได้	Vocabulary name, morning, afternoon, friend, field, kick Structure A: Good afternoon, My name is What's your name? B: My name is	1) การฟังเพลงและร้องเพลง What is your name? 2) การร่วมกันอภิปรายความหมายของเพลง What is your name? 3) การแนะนำชื่อตนเองและซักถามชื่อผู้อื่น 4) การฟังและออกเสียงคำศัพท์ 5) การอ่านแถบประโยค 6) การฟังนิทานเรื่อง My New Friend แล้วอภิปรายเนื้อหาจากนิทาน	เพลง บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค นิทาน My New Friend เกมสันภาษณ์เพื่อนใหม่	การวัดและประเมินผล

<p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล</p>			<p>7) การอ่านนิทานในใจ ร่วมกัน อภิปรายและตอบคำถาม 8) การฝึกพูดสนทนา ทักทาย แนะนำตนเองและถามชื่อของ บุคคลอื่น 9) การแสดงบทบาทสมมติการ พูดแนะนำ ตนเองและถามชื่อ ของบุคคลอื่น 10) การเล่นเกมสัมภาษณ์เพื่อน ใหม่</p>		
<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Nice to meet you. นิทานเรื่อง My New Friend สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร สื่อสาร มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล</p>	<p>จุดประสงค์ 1. พูดบอกความรู้สึกเมื่อ รู้จักกันได้ 2. สนทนาทักทายกับ ผู้อื่นตามวัฒนธรรมทาง ภาษาได้</p>	<p>Vocabulary nice, meet, play, together, ground Structure Good afternoon. My name is..... What's your name? My name is</p>	<p>1) การร่วมกันดูภาพนักเรียน นักเรียนนักกีฬาที่มีชื่อเสียง สนทนาถามตอบเกี่ยวกับภาพ 2) การทบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียน จากชั่วโมงก่อน โดยแสดงทำไป คำจากคำศัพท์ 3) การฟัง การออกเสียง และ เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ ใหม่</p>	<p>บัตรภาพของ นักเรียน นักแสดง นักกีฬา บัตรคำ แถบประโยค นิทาน เรื่อง My New Friend</p>	<p>สังเกตการ พูด</p>

<p>ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ได้ตอบในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล สาระที่ 2 ภาษาและ วัฒนธรรม มาตรฐาน ศ2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษากับวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับภาคตะ ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยา ท่าทางอย่างสุภาพตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา</p>		<p>Nice to meet you. Nice to meet you too.</p>	<p>4) การอ่านออกเสียงประโยคการ ทักทายเมื่อพบกัน 5) การอ่านในจินตนาการเรื่อง My New Friend ตอน Sam ทักทายกับ Kim การจับคู่ สนทนาแสดงเป็น Sam และ Kim 6) การพูดแนะนำ ตนเอง พร้อม ทั้งพูดแสดงความรู้สึกที่ได้รู้จัก กันจากฉลากชื่อบุคคลที่นักเรียน ชื่นชอบ 7) การบันทึกบทสนทนาลงใน สมุด</p>	<p>ฉลากชื่อ บุคคล</p>	
--	--	--	--	---------------------------	--

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	จุดประสงค์	เนื้อหา	1) การดูภาพคนเขียนถูกทำ ผู้อื่นและภาพคนเดินชนผู้อื่น จากนั้นสนทนาแสดงความคิด เห็นและการใช้คำขอโทษ	บัตรคำ / บัตร	สังเกตการ
<p>I'm sorry.</p> <p>นิทานเรื่อง My New Friend</p> <p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต1.2</p> <p>มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมี</p> <p>ประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1</p> <p>พูด/ได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล</p> <p>มาตรฐาน ต1.3</p> <p>นำเสนอข้อมูลข่าวสาร</p> <p>ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการ</p>	<p>จุดประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พูดกล่าวคำขอโทษได้ 2. พูดเกี่ยวกับกีฬาที่ตนชอบเล่นได้ 3. พูดด้วยน้ำเสียงและกิริยาท่าทางที่สุภาพตามมารยาททางสังคมและวัฒนธรรม 	<p>Vocabulary</p> <p>sorry, all right, talk, hurt</p> <p>Structure</p> <p>I'm sorry.</p> <p>Is your hurt?</p> <p>It's all right.</p> <p>I'm OK.</p> <p>A: I like to play football.</p> <p>B: I like to play football too.</p>	<p>2) การร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลง I'm sorry.</p> <p>3) การร่วมกันแสดงความคิดเห็นจากภาพตอน The ball hit the boy.</p> <p>4) การเรียนรู้คำศัพท์และแสดงท่าทางจากคำศัพท์และร่วมกันอภิปรายความหมายของคำศัพท์</p> <p>5) การฟังนิทานตอน The ball hit the boy. และออกเสียงตาม</p> <p>ครู การอ่านในใจและตอบคำถามปากเปล่า</p> <p>6) การแสดงบทบาทสมมติจากนิทานตอน The ball hit the</p>	<p>ความหมาย</p> <p>ภาพ</p> <p>แบบฝึก</p> <p>เพลง I'm sorry.</p> <p>นิทานเรื่อง</p> <p>My New Friend</p>	<p>พูด</p> <p>ตรวจใบงาน</p>

<p>พูดและการเขียน ตัวชี้วัดที่ 1</p> <p>พูดและเขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ ตัว</p> <p>สาระที่ 2 ภาษาและ วัฒนธรรม</p> <p>มาตรฐาน ท2.1</p> <p>เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษากับวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1</p> <p>ใช้ถ้อยคำนำเสียงและกิริยา ท่าทางอย่างสุภาพตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา</p>			<p>boy.</p> <p>7) การจับฉลากเพื่อแสดงและพูด ตามบทบาทที่กำหนดในฉลากที่ คนจับได้</p> <p>8) การทำแบบฝึกหัดการจับคู่ ประโยค</p> <p>9) ทบทวนความรู้ที่ได้จากนิทาน และการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน</p>		
---	--	--	--	--	--

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 May I help you? นิทานเรื่อง Oil's Birthday สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร สื่อสาร มาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะการ สื่อสารทางภาษาในการ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความ คิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 3 พูด / เขียน แสดงความ ต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ให้ความ ช่วยเหลือในสถานการณ์ ต่างๆ สาระที่ 2 ภาษาและ วัฒนธรรม มาตรฐาน ต.2.1	จุดประสงค์ 1. พูดทักทาย Good morning. May I help you? ในการซื้อขาย สินค้าได้ 2. พูดสนทนาทักทายกับ ผู้อื่นตามวัฒนธรรมทาง ภาษาได้	เนื้อหา Vocabulary party, market, birthday, fruit seller Structure Good morning. May I help you? Yes, I'd like to buy and..... (oranges, grapes)	1) การดูภาพตลาด ภาพผลไม้ แล้วร่วมกันอภิปราย จัดถาม เกี่ยวกับภาพ 2) การฟังแล้วอ่านออกเสียง คำศัพท์ 3) การฟังนิทานเรื่อง Oil's Birthday แล้วสนทนา จัดถาม เรื่องราวจากนิทาน 4) การฟังครูอ่านแถบประโยค แล้วพูดตามครู 5) การจับคู่ฝึกการเป็นผู้ซื้อและผู้ ขาย ผลไม้ 6) การวาดภาพผลไม้ที่ต้องการ ซื้อลงในกระดาษ แล้วเขียน ประโยคสนทนาการซื้อขายจาก ภาพที่วาด 7) การจับบันทึกคำศัพท์และ ประโยคลงในสมุด	ภาพ บัตรคำ แถบประโยค นิทานเรื่อง Oil's Birthday	สังเกตการ พูด

<p>เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำนำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>	<p>จุดประสงค์ 1. บอกสิ่งที่ต้องการซื้อได้ 2. พูดถามราคาสินค้าได้</p>	<p>เนื้อหา Vocabulary baht, kilo, orange, grapes, banana, apple, pineapple, watermelon Structure A: I'd like to buy kilo of</p>	<p>1) การดูภาพผลไม้ต่างๆ แล้วซักถามเกี่ยวกับภาพ อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับภาพ 2) การดูภาพผลไม้ แล้วฟังคำถามจากครู ตอบคำถามเกี่ยวกับราคาของผลไม้ 3) การพุดถามและตอบราคาของผลไม้ 4) การฝึกถามตอบจากภาพ 5) การแบ่งกลุ่มและแสดงบทบาท</p>	<p>บัตรภาพ บัตรคำ บัตรตัวเลข แถบประโยค นิทานเรื่อง Oil's Birthday</p>	<p>สังเกตการ พุด ตรวจใบงาน</p>
<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 How much are they? นิทานเรื่อง Oil's Birthday สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ด.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความ</p>					

<p>คิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 3 พูด / เขียน แสดงความ ต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ให้ความ ช่วยเหลือในสถานการณ์ ง่ายๆ สาระที่ 2 ภาษาและ วัฒนธรรม มาตรฐาน ๓.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษากับวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยา ท่าทางอย่างสุภาพตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา</p>		<p>How much are they? B: They are ... baht a kilo. They arebaht each.</p>	<p>สมมติเป็นผู้ขายผลไม้และผู้ซื้อ 6) การวาดภาพผลไม้และเขียน ประโยค อามตอบเกี่ยวกับราคา ของผลไม้ที่วาด 7) การมอบหมายให้ไปจัดเตรียม จัดหาผลไม้ เพื่อนำมาเรียนใน ชั่วโมงหน้า</p>		
--	--	---	---	--	--

<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 How much is this? นิทานเรื่อง Oil's Birthday สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อสาร มาตรฐาน ท1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 3 พูด / เขียน แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ท2.1</p>	<p>จุดประสงค์ 1. พูดบอกราคาของสิ่งของได้ 2. พูดขอขอบคุณด้วยความสุภาพ</p>	<p>เนื้อหา Vocabulary apple, watermelon, banana, kilo, each Structure A: I'd like to buy a How much is this? B: It's baht a kilo / each. A: Here's the money. B: Here you are and here's your change. Thank you.</p>	<p>1) การเดินทางราคาสินค้าจากภาพ 2) การดำเนินทาน การฟังและพูด บทสนทนา การจับคู่แสดง สนทนาการซื้อขาย 3) การนำผลไม้ ที่เตรียมมาจัดวางแล้วแสดงเป็นผู้ซื้อและขายสินค้า 4) การนำภาพผลไม้ ที่ตัดจาก แครตลือกสินค้าหรือ หนังสือพิมพ์ ตัดลงในกระดาษ แล้วเขียนประโยคสนทนา การซื้อขาย 5) การทบทวนการสนทนาซื้อขายสิ่งของจากภาพ</p>	<p>บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค แครตลือก สินค้านิทานเรื่อง Oil's Birthday</p>	<p>สังเกตการ พูด ตรวจใบงาน</p>
--	---	--	---	--	---

<p>เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>					
<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 Dinner at the restaurant นิตานเรื่อง At the Restaurant สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและ</p>	<p>จุดประสงค์ 1. พูดสนทนาทักทาย ต้อนรับและบริการ การสั่งอาหารได้ 2. พูดสั่งอาหาร เพื่อรับประทานได้</p>	<p>เนื้อหา Vocabulary dinner, restaurant, toilet, waiter, order Structure A: Good evening / morning/ afternoon. What would you like to order, please?</p>	<p>1) การสนทนาจากภาพ ร้านอาหาร เมนูอาหารและ บอกอาหารที่ตนชอบ 2) การออกเสียงคำศัพท์ การ ร่วมกันอภิปรายความหมายของ คำ 3) การฟังนิตานที่ครูเล่า เรื่อง At the Restaurant การตอบคำถามจากนิตาน 4) การเลือกภาพอาหาร ถานตอบ</p>	<p>บัตรคำ ภาพ แถบประโยค นิตานเรื่อง At the Restaurant</p>	<p>สังเกตการ พูด ตรวจใบ งาน</p>

<p>ความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 3 พูด / เขียนแสดงความ ต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับ ปฏิเสธ การให้ความ ช่วยเหลือในสถานการณ์ ต่างๆ สาระที่ 2 ภาษาและ วัฒนธรรมมาตรฐาน ศ.2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษากับวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำนำเสียงและกิริยา ท่าทางอย่างสุภาพตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา</p>		<p>B: I'd like.....</p>	<p>เกี่ยวกับภาพ 5) การจับคู่พูดสนทนาแสดงเป็น พนักงานเสิร์ฟและเป็นลูกค้า 6) การเขียนรายการอาหารที่ กานค่างตั้งและวาดภาพประกอบ</p>		
---	--	-------------------------	--	--	--

<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 Would you like anything else? นิทานเรื่อง At the Restaurant สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียน ได้ตอบการสื่อสารระหว่างบุคคล ตัวชี้วัดที่ 3 พูด/เขียนแสดงความต้องการ</p>	<p>จุดประสงค์ 1. พูดสนทนาได้ตอบการสั่งอาหารเพิ่มเติมจากที่สั่งเดิม ได้ 2. พูดสนทนาเพื่อทอนเงินได้</p>	<p>เนื้อหา Vocabulary ice cream, orange juice, apple juice, water Structure 1.) A: Would you like anything else? B: Yes, I'd like/ I want/ No. 2.) B: Here's the money. A: Here's your change. Thank you. สำนวนภาษา</p>	<p>การดูภาพ ทายภาพและออกเสียงคำศัพท์จากภาพ 2) การทบทวนประโยคที่ใช้ในการสนทนาต้อนรับลูกค้า 3) การอ่านประโยคถามตอบ Would you like anything else? จับคู่ฝึกถามตอบจนคล่อง 4) การจับคู่ฝึกถามตอบและการทอนเงิน 5) การวาดภาพอาหารที่นักเรียนสั่งเพื่อรับประทาน การเขียนประโยค สนทนาถามตอบ การทักทายต้อนรับของพนักงานเสิร์ฟ การสั่งอาหาร การจ่ายเงิน และการทอนเงิน</p>	<p>บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค นิทานเรื่อง At the Restaurant</p>	<p>สังเกตการ พูด ตรวจใบงาน</p>
---	--	---	---	--	---

<p>ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 5</p> <p>พูด / เขียนแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ได้ดี และกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ</p>		Anything else?			
<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9</p> <p>We must save some money.</p> <p>นิทานเรื่อง At the Restaurant</p> <p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต.1.2</p> <p>มีทักษะการสื่อสารทางภาษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและ</p>	<p>จุดประสงค์</p> <p>1. พูดสื่อสารเพื่อขอโทษ เมื่อกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมได้</p> <p>2. แสดงบทบาทสมมติ ในสถานการณ์ที่กำหนดได้</p>	<p>เนื้อหา</p> <p>Vocabulary</p> <p>should</p> <p>Structure</p> <p>A: Oh! It's a lot of</p> <p>..... must save some money.</p>	<p>1) การเล่นเกม บิงโก</p> <p>2) การฟังและอ่านนิทาน ตอน save some money การตอบคำถามปากเปล่า แล้วแสดงความคิดเห็นจากเรื่อง</p> <p>3) การจับคู่แสดงบทบาทสมมติ การรับประทานอาหารที่ร้านอาหาร</p> <p>4) การแสดงความคิดเห็น</p>	<p>1. บัตรคำศัพท์ / บัตรภาพ / แถบประโยค</p> <p>2. นิทานเรื่อง At the Restaurant</p> <p>3. เกมบิงโก</p>	<p>สังเกตการพูด ตรวจใบงาน</p>

<p>ความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียน ได้ตอบการสื่อสาร ระหว่างบุคคล ตัวชี้วัดที่ 3 พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความ ช่วยเหลือในสถานการณ์ ต่างๆ มาตรฐาน ท2.1 เข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษาและนำไปใช้ได้ เหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำนำเสียงและกิริยา ท่าทางอย่างสุภาพตาม</p>		<p>B: Yes, I'm sorry. จำนวนภาษา save money</p>	<p>เกี่ยวกับการประหยัดและเงิน ประโยชน์ในหัวข้อ We must save</p>		
---	--	--	---	--	--

<p>มารยาทสังคมและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา</p>					
<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 What food do elephants eat? นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร มาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียน ได้ตอบการสื่อสาร</p>	<p>จุดประสงค์ 1. ถามตอบเกี่ยวกับ อาหารที่สัตว์กินได้ 2. ถามตอบเกี่ยวกับ กรีขของสัตว์ได้ 3. วาดภาพสัตว์แล้วเขียน ประโยคเกี่ยวกับสัตว์ได้</p>	<p>เนื้อหา Vocabulary want, saw, elephant, sugar-canes, climbing, bamboo Structure A: What food do eat? ? (elephants, pandas) B: They eat (sugar-canes, bamboos) A: What are..... doing? (elephants, pandas, monkeys)</p>	<p>1) การเขียนแบบเสียงร้องของ สัตว์จากหุ่น สนทนาเกี่ยวกับสัตว์ ที่อยู่ของสัตว์ อาหารของสัตว์ 2) การตอบคำถามจากหุ่นสัตว์ What is this? It's 3) การฟังประโยคและนิทาน เรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo การดูภาพประกอบและพูด สนทนา 4) การฟังครูออกเสียงประโยค แล้วพูดตาม 5) การถามและตอบประโยค What food do elephants eat? 6) การทำเสียงเลียนแบบจากภาพ และกริยาท่าทางของสัตว์ขณะนั้น การสนทนาซักถาม</p>	<p>หุ่นสัตว์ นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค</p>	<p>สังเกตการ พูด ตรวจใบ งาน</p>

<p>ระหว่างบุคคล ตัวชี้วัดที่ 4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว มาตรฐาน ศ1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความ คิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการ พูดและการเขียน ตัวชี้วัดที่ 3 พูดแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว</p>		<p>B: They are (climbing, eating)</p>	<p>7) การดูภาพมีแพนด้า ตอบคำถามจากภาพ 8) การพูดทบทวนประโยค และการจับคู่ฝึกสนทนาตามตอบ จากภาพ 9) การวาดภาพสัตว์ แล้วเขียน ประโยคเกี่ยวกับสัตว์</p>		
<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 Be careful! นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ</p>	<p>จุดประสงค์ 1. พูดเตือนให้ผู้อื่น ระมัดระวังอันตรายที่อาจ เกิดขึ้นได้ 2. พูดเสนอให้ความ ช่วยเหลือผู้อื่นได้</p>	<p>เนื้อหา Vocabulary tiger's cage, growl, dangerous, quickly Structure</p>	<p>1) การแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อเล่น เกม จับคู่ ภาพกับคำศัพท์ 2) การดูภาพจากนิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo แล้ว ออกเสียง คำศัพท์ 3) การฟังนิทานที่ครูเล่า</p>	<p>เกมจับคู่ภาพ กับคำศัพท์ นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo</p>	<p>สังเกต การพูด ตรวจใบ งาน</p>

<p>สื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต1.2</p> <p>มีทักษะการสื่อสารทางภาษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1</p> <p>พูด/เขียน ได้ตอบการสื่อสาร ระหว่างบุคคล</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3</p> <p>พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความ ช่วยเหลือในสถานการณ์ ง่าย ๆ</p> <p>มาตรฐาน ต1.3</p> <p>นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความ</p>	<p>3. พูดบอกอาการบาดเจ็บ ได้</p>	<p>Be careful!,</p> <p>Don't.....</p> <p>It's dangerous.</p> <p>The ising now.</p> <p>What's the matter?</p> <p>My hurts. (knee, back, leg, head, arm</p> <p>May I help you?</p> <p>I will take you to see a doctor.</p> <p>คำอ่านภาษาไทย: take a photo, fall down, Be careful!</p>	<p>แล้วให้นักเรียนเล่านิทาน</p> <p>4) การฝึกพูดประโยคการเตือน ให้ผู้อื่นระมัดระวังอันตราย</p> <p>5) การฝึกพูดประโยค การเสนอ การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น</p> <p>6) การจับคู่ฝึกเล่านิทาน</p> <p>7) ร่วมอภิปราย จุดเด่น และจุดที่ควรปรับปรุงการพูด ของเพื่อนและของตนเอง</p>	<p>บัตรคำ</p> <p>บัตรภาพ</p> <p>แถบประโยค</p>	
---	----------------------------------	---	--	---	--

<p>คิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการ พูดและการเขียน ตัวชี้วัดที่ 2 เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ แสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟัง หรืออ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 พูดแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง</p>		<p>เนื้อหา นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo</p>	<p>1) การร่วมกันร้องเพลง Animals in the Zoo (ทำนอง Are you sleeping) 2) การแบ่งเป็น 2 กลุ่ม เพื่อให้นักเรียนวางแผนการ แสดง เขียนบทพูด สักซ้อมการ พูดและแสดงตามบทบาทของ ตนเอง 3) การแสดงบทบาทสมมติ ณ สวนต้นสัก ของโรงเรียน</p>	<p>เพลง Animals in the Zoo บัตรภาพ บทบาทสมมติ</p>	<p>สังเกต การพูด ตรวจใบ งาน</p>
<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 Animals in the Zoo นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร มาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษา</p>	<p>จุดประสงค์ 1. นักเรียนแสดงบทบาท สมมติตาม ที่กำหนดได้ 2. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้</p>				

<p>ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็นอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 1 พูด / เขียน ได้ตอบการ สื่อสารระหว่างบุคคล ตัวชี้วัดที่ 3 พูด / เขียน แสดงความ ต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ต่างๆ มาตรฐาน ต1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความ คิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการ พูดและการเขียน</p>			<p>4) การประเมินตนเองและเพื่อน ตามแบบที่ครูจัดให้ 5) การเขียนสรุปองค์ความรู้</p>		
---	--	--	--	--	--

<p>ตัวชี้วัดที่ 2 เขียนภาพ แผนที่ แผนภูมิ แสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟัง หรืออ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 พูดแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง</p>					
--	--	--	--	--	--

ภาคผนวก ก
แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง What is your name? นิทานเรื่อง My New Friend

เวลา 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและเขียนได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กล่าวทักทาย แนะนำตนเองและถามชื่อของผู้อื่นได้
2. บอกชื่อของคนเมื่อผู้อื่นซักถามได้

3. สาระการเรียนรู้

Vocabulary: name, afternoon, friend, field, kick

Structure: A: Good afternoon. My name is What's your name?

B: My name is

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1) นักเรียนฟังครูร้องเพลงและร่วมกันร้องเพลง What is your name?

(ทำนอง Are you sleeping?)

My name is Sam. My name is Sam.

What's your name? What's your name?

My name is Kim. My name is Kim.

How are you? How are you?

I am fine. I am fine.

- 2) นักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของเพลง What is your name?

How many boys are there? (There are two boys.)

What are their names? (Their names are Sam and Kim.)

ขั้นสอน

- 3) ครูพูดแนะนำชื่อตนเองแล้วถามชื่อนักเรียนทีละคนจนครบทุกคน

My name is Duangduan. What is your name?

นักเรียนตอบว่า My name is จากนั้นให้นักเรียนจับคู่กันแนะนำชื่อของตน และซักถามชื่อของเพื่อนในชั้นเรียนและสลับเปลี่ยนกันจนครบทุกคน

A: My name is What is your name?

B: My name is

- 4) นักเรียนฟังครูออกเสียงคำศัพท์ name, afternoon, friend, field, kick โดยครูออกเสียงคำแต่ละคำ คำละ 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งชูบัตรภาพขึ้น นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ตามครู นำบัตรคำและบัตรภาพติดที่บนกระดานตามลำดับ ครูปฏิบัติแบบเดิมจนครบทุกคำ

- 5) ครูคิดแถบประโยคบนกระดาน นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคตามครู

A: "Good afternoon. My name is Sam. What is your name?"

B: "Good afternoon. My name is Kim." (ชื่อ)

จากนั้นให้นักเรียนไปพูดแนะนำตนเอง และถามชื่อเพื่อนๆ ในชั้น จนครบทุกคน

- 6) นักเรียนฟังครูเล่านิทานเรื่อง My New Friend แล้วช่วยกันอภิปรายความหมายและเนื้อหาของนิทาน

- 7) ครูแจกนิทานเรื่อง My New Friend ให้นักเรียนอ่านในใจ แล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและตอบคำถาม โดยครูถามคำถามดังนี้

When did Sam play football? (Sam played football in the afternoon.)

Where did Sam play football? (He played football in the field.)

Who kicked the ball out of the field? (Sam kicked the ball out of the field .)

What happened to Kim? (He fell to the ground.)

What did Sam do, when he kicked the ball to hit Kim?

(He went to him, and said "sorry".)

- 8) นักเรียนฝึกพูดสนทนา ทักทาย แนะนำตนเอง ถามชื่อของบุคคลอื่นและบอกชื่อของตนเอง ระหว่างที่นักเรียนฝึก ครูเดินสังเกตและให้คำแนะนำการพูดถามตอบ

- 9) ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ การพูดแนะนำ

ตนเองและถามชื่อของบุคคลอื่น ครูสังเกตและบันทึกการพูดสนทนาลงใน แบบบันทึก
ขั้นสรุป

10) นักเรียนเล่นเกมสัมภาษณ์เพื่อนใหม่ โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 แสดง เป็นเพื่อนใหม่ กลุ่มที่ 2 แสดงเป็นผู้ไปสัมภาษณ์ ให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เขียนฉลากชื่อที่ตนเองชอบ แล้วนำไปใส่ในกล่องที่ครูจัดไว้คนละ 1 ชื่อ ให้นักเรียนส่งสมาชิกกลุ่มมาเล่นเกม ครั้งละ 1 คน ครูให้นักเรียนทั้ง 2 คนจับฉลากชื่อจากกล่อง อ่านชื่อที่จับได้ในใจ แล้วให้ สลับเปลี่ยนกันสัมภาษณ์เพื่อนใหม่ที่หน้าชั้นเรียน จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มที่ยังไม่ได้เล่นเกม ออกมาเล่น โดยปฏิบัติเหมือนคู่ที่ 1

11) นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการทักทาย การพูดแนะนำตนเองและการถามชื่อผู้อื่น

12) นักเรียนบันทึกคำศัพท์และบทสนทนาลงในสมุด

5. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์ / บัตรภาพ / แถบประโยค
2. เพลง What is your name?
3. นิทานเรื่อง My New Friend
4. เกมสัมภาษณ์เพื่อนใหม่

6. การวัดประเมินผล

- สังเกตการพูด

เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

- แบบสังเกตการพูด

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง Nice to meet you.

นิทานเรื่อง My New Friend

เวลา 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและเขียนได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต2.1: เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำ นำเสียงและกิริยา ท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. พูดบอกความรู้สึกเมื่อรู้จักกันได้
2. สนทนาทักทายกับผู้อื่นตามวัฒนธรรมทางภาษาได้

3. สาระการเรียนรู้

Vocabulary: nice, meet, play, together, ground

Structure: A: Good afternoon, My name is What's your name?

B: My name is.....

A: Nice to meet you.

B: Nice to meet you too.

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1) นักเรียนดูภาพนักร้อง นักแสดง นักกีฬาที่มีชื่อเสียง ทีละภาพ (ครูมีภาพทั้งหมด 7 ภาพ) โดยครูพูดกับนักเรียนว่า Look at the singer / super star / athlete.

ครูถามคำถามนักเรียนเกี่ยวกับภาพ Do you know his / her name?

นักเรียนตอบ Yes, I do. / No, I don't.

ครูถามนักเรียน What's his / her name?

นักเรียนตอบ His / Her name is

ครูถามนักเรียน Where does he / she live?

นักเรียนตอบ He / She lives in

เมื่อสนทนาเกี่ยวกับภาพพอสมควรแล้ว ให้นักเรียนนำภาพไปติดที่กระดาน แล้วบอกชื่อของบุคคลในภาพอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นสอน

2) ทบทวนคำศัพท์เดิมที่ได้เรียนจากชั่วโมงก่อน name, afternoon, friend, field, kick โดยครูวางบัตรคำคว่ำไว้บนโต๊ะแล้วเรียกชื่อนักเรียน 1 คน เพื่อหยิบบัตรคำ 1 บัตร แล้วแสดงท่าทางใบ้คำจากคำศัพท์ ให้เพื่อน ๆ ในชั้นเรียนทายคำศัพท์ เมื่อทายได้ถูกต้องแล้ว ให้ช่วยกันพูดประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำนั้นๆ เช่น name พูดประโยคได้ว่า My name is ครูเรียกชื่อนักเรียนคนต่อไปมาหยิบบัตรคำ ให้แสดงท่าทางใบ้คำจากคำศัพท์ แล้วปฏิบัติกิจกรรมเหมือนคนแรก(ตัวอย่างประโยคเช่น Good afternoon, my name is/ He is my friend. / I play football in the field. / I kick a ball.)

3) ให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่โดย ครูชูบัตรคำ nice แล้วออกเสียงให้นักเรียนฟัง 2-3 ครั้ง จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามครู ให้นักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์ เมื่อเดาถูกต้องแล้ว นำบัตรคำไปติดที่กระดาน จากนั้นครูเสนอคำอื่น ๆ คือ (meet, play, together, ground) เหมือนคำแรก

4) ครูคิดแถบประโยค แล้วออกเสียงประโยคให้นักเรียนฟังพร้อมทั้งแสดงท่าทางการทักทาย

Sam: "Good afternoon. My name is Sam. What's your name?"

Kim: "My name is Kim."

Sam: "Nice to meet you."

Kim: "Nice to meet you too."

ครูฝึกให้นักเรียนพูดออกเสียงประโยค ระหว่างการฝึกครูคอยสังเกตและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

5) นักเรียนอ่านในใจ นิทานเรื่อง My New Friend ตอน Sam ทักทายกับ Kim

Sam: "My name is Sam. What is your name?"

Kim: "My name is Kim. Nice to meet you."

Sam: "Nice to meet you too."

ให้นักเรียนจับคู่กัน เพื่อสนทนาเป็น Sam และ Kim ระหว่างการฝึกนั้น ครูคอยสังเกตและให้คำแนะนำ เช่น ให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบการพูด

ขั้นสรุป

6) ให้นักเรียนเขียนชื่อบุคคลที่นักเรียนชื่นชอบ ลงในกระดาษที่ครูแจกให้ แล้วนำมาใส่ในกล่อง นักเรียนพูดทบทวนประโยคการทักทาย โดยการให้นักเรียนจับฉลากชื่อที่ใส่ไว้ในกล่อง จากนั้นเดินไปทักทายแนะนำตนเองตามชื่อที่จับฉลากได้ พร้อมทั้งพูดแสดงความรู้สึกที่ได้รู้จักกัน

A: "Good afternoon /morning. My name is

What's your name?"

B: "Good afternoon/morning. My name is"

A: "Nice to meet you."

B: "Nice to meet you too."

7) ให้นักเรียนจับบัตรที่บทสนทนาจากข้อ 6 ลงในสมุด

5. สื่อการเรียนรู้

1. ภาพของนักร้อง นักแสดง นักกีฬา
2. บัตรคำ
3. แถบประโยค
4. นิทาน เรื่อง My New Friend
5. ฉลากชื่อบุคคล

6. การวัดประเมินผล

- สังเกตการพูด

เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

- แบบสังเกตการพูด

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง I'm sorry.

นิทานเรื่อง My New Friend

เวลา 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค1.2: มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

มาตรฐาน ค1.3: นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ค2.1: เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางที่สุภาพตามมารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา .

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. พูดกล่าวคำขอโทษได้
2. พูดเกี่ยวกับกีฬาที่ตนชอบเล่นได้
3. พูดด้วยน้ำเสียงและกิริยาท่าทางที่สุภาพตามมารยาททางสังคมและวัฒนธรรม

3. สาระการเรียนรู้

Vocabulary: sorry, talk, hurt

Structure: I'm sorry.

Is your hurt?

It's all right.

I'm OK.

A: I like to play football.

B: I like to play football too.

จำนวนภาษา: all right

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1) นักเรียนดูภาพคนเหยียบถูกเท้าผู้อื่นและภาพคนเดินชนผู้อื่น จากนั้นสนทนาแสดงความคิดเห็นจาก ภาพ แล้วนักเรียนควรจะทำอย่างไร และใช้คำพูดว่าอย่างไร นักเรียนควรรีบกล่าวคำขอโทษโดยใช้ คำพูดว่า I'm sorry.

2) นักเรียนร่วมกันร้องเพลงพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบเพลง I'm sorry.

(ทำนองเพลง Twinkle Twinkle Little Star.)

I say "sorry." You say "That's all right."

He says "sorry." You say "That's all right."

She says "sorry." You say "That's all right."

Sorry, sorry, sorry, That's all right. That's all right.

I'm sorry. I'm sorry.

ขั้นสอน

3) ครูนำภาพจากนิทานเรื่อง My New Friend จำนวน 2 ภาพ ภาพแรก Sam เตะฟุตบอลแล้วฟุตบอลกระเด็น ไปถูก Kim ซึ่งกำลังยืนอยู่ข้างสนามล้มลง ภาพที่ 2 Sam กำลังขอโทษ Kim ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นจากภาพว่าควรทำอย่างไรบ้าง (ควรกล่าวคำขอโทษว่า "I'm sorry." และเวลาทำสิ่งใดควรใช้ความระมัดระวัง)

4) ให้นักเรียน เรียนรู้คำศัพท์ sorry, talk, hurt, all right โดย ให้อาสาสมัครออกมาแสดงเป็น Kim และ Sam แสดงบทบาทจากภาพในข้อที่ 1 เมื่อแสดงจบแล้วให้นักเรียนคนอื่นๆ ออกมาแสดงการเหยียบถูกเท้าผู้อื่น และเดินชนผู้อื่นแล้วพูดขอโทษว่า "I'm sorry." ให้นักเรียนที่ถูกชนพูดว่า "That's all right." นักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของคำศัพท์ ครูชูบัตรคำ แล้วออกเสียงคำศัพท์ sorry และ all right 2-3 ครั้งแล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม ครูติดบัตรคำที่กระดาน จากนั้นครูให้นักเรียน 2 คน แสดงท่าทางคุยกัน ครูพูดว่า They are talking about Kim's leg. ให้นักเรียนร่วมกันให้ความหมายของคำศัพท์ talk และ hurt จากนั้นครูติดบัตรคำที่กระดาน

5) นักเรียนฟังนิทานตอน The ball hit the boy.

The ball hit the boy, who walked beside the field. The boy fell on the ground. Sam ran to the boy and talked to him.

Sam: "I'm sorry. Is your leg hurt?"

Kim: "It's all right. I am OK."

Sam: "My name is Sam. What is your name?"

Kim: "My name is Kim. Nice to meet you."

Sam: "Nice to meet you too. I like to play football"

Kim: "I like to play football too."

After that, Sam and Kim come to play football together every Sunday. ให้นักเรียนพูดตามครู จากนั้นให้อ่านนิทานในใจ แล้วตอบคำถามปากเปล่า เพื่อดูว่านักเรียน มีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด

Who kicked the ball? (Sam kicked the ball.)

Who said "sorry"? (Sam)

Who liked to play football? (Sam and Kim liked to play football.)

6) นักเรียนจับคู่แล้วสมมติให้เป็น Kim และ Sam ฟีกพูดการขอโทษจาก สถานการณ์ในข้อที่ 5 ระหว่างการฝึก ครูคอยสังเกตและให้คำแนะนำในการออกเสียง

7) นักเรียนจับฉลากเพื่อแสดงและพูดภาษาอังกฤษตามบทบาทที่ครูกำหนดให้ ได้แก่

1. นักเรียนอยากรู้จักชื่อเพื่อนใหม่จะพูดว่าอย่างไร
2. นักเรียนเดินชนผู้อื่น โดยไม่ได้ตั้งใจ จะพูดอย่างไร
3. เมื่อมีคนเดินชนกับนักเรียน แล้วคนผู้นั้นได้กล่าวคำขอโทษ นักเรียนจะพูดตอบอย่างไร

4. นักเรียนจะแนะนำตนเองและทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ว่าอย่างไร
 5. นักเรียนบอกเพื่อนว่าชอบเล่นฟุตบอล
 6. นักเรียนบอกว่า ชอบเล่นฟุตบอลด้วยเหมือนกัน
 7. นักเรียนพบกับเพื่อนครั้งแรกจะพูดแสดงความรู้สึกอย่างไร
- 8) นักเรียนทำใบงานเรื่องการจับคู่ประโยค

ขั้นสรุป

9) นักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้ที่ได้จากนิทานเรื่อง My New Friend ประโยคเกี่ยวกับการแนะนำตนเอง การพูดขอโทษ ตลอดจนครูแนะนำให้นักเรียนนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันต่อไป

5. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ภาพ
3. เพลง I'm sorry.
4. นิทานเรื่อง My New Friend
5. ฉลาก
6. แบบฝึก

6. การวัดประเมินผล

สังเกตการพูด

ตรวจใบงาน

เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

แบบสังเกตการพูด

แบบตรวจใบงาน

ใบงานการจับคู่ประโยค

คำชี้แจง: ให้นักเรียนนำประโยคด้าน A ไปจับคู่ประโยคด้าน B ให้ถูกต้อง

A

B

a. I am sorry.	1. นักเรียนบอกเพื่อนว่า ชอบเล่นฟุตบอล
ควรพูดอย่างไร
b. Hello, My name is.....
What's your name? |2. นักเรียนพบกับเพื่อนใหม่ครั้งแรก
ควรพูดอย่างไร
c. I like to play football.	3. นักเรียนถูกเพื่อนชน และเพื่อนได้กล่าวคำ
ขอโทษนักเรียนแล้ว นักเรียนควรพูด
อย่างไร
d. Hello, My name is.....
What's your name?
Nice to meet you. |4. นักเรียนอยากรู้จักชื่อเพื่อนใหม่
ควรพูดว่าอย่างไร
e. I like to play football too.	5. นักเรียนเดินชนผู้อื่น โดยไม่ได้ตั้งใจ
ควรพูดอย่างไร
f. That's all right.	6. นักเรียนบอกเพื่อนว่าชอบเล่นฟุตบอลด้วย
เหมือนกัน ควรพูดว่าอย่างไร

เฉลยใบงานการจับคู่ประโยค

1.	c	2.	d	3.	f
4.	b	5.	a	6.	e

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง May I help you?

นิทานเรื่อง Oil's birthday

เวลา 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 3 พูด / เขียน แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ค 2.1: เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. พูดทักทายและสนทนาในการซื้อขายโดยใช้ Good morning. May I help you? ได้
2. พูดสนทนาทักทายกับผู้อื่นตามวัฒนธรรมทางภาษาได้

3. สาระการเรียนรู้

Vocabulary: market, fruit, birthday party, fruit seller

Structure: A: Good morning. May I help you?

B: Yes, I'd like to buy and..... (oranges, grapes)

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1) นักเรียนดูภาพตลาด ภาพผลไม้ต่างๆ ที่ครูติดบนกระดาน แล้วอภิปรายซักถามเกี่ยวกับภาพ

ขั้นตอน

2) นักเรียนฟังครูออกเสียงคำศัพท์ โดยครูรูปภาพของตลาด ผลไม้ งานวันเกิด คนขายผลไม้ (market, fruits, birthday party, fruit seller) ออกเสียงคำละ 2-3 ครั้ง ตามลำดับ จากนั้นครูนำภาพไปติดบนกระดาน ครูออกเสียงคำจากภาพอีกครั้ง พร้อมกับชูบัตรคำตามภาพที่ออกเสียง ให้นักเรียนออกเสียงตามครูจนครบทุกคำ

3) นักเรียนฟังครูเล่านิทานเรื่อง Oil's Birthday จากนั้นร่วมกันสนทนา อธิบายความหมายของนิทาน โดยครูถามประโยคคำถามดังนี้

Who went to the market? (Oil and Nid went to the market.)

What did they want to buy? (They wanted to buy oranges and grapes.)

How many grapes did they want to buy? (They wanted to buy two kilos.)

How many oranges did they want to buy? (They wanted to buy two kilos.)

How much are grapes? (Grapes are sixty baht a kilo.)

How much are oranges? (Oranges are twenty-five baht a kilo.)

Who forgot some money? (Oil forgot some money.)

4) นักเรียนฟังครูอ่านแถบประโยคที่ครูติดบนกระดาน จากนั้นให้พูดตามครู

A: Good morning. May I help you?

B: Yes, I'd like to buy oranges and grapes. ช่วยกันอภิปรายความหมายของประโยค

5) ครูแจกบัตรภาพผลไม้เช่น องุ่น ส้ม แอปเปิ้ล มะม่วง ลำไย ขนุน เงาะ ทุเรียน ซึ่งด้านหลังติดราคาไว้ ให้นักเรียนจับคู่ฝึกการเป็นผู้ซื้อและผู้ขาย ระหว่างฝึกครูสังเกตและให้คำแนะนำนักเรียนที่มีปัญหาการออกเสียง

ขั้นสรุป

6) ให้นักเรียนวาดภาพผลไม้ที่ต้องการซื้อ จากนั้นเขียน ประโยคสนทนาการซื้อขายให้สัมพันธ์กับภาพที่วาด

7) นักเรียนจดบันทึกคำศัพท์และประโยคลงในสมุด

5. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์ / ภาพ / แถบประโยค/ ใบงาน
2. นิทานเรื่อง Oil's birthday

6. การวัดประเมินผล

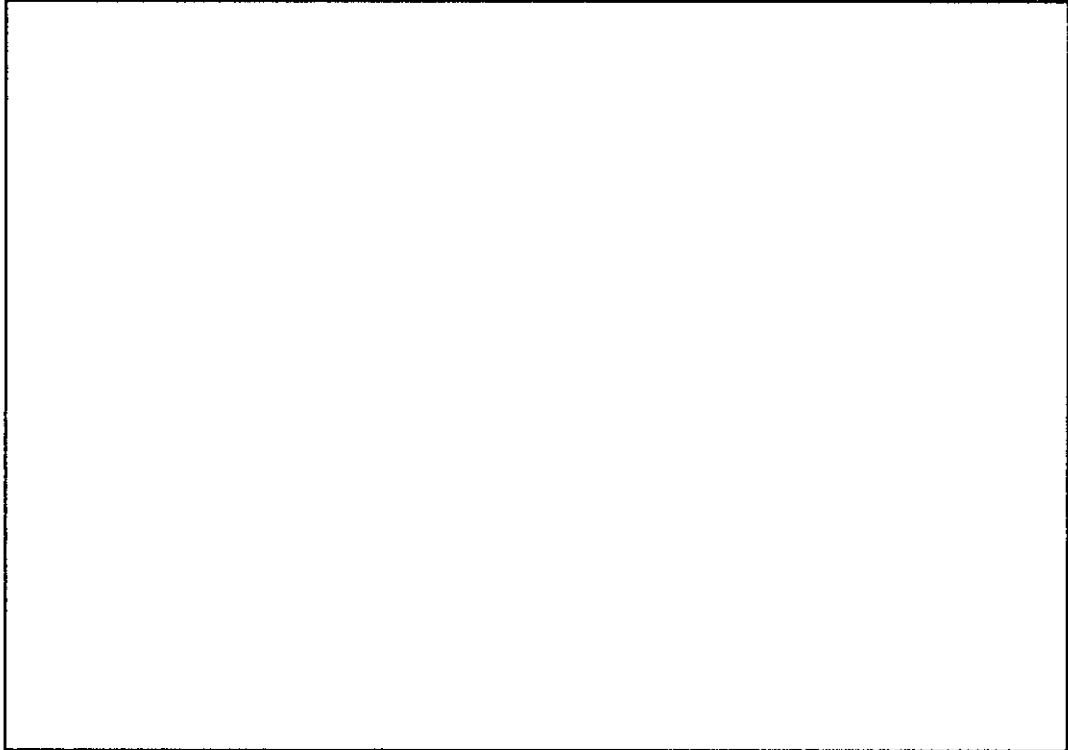
- สังเกตการพูดสนทนาถามตอบ
- ตรวจสอบงานการวาดภาพผลไม้ที่ต้องการซื้อ

เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

- แบบสังเกตการพูดสนทนาถามตอบ
- แบบตรวจสอบงานการวาดภาพผลไม้ที่ต้องการซื้อ

ใบงานวาดภาพผลไม้ที่ต้องการซื้อ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนวาดภาพผลไม้ที่ต้องการซื้อ ระบายสีตกแต่งภาพให้สวยงาม
และเขียนประโยชน์การสนทนากาการซื้อขาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Name

Number

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง How much are they?

นิทานเรื่อง Oil's birthday

เวลา 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 3 พูด/เขียน แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ

ให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1: เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกสิ่งที่ต้องการซื้อได้

2. พูดยามราคาสินค้าได้

3. สาระการเรียนรู้

Vocabulary: baht, kilo, orange, grapes, banana, apple, pineapple, watermelon

Structure: A: I'd like to buy kilo of How much are they?

B: They arebaht a kilo. / They arebaht each.

4. กิจกรรมการเรียนรู้

จันทน์เข้าสู่บทเรียน

1) นักเรียนดูภาพผลไม้ต่างๆ เช่น แอปเปิ้ล ส้ม แตงโม สับปะรด องุ่น และบัตร์

ตัวเลขราคาของผลไม้ โดยให้ตัวแทนนักเรียน 2 คน ออกมาหยิบบัตรภาพและบัตรตัวเลข

อย่างละ 1 บัตร แล้วซักถามเกี่ยวกับภาพว่าเป็นภาพของอะไร ราคาเท่าไร ถ้าต้องการซื้อต้องไปซื้อที่ไหน จากนั้นนำภาพและบัตรคำติดคู่กันที่กระดาน ครูนำบัตรคำ market, fruits ติดบนกระดานออกเสียงคำ 2-3 ครั้ง ครูพูดประโยคที่ว่า You can buy fruits at the market. ให้นักเรียนพูดตามครู ครูนำแถบประโยคติดบนกระดาน

ขั้นตอน

2) ครูรูปภาพแอปเปิล ถามนักเรียนว่า What is this? เมื่อนักเรียนตอบ It's an apple. แล้วครูพูดต่อ I' like to buy an apple. How much is an apple? จากนั้นหอบป้ายราคาสูงขึ้น และนักเรียนช่วยกันบอกราคาของแอปเปิลพูดว่า It's ten baht each. ครูติดแถบประโยคที่กระดาน

3) ครูหอบรูปภาพผลไม้ได้แก่ orange, grapes, banana, pineapple, watermelon ออกเสียงให้นักฟังทีละภาพ จากนั้นให้นักเรียนพูดตามจนครบทุกภาพ ครูพูดประโยคคำถาม How much is.....? (pineapple, watermelon) ครูชูป้ายราคาให้นักเรียนตอบ It's a ทีละภาพ จากนั้นรูปภาพ กล้วยและส้มขึ้น และพูดว่า How much are they? ครูชูป้ายราคาขึ้น ให้นักเรียนช่วยกันตอบ Bananas arebaht, and oranges are baht a kilo. จากนั้นครูรูปภาพส้มและองุ่น ให้นักเรียนช่วยกันพูดถามราคาของส้มและองุ่น How much are they? ครูชูป้ายราคา ให้นักเรียนช่วยกันตอบราคาของผลไม้ Oranges are baht a kilo, and grapes are..... baht a kilo. เมื่อเสร็จแล้วให้นำภาพไปติดกระดาน

4) ให้นักเรียนจับคู่ฝึกถามตอบจากภาพข้อ 3 ที่ติดไว้บนกระดานจนนักเรียนเข้าใจและพูดได้คล่องแคล่ว

5) ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง Oil's birthday จากนั้นแบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 3-4 คน ให้แสดงบทบาทสมมติเป็นผู้ขายและผู้ซื้อ

Fruit seller: "Good morning. May I help you?"

Customer: "Yes, I would like to buy oranges and grapes.

How much are they?"

Fruit seller: "Oranges are twenty - five baht a kilo, and grapes are sixty baht a kilo."

ขั้นสรุป

- 6) ให้นักเรียนทำใบงานการวาดภาพผลไม้จากภาพที่ครูแจกให้ในกระดาษ และระบายสีให้สวยงาม ให้เขียนประโยคถามตอบ How much are? are baht a kilo. นำงานที่เสร็จแล้วไปพูดหน้าชั้นเรียนแล้วนำไปจัดที่บอร์ด
- 7) ให้นักเรียนไปจัดเตรียมผลไม้เป็นการบ้าน เพื่อนำมาเรียนในชั่วโมงหน้า

5. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์ / บัตรภาพ / แถบประโยค / บัตรตัวเลข
2. นิทานเรื่อง Oil's birthday

6. การวัดประเมินผล

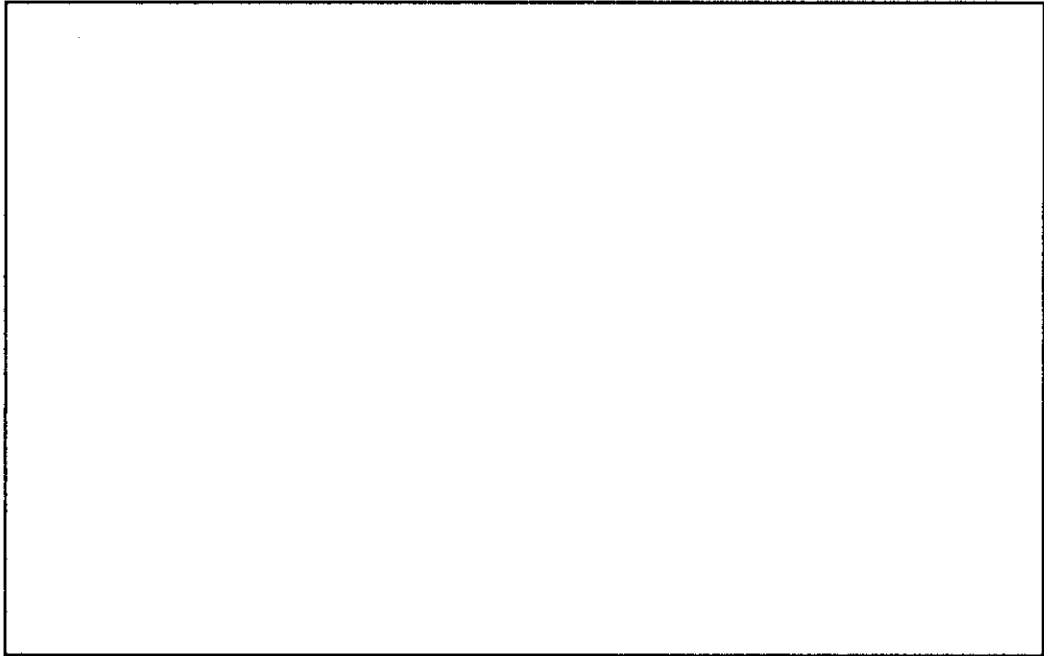
- สังเกตการพูดสนทนาถามตอบ
- ตรวจใบงานการวาดภาพผลไม้

เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

- แบบสังเกตการพูดสนทนาถามตอบ
- แบบตรวจใบงานการวาดภาพผลไม้

ใบงานการวาดภาพผลไม้

คำชี้แจง : ให้นักเรียนวาดภาพผลไม้จากภาพที่ครูแจกให้ในกระดาษ
ระบายสีภาพ แล้วเขียนประโยคสนทนาการซื้อขาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Name.....

Number

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง How much is this?

นิทานเรื่อง Oil's birthday

เวลา 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 3 พูด / เขียน แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่ายๆ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต2.1: เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. พูดบอกราคาของสิ่งของได้
2. พูดขอบคุณลูกค้าด้วยความสุภาพ

3. สาระการเรียนรู้

Vocabulary: apple, watermelon, banana, kilo, each

Structure A: I'd like to buy a How much is this?

B: It's baht a kilo / each.

A: Here's the money.

B: Here you are and here's your change. Thank you.

4. กิจกรรมการเรียนรู้

จันทน์นำเข้าสู่บทเรียน

1) ให้นักเรียนทายราคาสินค้า โดยนักเรียน 1 คน ออกมาหยิบภาพผลไม้ 1 ภาพและหยิบบัตรราคา จากในกล่องที่ครูจัดเตรียมไว้ จากนั้นพูดถาม What's this? / How much is this? โดยเรียกเพื่อนตอบ It's It's baht. ให้เปลี่ยนนักเรียนที่ตอบคำถามเป็นผู้ถามคนต่อไป โดยหยิบภาพและถามประโยคคำถามเหมือนคนที่ 1 แล้วเรียกชื่อเพื่อนในชั้นให้ตอบคำถาม

ขั้นสอน

2) ให้นักเรียนฟังนิทานเรื่อง Oil's birthday เมื่ออ่านเสร็จแล้ว ครูรูปภาพของผลไม้ เช่น แดงโมหรือกล้วย แล้วพูดบทสนทนา เป็นผู้ซื้อและผู้ขาย

A: "I'd like to buy a watermelon / banana. How much is this?"

B: "It's thirty baht each."

A: "Here's the money."

B: "Here you are and here's your change. Thank you."

เมื่อนักเรียนฟังแล้วให้พูดตามครู จากนั้นครูเปลี่ยนภาพผลไม้ชนิดอื่นๆ แล้วให้นักเรียนพูดประโยคเพื่อสนทนาการซื้อขาย ครูคิดแถบประโยคแล้วช่วยกันอธิบายความหมายของบทสนทนาให้นักเรียนจับคู่สนทนา

3) ให้นักเรียนนำผลไม้เตรียมมาแล้วจัดวางบนโต๊ะหน้าห้อง แล้วนักเรียนแสดงเป็นผู้ขายและเป็นผู้ซื้อ ครูสังเกตการออกเสียงและให้คำแนะนำนักเรียนด้านการออกเสียงและการแสดงสีหน้าท่าทาง

4) ให้นักเรียนวาดภาพผลไม้หรือผัก ที่ตัดจากแคตตาล็อกสินค้าหรือหนังสือพิมพ์ ลงในกระดาษที่ครูแจกให้ เขียนประโยคสนทนาการซื้อขาย จากนั้นนำส่งครูแล้วนำไปติดบอร์ดแสดงผลงาน

ขั้นสรุป

5) ครูนำภาพสิ่งของต่างๆ วางไว้บนโต๊ะ แล้วแบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 3-4 คน ส่งตัวแทนมาเลือกภาพของสิ่งของที่ต้องการขาย จากนั้นให้สนทนาการซื้อขายในกลุ่มของตน

5. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์ / บัตรภาพ / แถบประโยค / ผลไม้ / แคตตาล็อกสินค้า
2. นิทานเรื่อง Oil's birthday

6. การวัดประเมินผล

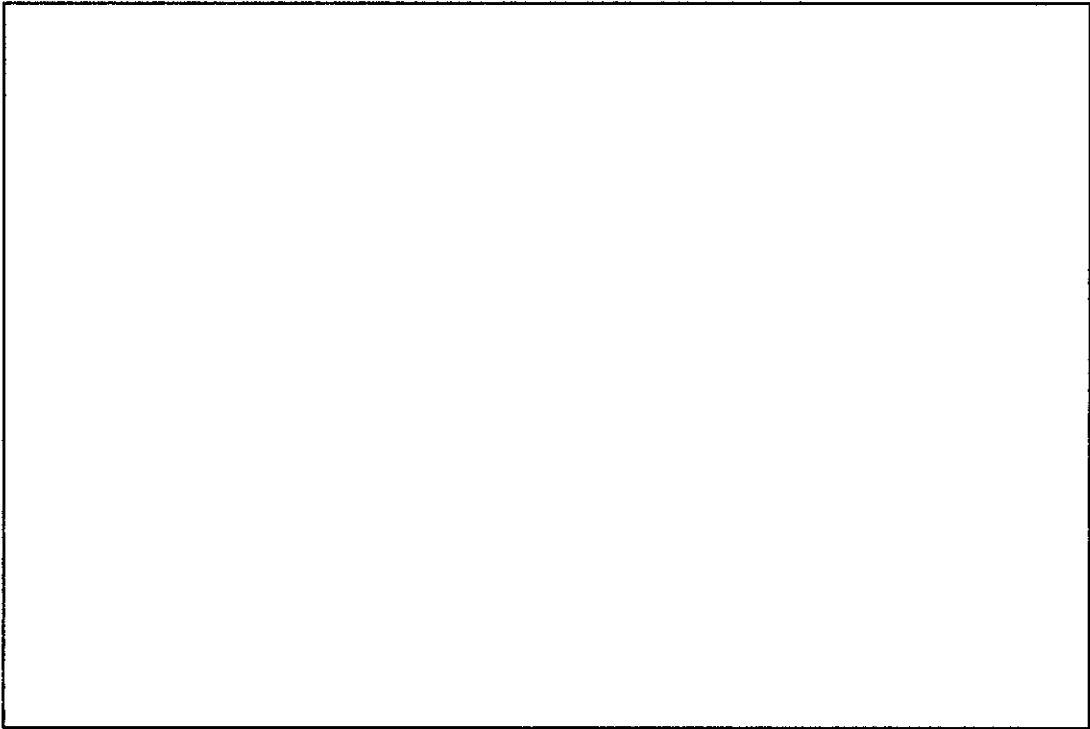
- สังเกตการพูด
- ตรวจใบงาน

เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

- แบบสังเกตการพูด
- แบบตรวจใบงาน

ใบงานภาพผลไม้

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตัดภาพผลไม้จากแกดตาลีอกหรือหนังสือพิมพ์ ตัดลงในกระดาษ แล้วเขียนประโยชน์การสนทนากาการซื้อขาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Name

Number

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)		ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เรื่อง Dinner at the restaurant	นิทานเรื่อง At the Restaurant	เวลา 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 3 พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับ ปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ค 2.1: เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. พูดทักทายต้อนรับและสนทนาบริการการสั่งอาหารได้
2. พูดสั่งอาหาร เพื่อรับประทานได้

3. สาระการเรียนรู้

Vocabulary: dinner, restaurant, toilet, waiter, order

Structure: A: Good evening / morning / afternoon.

What would you like to order, please?

B: I'd like

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1) นักเรียนดูภาพร้านอาหารแห่งหนึ่ง จากนั้นร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับภาพ และสนทนาถึงเมนูในร้านอาหารแต่ละแห่ง ครูให้นักเรียนดูเมนูอาหาร ให้นักเรียนเลือกอาหารที่ตนเองชอบ

I'd like (ชื่ออาหาร) จากนั้นครูนำภาพอาหาร คิดที่กระดาน

ขั้นตอน

2) ครูชูบัตรคำ dinner แล้วออกเสียง 2 – 3 ครั้ง ให้นักเรียนออกเสียงตามครู จากนั้นครูนำบัตรคำคิดที่กระดาน ครูชูบัตรคำ restaurant แล้วออกเสียง 2 – 3 ครั้ง ให้นักเรียนออกเสียงตามครูแล้วยกตัวอย่างประโยค Kanda and her mother went to have dinner at the restaurant. ร่วมกันอภิปราย ความหมายของคำและประโยค ครูชูภาพห้องน้ำให้นักเรียนดูและครูออกเสียง toilet 2-3 ครั้งแล้ว ให้นักเรียนออกเสียงตาม ครูชูบัตรคำแล้วให้นักเรียน ออกเสียงคำอีกครั้งหนึ่ง ครูออกเสียง waiter และ order 2-3 ครั้งตามลำดับ นักเรียนออกเสียงตามร่วมกันอภิปราย ความหมายของคำ

3) ให้นักเรียนฟังครูเล่านิทานเรื่อง At the Restaurant ให้นักเรียนฟัง 2 เที้ยว จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาและสนทนาซักถามเรื่องราวจากนิทาน

Where did Kanda and her mother go to have dinner? (At the Ping River Restaurant.)

When did they eat dinner? (Last Monday.)

What did Kanda order?

(Tom Yum Kung, fried rice, grilled chicken, grilled prawn, and grilled pork, ice cream and orange juice.)

When her mother saw some food. What did she do? (She told Kanda to save money.)

4) นักเรียนเลือกภาพอาหารที่ครูวางไว้ คนละ 1 ภาพ จากนั้นขึ้นเรียงแถวที่หน้าชั้นเรียน ครูถามนักเรียนทีละคน What would you like to order, please? ให้นักเรียนใช้ภาพอาหารที่ตนเองเลือกตอบคำถาม Yes, I'd like (ชื่ออาหาร) เมื่อครบทุกคนแล้วให้นักเรียนนำภาพมาใส่กล่อง แล้วให้นักเรียนมาหยิบภาพใหม่อีกครั้ง ครูคิดแถบประโยคคำถาม What would you like to order, please? ที่บนกระดานแล้วให้นักเรียนเปลี่ยนกันถามและตอบจนครบทุกคน

5) ให้นักเรียนจับคู่กัน แล้วแสดงเป็นผู้ให้การต้อนรับบริการลูกค้าในร้านอาหาร ครูให้เวลาเตรียมตัวฝึก 5 นาที ระหว่างการแสดงครูสังเกตการพูด เมื่อแสดงจบครูให้นักเรียนและเพื่อนให้ข้อเสนอแนะเพื่อน สิ่งที่ควรแก้ไขหรือควรเอาเป็นแบบอย่าง จากนั้นครูช่วยสรุปอีกครั้ง

ขั้นสรุป

6) ให้นักเรียนเขียนรายการอาหารที่กานคาสั่ง พร้อมทั้งวาดภาพประกอบลงในกระดาษเมื่อเสร็จแล้วก็ให้นำเสนอชั้นเรียน

5. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์ / บัตรภาพ / แถบประโยค
2. นิทานเรื่อง At the Restaurant

6. การวัดประเมินผล

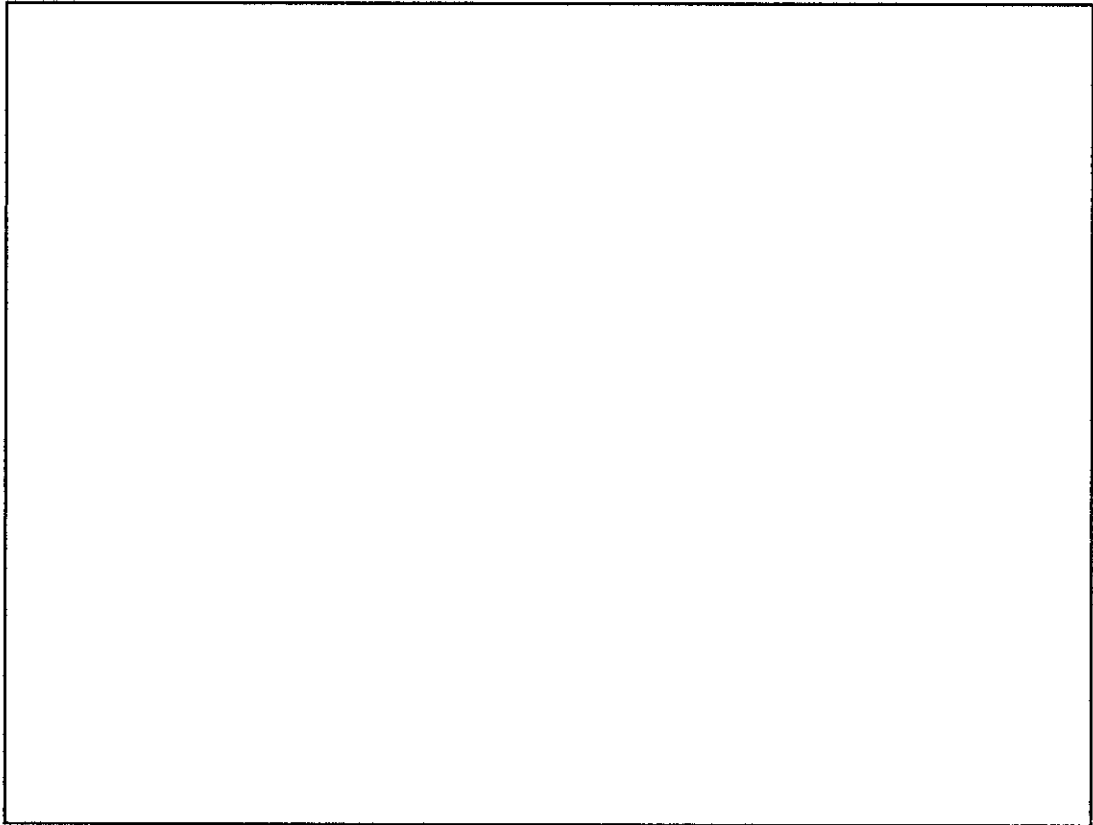
- สังเกตการพูด
- ตรวจใบงาน

เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

- แบบสังเกตการพูด
- แบบตรวจใบงาน

ใบงานการเขียนชื่ออาหาร

คำชี้แจง : ให้เขียนชื่ออาหารที่ทานค้าง แล้ววาดภาพ พร้อมทั้งระบายสีให้สวยงาม

.....

.....

.....

.....

.....

Name.....

Number

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง Would you like anything else? นิทานเรื่อง At the Restaurant

เวลา 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนได้ตอบการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัดที่ 3 พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ

ตัวชี้วัดที่ 5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ โกลัศตัวและกิจกรรมต่างๆพร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. พูดสนทนาได้ตอบการสั่งอาหารเพิ่มเติมจากที่สั่งเดิมได้
2. พูดเพื่อทอนเงินแก่ลูกค้าได้

3. สาระการเรียนรู้

Vocabulary: ice cream, orange juice, apple juice, water

Structure 1) A: Would you like anything else?

B: Yes, I'd like/ I want/ No.

2) B: Here's the money.

A: Here's your change. Thank you.

สำนวนภาษา: anything else

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1) ให้นักเรียนดูภาพไอศกรีม น้ำส้ม น้ำแอปเปิล น้ำเปล่า ให้นักเรียนบอกว่าชอบอะไร

มากที่สุด แล้วให้จับฉลากภาพคนละ 1 ภาพ ทีละคน จากนั้นให้เพื่อนในชั้นทายว่าเป็นภาพของอะไร เมื่อทายถูกแล้วครูออกเสียงคำจากภาพนั้นๆ 2-3 ครั้ง ให้นักเรียนออกเสียงตาม (ice cream, orange juice, apple juice, water) นำภาพไปติดบนกระดาน

ขั้นสอน

2) นักเรียนทบทวนประโยคที่ใช้สนทนาต้อนรับลูกค้า

A: Good evening / morning / afternoon. What would you like to order, please?

B: Yes, I'd like..... ครูรูปภาพของ Tom Yum Kung, fried rice, grilled chicken, grilled prawn, and grilled pork, ice cream and orange juice. ให้นักเรียนตอบทีละคน โดยเลือกตอบอาหาร 1 อย่าง

3) ครูพูดประโยคคำถาม Would you like anything else? ครูภาพอาหารหรือเครื่องคั้น ขึ้นแล้วพูดว่า Yes, I'd like / I want...../ จากนั้นครูถามคำถามเดิมแล้ว ครูภาพ ให้นักเรียนตอบทีละคน Yes, I'd like/ I want ครูนำแถบประโยคติดที่กระดาน ร่วมกันอภิปรายการใช้ประโยค จากนั้นให้นักเรียนจับคู่ฝึกถามตอบ จนคล่องแคล่ว

4) ให้นักเรียนฟังนิทาน แล้วอ่านนิทานคนละประโยค เมื่ออ่านจบแล้ว ครูสนทนาซักถามนักเรียนว่า ถ้าลูกค้ารับประทานอาหารเสร็จแล้วบอกให้นักเรียน ซึ่งเป็นพนักงานในร้านอาหาร ไปเก็บเงินและนักเรียนต้องทอนเงินด้วย นักเรียนจะใช้คำพูดอย่างไร จากนั้นครูนำแถบประโยคติดที่กระดาน ครูอ่านแถบประโยคแล้วให้นักเรียนอ่านตาม

Waiter: "The bill is 530 baht."

Mother: "Here's the money."

Waiter: "Here's your change. Thank you."

A: It's eighty - nine baht. (อาจเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินได้)

B: Here's the money.

A: Here is your change. Thank you.

ให้นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาจนคล่อง จากนั้นให้จับคู่ฝึก โดยผลัดเปลี่ยนกันเป็นพนักงานเสิร์ฟและเป็นลูกค้า

ขั้นสรุป

5) ให้นักเรียนวาดภาพอาหารที่นักเรียนสั่งเพื่อรับประทานในร้านแห่งหนึ่ง ลงในกระดาษแล้วเขียนประโยคสนทนาถามตอบ เป็นพนักงานและนักเรียน ตั้งแต่พนักงานเข้ามาต้อนรับจนถึงนักเรียนจ่ายเงินและพนักงานทอนเงิน เสร็จแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน

5.1 Waiter: Good What would you like to order, please?

Student: Yes, I'd like.....

Waiter: Would you like anything else?

Student: I'd like..... / No.

5.2 การจ่ายเงินและการทอนเงิน

Waiter: It's 100 baht.

Student: Here's the money.

Waiter: Here is your change. Thank you.

5. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์ / บัตรภาพ / แถบประโยค
2. นิทานเรื่อง At the Restaurant

6. การวัดประเมินผล

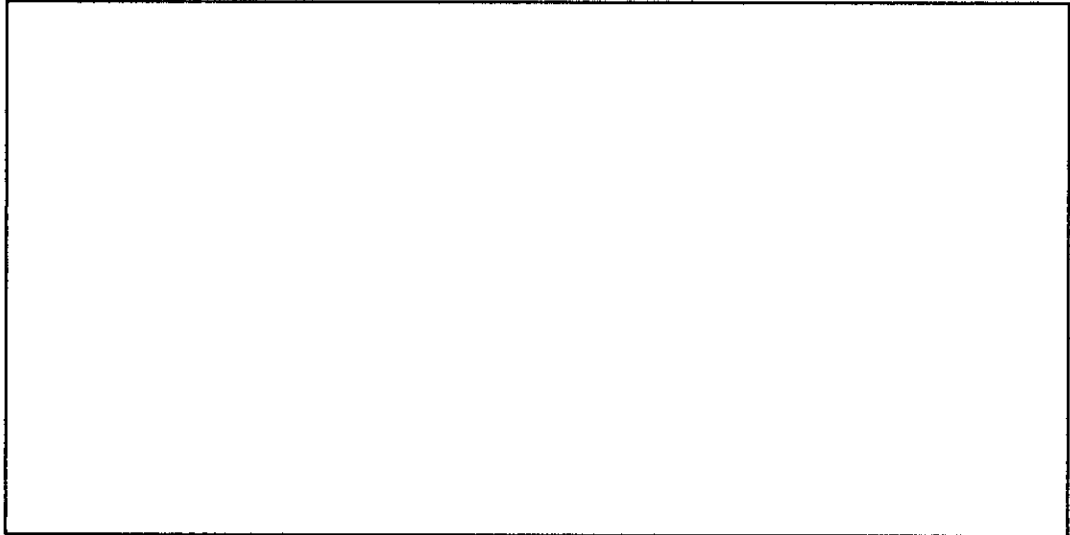
- สังเกตการพูด
- ตรวจใบงาน

เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

- แบบสังเกตการพูดสนทนา
- แบบตรวจใบงาน

ใบงานการวาดภาพอาหาร

คำชี้แจง: ให้นักเรียนวาดภาพอาหารที่นักเรียนสั่งเพื่อรับประทาน พร้อมทั้งระบายสีให้สวยงาม เขียนประโยคการสนทนาระหว่างพนักงานเสิร์ฟและนักเรียน ตั้งแต่นักเรียนเข้ามาในร้าน จนถึงนักเรียนจ่ายเงิน และทอนเงิน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Name.....

Number

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง We must save some money.

นิทานเรื่อง At the Restaurant

เวลา 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนได้ตอบการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัดที่ 3 พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ

สาระที่ 1 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. พูดเพื่อให้ผู้อื่นประหยัดเงินได้
2. แสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ที่กำหนดได้

3. สาระการเรียนรู้

Vocabulary: should

Structure: A: Oh! It's a lot of

..... must save some money.

B: Yes, I'm sorry.

สำนวนภาษา: save money

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1) นักเรียนเล่นเกมบิงโก โดยครูแจกตารางรายการอาหารให้นักเรียนแต่ละคน ให้นักเรียนฟังครูออกเสียงชื่ออาหาร เมื่อครูพูดชื่ออาหารที่มีรายการตรงกับตารางของนักเรียน ให้นักเรียนแต่ละคนขีดกากบาทในช่องที่เป็นชื่ออาหารนั้น เมื่อได้ช่องกากบาทที่เป็นแนวเดียวกันทั้งแนวขวาง แนวทแยงหรือแนวนอน อย่างใดอย่างหนึ่ง ให้นักเรียนพูดว่าบิงโก ก็จะเป็นฝ่ายชนะ และได้แต้ม 10 แต้ม

ขั้นสอน

2) ให้นักเรียนอ่านบททวนนิทานเรื่อง At the Restaurant ตอน Save some money

Mother: Oh! It's a lot of food. You and I cannot eat all this food.

You shouldn't order so much. We must save some money.

Kanda: Yes, mother. I'm sorry.

จากนั้นครูให้นักเรียนอภิปรายแสดงข้อคิดเห็นจากบทที่อ่าน ครูนำบัตรคำ shouldn't, save money ออกเสียงทีละคำ ให้นักเรียนฟังแล้วออกเสียงตามครู ช่วยกันอธิบายความหมายของคำ แล้วให้นักเรียนฟังแล้วตอบคำถาม

Who ordered a lot of food? (Kanda)

Why did she order a lot of food? (She was hungry.)

What did she order? (Tom Yum Kung, fried rice, grilled chicken, grilled prawn, and grilled pork.)

Where did her mother go? (She went to the toilet.)

Why shouldn't Kanda and her mother order so much? (They must save some money.) เมื่อสังเกตการพูดตอบคำถามของนักเรียน เมื่อเห็นว่านักเรียนเข้าใจดีแล้ว ครูนำแถบประโยคคำถามติดที่กระดาน ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนสลับกันถามตอบ

3) ให้นักเรียนจับคู่ แสดงเป็นแม่และลูกที่มารับประทานอาหารในร้านแห่งหนึ่ง ให้นักเรียนแสดงตอนที่ลูกสั่งอาหารมากเกินไป แม่จึงบอกให้ลูกประหยัด โดยเตรียมตัวฝึก 5 นาที จากนั้นให้นักเรียนแสดงทีละคู่ เมื่อแสดงเสร็จแล้ว ให้นักเรียนช่วยกันเสนอแนะ เกี่ยวกับข้อดีและข้อที่ควรปรับปรุงแก้ไขของแต่ละคน ครูสรุปอีกครั้ง

ขั้นสรุป

4) ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประหยัด แล้วเขียนประโยคในหัวข้อ

We must save ลงในกระดาษ จากนั้นนำงานของตนออกมาพูดหน้าชั้นเรียน
แล้วติดที่บอร์ด

5. ชื่อการเรียนรู้

1. เกมบิงโก
2. บัตรคำศัพท์ / บัตรภาพ / แถบประโยค
3. นิทานเรื่อง At the Restaurant

6. การวัดประเมินผล

- สังเกตการพูด
- ตรวจใบงาน

เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

- แบบสังเกตการพูด
- แบบตรวจใบงาน

เกมบิงโก 1

Tom Yum Kung	grilled chicken	grilled prawn
grilled pork	fried rice	water
ice cream	orange juice	grilled chicken

Tom Yum Kung	grilled pork	fried rice
fried rice	ice cream	grilled chicken
water	Tom Yum Kung	orange juice

grilled prawn	Apple	Tom Yum Kung
orange juice	fried rice	grilled pork
Tom Yum Kung	grilled chicken	ice cream

เกมบิงโก 2

Tom Yum Kung	grilled chicken	orange juice
grilled pork	fried rice	water
ice cream	grilled prawn	grilled chicken

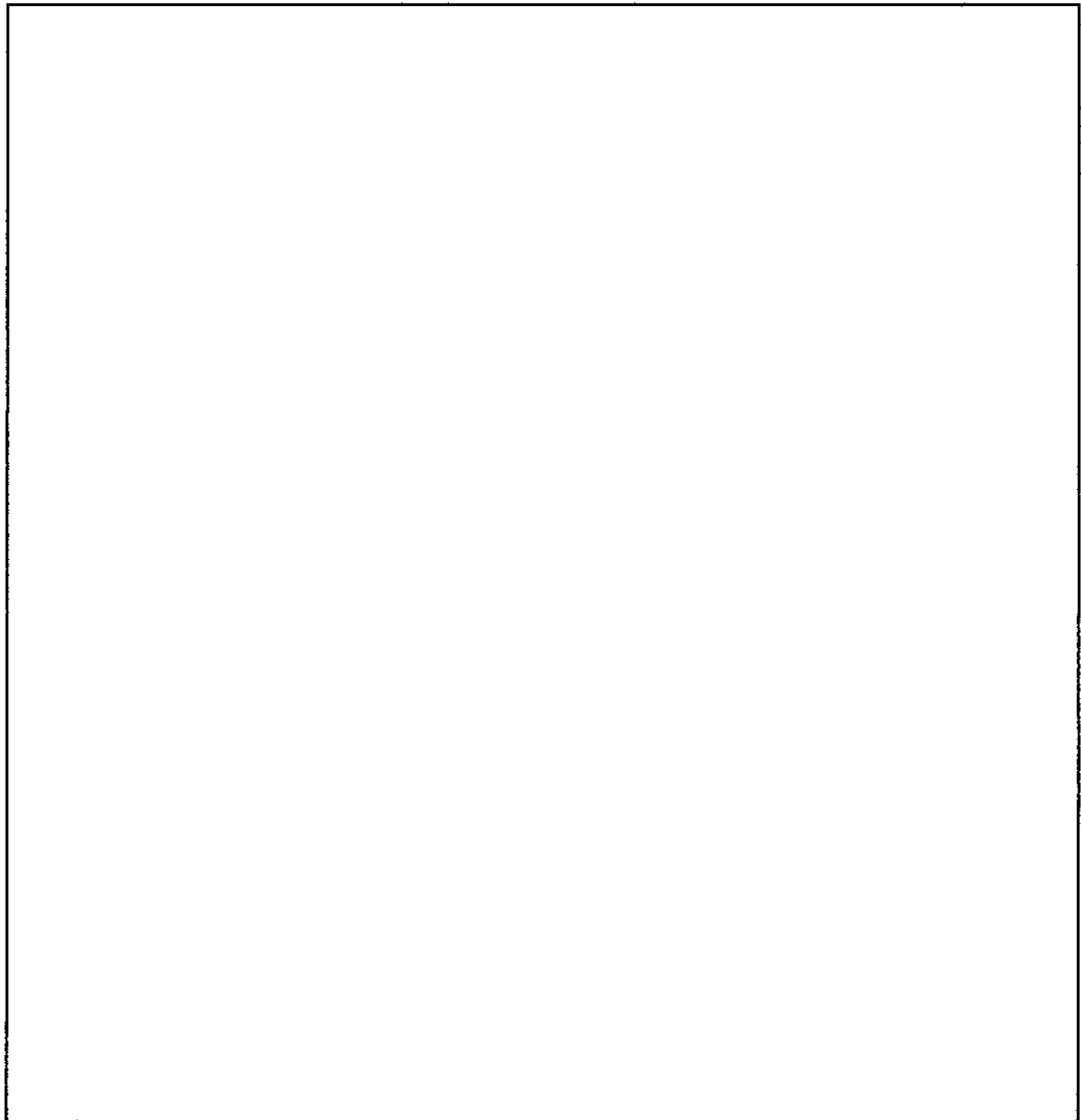
orange juice	grilled pork	fried rice
fried rice	ice cream	grilled chicken
water	Tom Yum Kung	Tom Yum Kung

grilled prawn	fried rice	Tom Yum Kung
grilled pork	Apple	orange juice
Tom Yum Kung	grilled chicken	ice cream

ใบงานการเขียนประโยค

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนประโยคเพื่อแนะนำ หรือชักชวนให้ร่วมกันประหยัด

ในหัวข้อ We must save

Name.....

Number

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง What food do elephants eat? นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo เวลา 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนได้ตอบการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัดที่ 4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐาน ค 1.3: นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดที่ 3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ถามตอบเกี่ยวกับอาหารที่สัตว์กินได้
2. ถามตอบเกี่ยวกับกิริยาของสัตว์ได้
3. วาดภาพสัตว์แล้วเขียนประโยคเกี่ยวกับสัตว์ได้

3. สาระการเรียนรู้

Vocabulary: want, saw, elephant, sugarcanes, climbing, bamboo

Structure A: What food do eat? (elephants, pandas)

B: They eat (sugarcanes, bamboo)

A: What are..... doing? (elephants, pandas, monkeys)

B: They are (climbing, eating)

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1) ครูนำหุ่นสัตว์คือ ช้าง ลิง หมีแพนด้า กวาง เสือ สิงโต ชีราฟ ให้นักเรียนสังเกตเสียงร้องของสัตว์ตามหุ่นที่ครูชูขึ้น จากนั้นร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสัตว์ ที่อยู่ของสัตว์ อาหารของสัตว์

ขั้นสอน

- 2) ครูถามนักเรียน What is this? พร้อมทั้งรูปภาพหุ่นสัตว์ให้นักเรียนตอบ
It's (ชื่อสัตว์) ครูคิดคำศัพท์บนกระดาน
- 3) นักเรียนฟังครูพูดประโยคจากนิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo
Puy and Pim are friends. Last Sunday, they went to Chiang Mai Zoo. They wanted
to see Chung Chung, Lin Huiy, and Lin Ping. พร้อมทั้งรูปภาพประกอบครูออกเสียง wanted
พร้อมทั้งชูบัตรคำขึ้น ให้นักเรียนพูดตามแล้วนำไปติดที่กระดาน
- 4) ครูพูดประโยค At the zoo, they saw two elephants. พร้อมทั้งรูปภาพช้างขึ้น
ชูบัตรคำ saw และ elephants ขึ้น ครูพูดแล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นนำบัตรคำและ
บัตรภาพไปติดที่บนกระดาน
- 5) ครูพูดประโยคคำถาม What food do elephants eat? เมื่อนักเรียนตอบแล้ว ครู
รูปภาพ อ้อย กล้วย และผักตามลำดับพร้อมทั้งถามนักเรียน What's this? นักเรียนช่วยกันตอบ
sugarcanes, bananas and vegetables ครูนำบัตรคำและบัตรภาพติดที่บนกระดาน
- 6) ให้นักเรียนทำเสียงลิง จากนั้นครูรูปภาพลิง หลายตัวที่กำลังปีนป่ายต้นไม้แล้วพูดว่า
Look at the monkeys. What are they doing? ให้นักเรียนช่วยกันตอบ They are climbing
trees. จากนั้นนำภาพติดที่กระดาน
- 7) ครูนำภาพหมีแพนด้า กำลังกินไผ่ ชูขึ้น ถามนักเรียน What's this? จากนั้น ครู ถาม
นักเรียน ว่ารู้จักชื่อของหมีเหล่านี้ไหม What are their names? เมื่อนักเรียนตอบแล้ว ครูพูดว่า
Their names are Chung Chung, Lin Huiy, and Lin Ping. ครูนำภาพหมีกำลังกินไผ่ขึ้น
แล้วถามว่า What are they doing? ให้นักเรียนตอบคำถาม They are eating bamboos.
ครูนำภาพไปติดบนกระดาน
- 8) ให้นักเรียนพูดทบทวนประโยคที่เรียนไป จากข้อ 2-7 แล้วจับคู่กับเพื่อนฝึกสนทนา
ถามตอบจากภาพ ที่ครูคิดไว้ที่กระดาน

ขั้นสรุป

- 9) นักเรียนทำใบงานการวาดภาพสัตว์ เขียนประโยคเกี่ยวกับสัตว์ เช่นอาหารของสัตว์
กิริยาท่าทางของสัตว์ที่วาด เมื่อเสร็จแล้วนำเสนอผลงานหน้าชั้น แล้วนำไปติดแสดงที่บอร์ด
แสดงผลงาน

5. สื่อการเรียนรู้

1. หุ่นสัตว์
2. บัตรคำศัพท์ / บัตรภาพ / แถบประโยค
3. นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo

6. การวัดประเมินผล

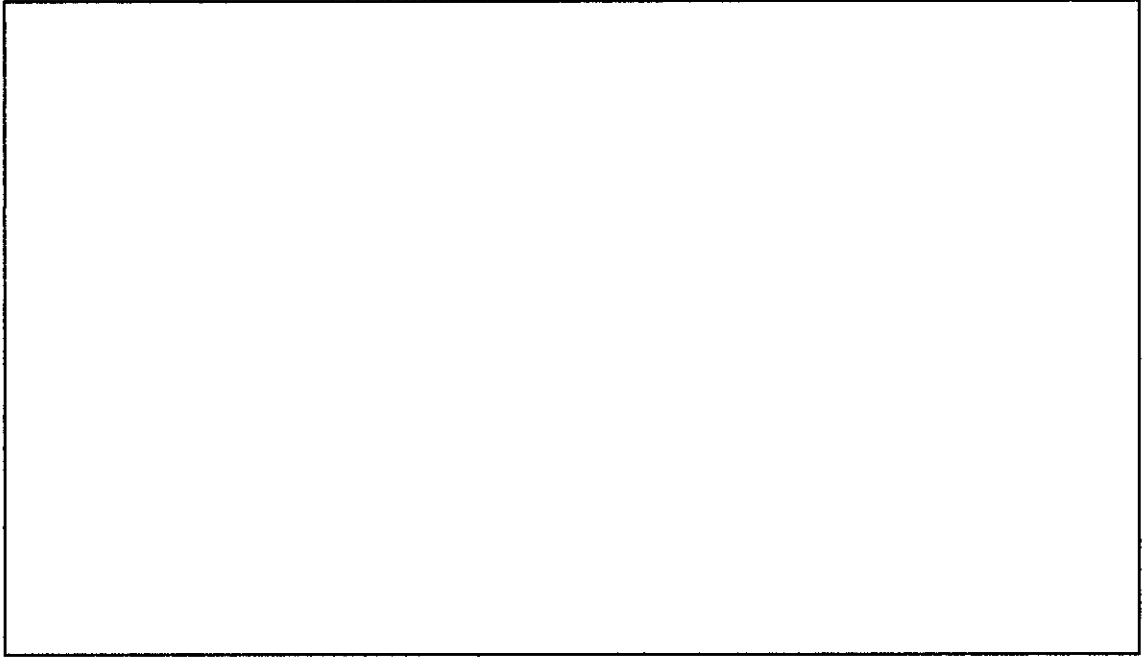
- สังเกตการพูด
- ตรวจใบงาน

เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

- แบบสังเกตการพูด
- แบบตรวจใบงาน

ใบงานการวาดภาพและเขียนประโยค

คำชี้แจง: ให้นักเรียนวาดภาพสัตว์ แล้วเขียนประโยคเกี่ยวกับสัตว์ เช่นอาหารของสัตว์
กิจวิทาทางของสัตว์

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Name.....

Number

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 11

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง Be careful! นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo

เวลา 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนได้ตอบการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัดที่ 3 พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดที่ 2 เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟัง หรืออ่าน

ตัวชี้วัดที่ 3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. พูดเตือนให้ผู้อื่นระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้
2. พูดเสนอให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นได้
3. พูดบอกอาการบาดเจ็บได้

3. สาระการเรียนรู้

Vocabulary: tiger's cage, growl, dangerous, quickly,

Structure: Be careful!,

Don't.....

It's dangerous.

The ising now.

What's the matter,? May I help you?

My hurts. (knee, back, leg, head, arm)

I will take you to see a doctor.

ถ่านวนภาษา: take a photo, fall down, Be careful!

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1) ให้นักเรียนดูภาพสวนสัตว์และสัตว์ต่างๆ จากนั้นให้นักเรียนเล่นเกม จับคู่ภาพกับคำศัพท์ tiger, lion, elephant, bird, giraffe, panda, bear, monkey โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม ครูแจกบัตรภาพและบัตรคำ ให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ชุด ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันจับคู่ภาพกับคำศัพท์กลุ่มที่เสร็จก่อนและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ

ขั้นสอน

2) ครูนำภาพนิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo ติดที่บนกระดาน จากนั้นครูชี้ไปที่ภาพ แล้วออกเสียง 2-3 ครั้ง จากคำศัพท์และถ่านวน take a photo, tiger's cage, growl, Be careful!, dangerous, quickly, fall down ตามลำดับแล้วให้นักเรียนพูดตาม จนครบทุกคำ

3) นักเรียนดูภาพของสวนสัตว์เชียงใหม่ จากข้อ 2 ครูเล่านิทานให้นักเรียนฟัง 1 เที้ยวแล้วให้นักเรียนเล่านิทานจากภาพ พร้อมๆ กันร่วมกับครูช่วยเสริมเป็นบางครั้ง

4) นักเรียนดูภาพปุย ซึ่งกำลังยืนอยู่ใกล้กรงเสือ พิมจึงเตือนปุยให้ระวังอันตราย โดยครูอ่านประ โยคดังนี้ Be careful!, Puy! Don't stand near the cage. It's dangerous. The tiger is coming now. จากนั้นครูคิดแถบประ โยคแล้วให้นักเรียนพูดตามครูและฝึกพูดเองจนคล่อง

5) ครูชี้ไปที่ภาพของปุยที่ล้มแล้วพูดขึ้น โดยครูอ่านประ โยคที่พิมพูด

What's the matter, Puy? May I help you? I will take you to see a doctor.

ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายซักถาม โดยครูถามคำถามจากประ โยคที่อ่าน

Who fell down? (Puy)

Who said "Be careful!"? (Pim)

Who wanted to help Puy? (Pim)

จากนั้นครูคิดแถบประ โยคให้นักเรียนพูดตามครูและฝึกพูดจนคล่อง

6) ให้นักเรียนจับคู่ฝึกพูดจากนิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo

ตอน Be careful, Puy! โดยครูแจกนิทานให้นักเรียนฝึกพูด จากนั้นให้ออกมาพูดให้เพื่อนฟังครูคอยสังเกตและบันทึกคะแนนการพูดของนักเรียนแต่ละคนไว้

Puy and Pim took a photo with the pandas. After that, they went to see tigers. Puy wanted to take a photo with a tiger. He walked near the tiger's cage. The tiger growled and came close to Puy.

Pim: "Be careful, Puy! Don't stand near the cage. It's dangerous. The tiger is coming now."

Puy: "Oh!"

Puy ran quickly and fell down.

Pim: "What's the matter, Puy? May I help you?"

Puy: "My knee hurts. I'm not careful enough."

Pim: "Oh, Puy! I will take you to see a doctor."

Puy: "Thank you."

ขั้นสรุป

7) ให้นักเรียนอภิปรายจุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงการพูดของเพื่อนและของตนเอง เพื่อจะได้พัฒนาต่อไป จากนั้นทำแบบฝึกการจับคู่ประโยค

5. สื่อการเรียนรู้

1. เกมจับคู่ภาพและคำศัพท์
2. บัตรคำศัพท์ / บัตรภาพ / แถบประโยค
3. นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo
4. แบบฝึกการจับคู่ประโยค

6. การวัดประเมินผล

- สังเกตการพูด
- ตรวจใบงาน

เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

- แบบสังเกตการพูด
- แบบตรวจใบงาน

ใบงานการจับคู่ประโยค

คำชี้แจง: ให้นักเรียนจับคู่ประโยคภาษาอังกฤษและภาษาไทยที่กำหนดให้ โดยใช้สีเดียวกันระบายประโยคที่คู่กัน

1. May I help you?

2. Be careful!

5. What's the matter?

3. My knee hurts.

4. Don't stand near the tiger's cage.

อย่ายืนใกล้กรงเสือ

ระวัง!

เกิดอะไรขึ้น

ขอให้ฉันช่วยเธอนะ

ฉันเจ็บที่เข่า

Name Number

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 12

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง Animals in the Zoo นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo

เวลา 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนได้ตอบการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัดที่ 3 พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ

มาตรฐาน ค 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดที่ 2 เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟัง หรืออ่าน

ตัวชี้วัดที่ 3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ โกลัตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามที่กำหนดได้
2. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

3. สาระการเรียนรู้

เนื้อหา

นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1) นักเรียนร้องเพลง Animals in the Zoo (ทำนอง Happy birthday)

Animals in the zoo.

Last Saturday, I went to the zoo.

I saw elephants, monkeys, and tigers.

I saw bears, pandas and giraffes.

ขั้นตอน

2) แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม จากนั้นให้แสดงบทบาทสมมติการไปเที่ยวสวนสัตว์กับผู้ปกครอง ในขั้นแรกครูให้นักเรียนวางแผนการแสดง เช่น วางแผนการเขียนบทพูดที่เกี่ยวกับสัตว์แต่ละชนิดที่นักเรียนจะต้องพบในสวนสัตว์ เช่น giraffe, deer, lion, panda, zebra เป็นต้น ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มฝึกซ้อมพูดและแสดงตามบทบาทของตนเอง

3) ให้นักเรียนแสดงนอกห้องเรียน คือบริเวณสวนต้นสักของโรงเรียน ตั้งอยู่ในบริเวณ

ทิศใต้ของโรงเรียน ครูนำภาพของสัตว์คิดไว้ที่ต้นไม้มือเมื่อมาถึงบริเวณแสดง ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากภาพสัตว์ คือสิงโต กับ ชีราฟ เพื่อจัดลำดับการแสดง ให้กลุ่มที่ได้ภาพสิงโตแสดงก่อน กลุ่มที่ได้ภาพชีราฟเป็นผู้ชมการแสดง เมื่อกลุ่มชีราฟแสดง กลุ่มสิงโตเป็นผู้ชม ในขณะที่นักเรียนแสดงครูสังเกตการพูด การแสดงท่าทางประกอบการพูด แล้วบันทึกไว้

4) เมื่อการแสดงเสร็จสิ้น ให้นักเรียนประเมินตนเองและเพื่อน ตามแบบที่ครูจัดให้ จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับ การพูดของแต่ละคน

ขั้นสรุป

5) นักเรียนเขียนสรุปองค์ความรู้ (Mind mapping) จากการเรียนนิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo

5. สื่อการเรียนรู้

1. เพลง Animals in the Zoo
2. บัตรภาพ
3. นิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo
4. สวนต้นสัก

6. การวัดประเมินผล

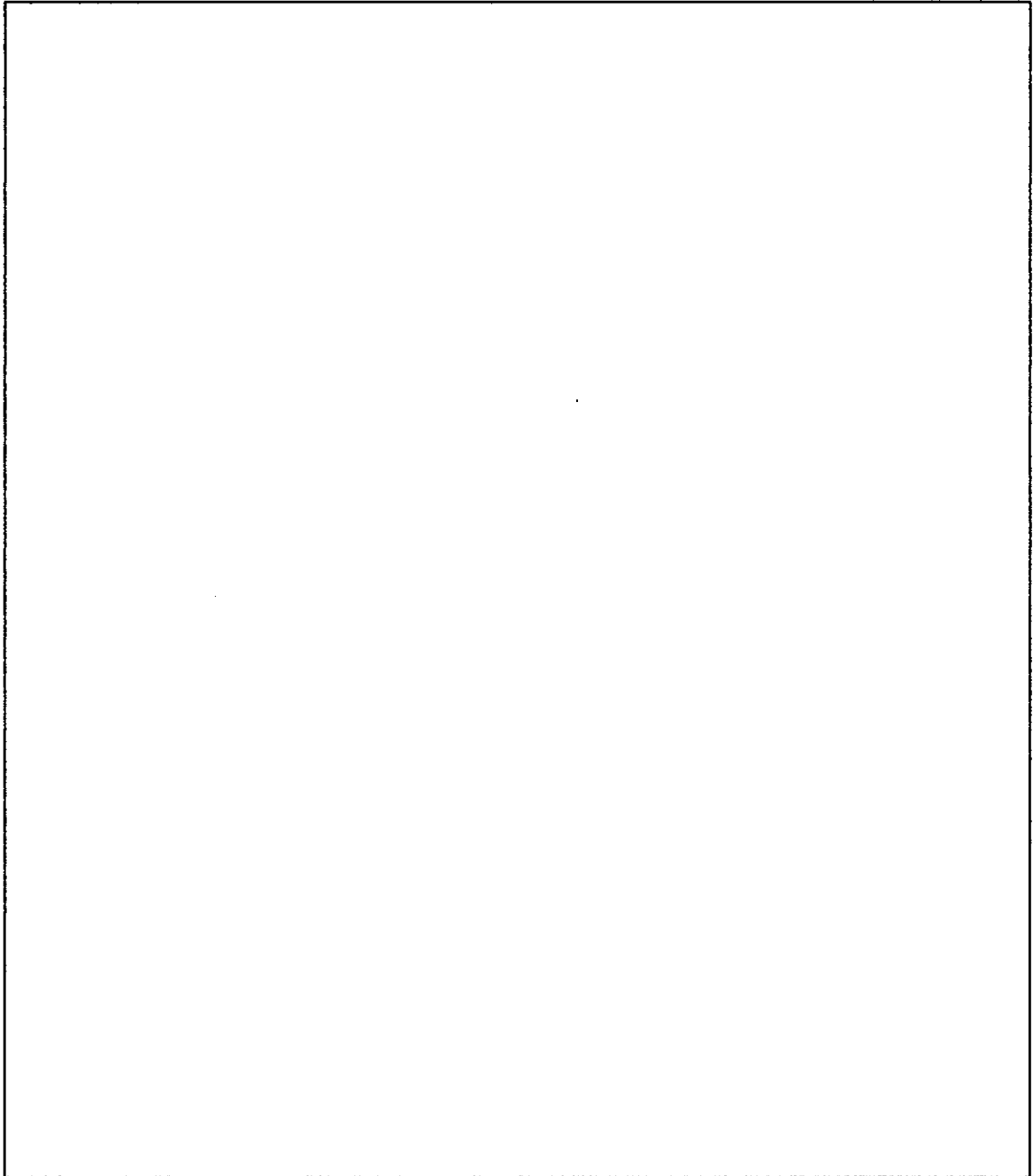
- สังเกตการพูด
- ตรวจใบงาน

เครื่องมือการวัดผลประเมินผล

- แบบสังเกตการพูด
- แบบตรวจใบงาน

ใบงานการสรุปองค์ความรู้ (Mind mapping)

คำชี้แจง : นักเรียนเขียนสรุปองค์ความรู้ (Mind mapping) จากนิทานเรื่อง Visit to Chiang Mai Zoo

Name..... Number

นิทาน

- 1. My New Friend**
- 2. Oil's Birthday**
- 3. At the Restaurant**
- 4. Visit to Chiang Mai Zoo**

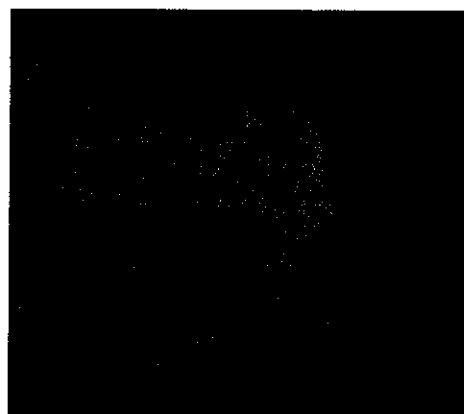
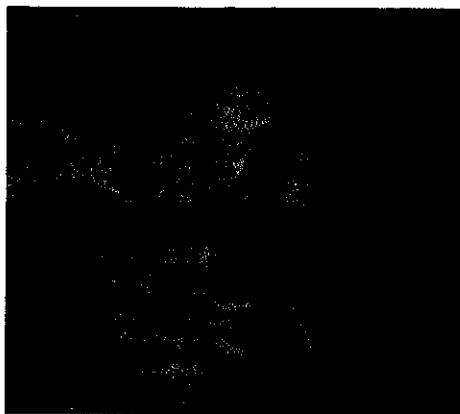
My New Friend

Written by: Duangduan Khuntee

Last Sunday afternoon, Sam played football in the field with his friends. He was very happy with his friends.

He kicked the ball out of the field. The ball hit a boy who walked beside the field. The boy fell to the ground. Sam ran to the boy and talked to him.

Sam: "I'm sorry. Is your leg hurt?"

Kim: "It's all right. I am OK."

Sam: "My name is Sam. What is your name?"

Kim: "My name is Kim. Nice to meet you."

Sam: "Nice to meet you too. I like to play football."

Kim: "I like to play football too."

After that, Sam and Kim came to play football together every Sunday.

Oil's Birthday

Written by : Duangduan Khuntee

Today is Oil's birthday. She will have a party at home. Oil and her friend, Nid, went to the market this morning. They saw many people bought some food. They walked to the fruit seller.

Fruit seller: "Good morning. May I help you?"

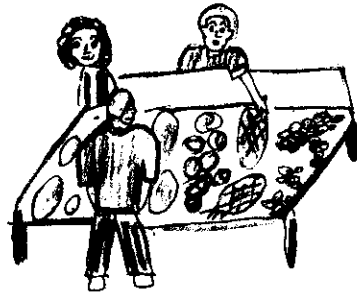
Oil: "Yes, I'd like to buy some oranges and grapes.

How much are they?"

Fruit seller: "Oranges are twenty-five baht a kilo, and grapes are sixty baht a kilo."

Oil: "May I have two kilos of oranges and two kilos of grapes?"

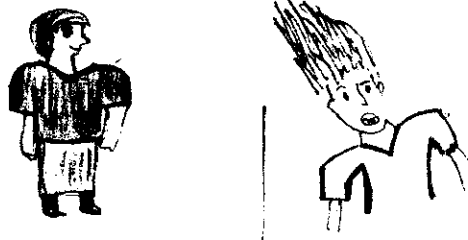
Fruit seller: "Here you are. They are one hundred and seventy baht."

Oil looked for the money in her purse and could not find it.

She was frightened and told Nid about it.

Oil: "Nid, I forgot to bring my money."

Nid: "Don't worry, Oil. I have some money."

Nid gave her two hundred baht.

Oil: "Thank you very much. I will pay you back when we get home."

Nid: "You're welcome."

Oil gave some money to the fruit seller.

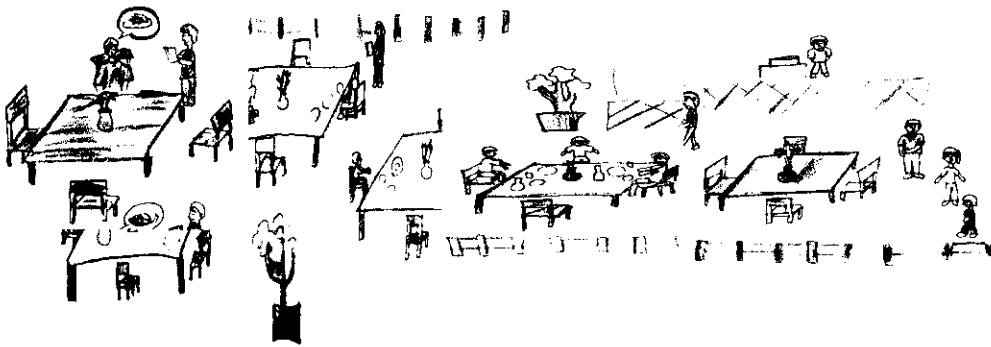
Oil: "Here's the money."

Fruit seller: "Here you are and here's your change. Thank you."

At the Restaurant

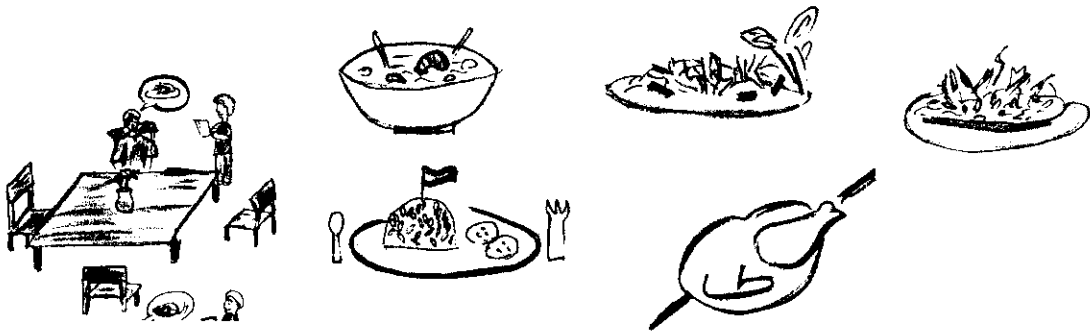
Written by: Duangduan Khuntee

Last Monday was the birthday of Kanda's mother. Kanda and her mother went to have dinner at the Ping River Restaurant. They sat at the table near the river. Her mother went to the toilet. The waiter came to get Kanda's order.

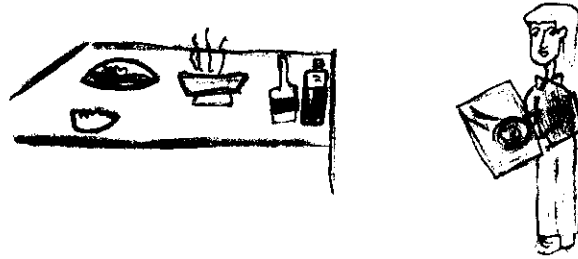
Waiter: "Good evening. What would you like to order, please?"

Kanda: "Yes, I'd like Tom Yum Kung, fried rice, grilled chicken, grilled prawn, and grilled pork."

Waiter: “Would you like anything else?”

Kanda: “Yes, I’d like ice cream and orange juice too.”

When her mother came back, the waiter brought some food to the table.

Mother: “Oh! It’s a lot of food. You and I cannot eat all this food. You shouldn’t order so much. We must save some money.”

Kanda: “Yes, mother. I’m sorry.”

When they finished their dinner, the waiter came to give them the bill.

Waiter: “The bill is 530 baht.”

Mother: “Here’s the money.”

Waiter: “Here’s your change. Thank you.”

Visit to Chiang Mai Zoo

Written by : Duangduan Khuntee

Puy and Pim are friends. Last Sunday, they went to Chiang Mai Zoo. They wanted to see Chung Chung, Lin Hui, and Lin Ping. At the zoo, they saw two elephants.

Puy: "Look! The elephants are very big."

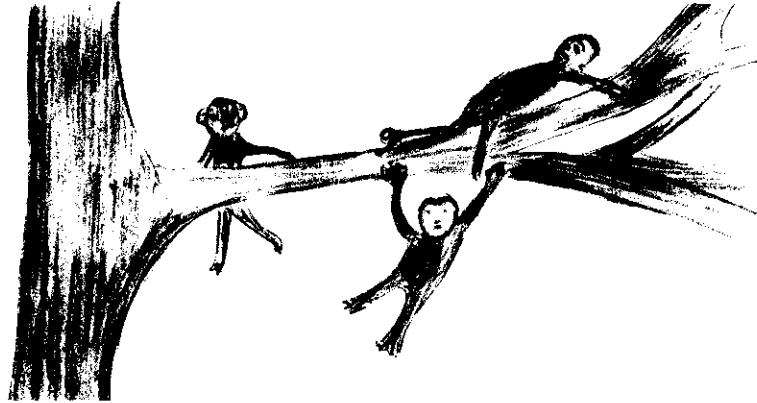
Pim: "What food do elephants eat?"

Puy: "They eat sugar-canes and bananas."

Pim: “Look at the monkeys. What are they doing?”

Puy: “They are climbing trees.”

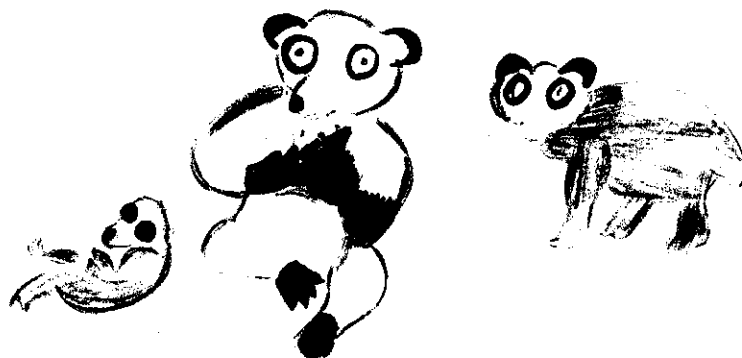
Pim: “Where are the pandas?”

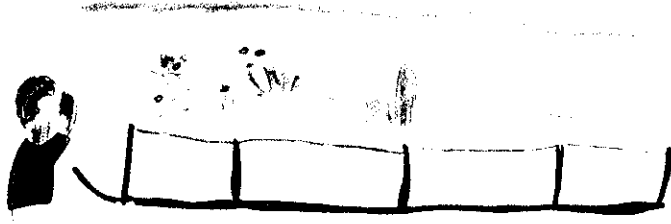
Puy: “Wow! Look! The pandas are over there.”

Pim: “What are they doing?”

Puy: “They are eating bamboo.”

Pim: “Wow! They are very lovely. I love pandas.”

Puy and Pim took a photo with the pandas. After that, they went to see the tigers. Puy wanted to take a photo with a tiger.

He walked near the tiger's cage. The tiger growled and came close to Puy.

Pim: "Be careful, Puy! Don't stand near the cage."

It's dangerous. The tiger is coming now."

Puy: "Oh! Thank you."

Puy ran quickly and fell down.

Pim: "What's the matter, Puy? May I help you?"

Puy: "My knee hurts. I'm not careful enough."

Pim: "Oh, Puy! I will take you to see a doctor."

Puy: "Thank you."

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
เฉลยแบบทดสอบ

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

คำชี้แจง ข้อสอบมีทั้งหมด จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม คะแนนเต็ม 40 คะแนน
ให้นักเรียนทำการทดสอบเป็นรายบุคคล โดยตั้งใจฟังคำถามจากครูแล้วพูดตอบให้ถูกต้อง
(ข้อละ 1 นาที)

1. : Student:

(นักเรียนพูดแนะนำตนเองและถามชื่อผู้อื่น)

Teacher: My name is Duangduan.

2. Teacher: Good afternoon. My name is Am. What's your name?

Student :

3. Student:

(นักเรียนบอกความรู้สึกที่ได้รู้จักกัน)

Teacher: Nice to meet you too.

4. Student:

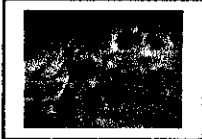
(นักเรียนเหยียบเท้าหรือเดินชนผู้อื่น โดยมีได้ตั้งใจ)

Teacher: It's all right. I am OK.

5. Teacher: I like to play football.

Student:

(นักเรียนชอบเล่นเหมือนกับผู้อื่น)

6. Student:

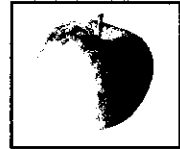
Teacher: Yes, I want to buy a kilo of oranges.

7. Teacher: Good morning. May I help you?

Student:

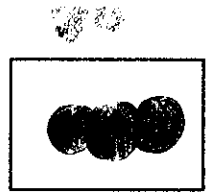
(นักเรียนต้องการซื้อผลไม้)

8. Student:

(นักเรียนถามราคาผลไม้)

Teacher: Oranges are twenty - five baht a kilo and
grapes are forty baht a kilo.

9. Teacher: How much are they?

Student:

10. Teacher: I'd like to buy a kilo of grapes. Here's the money.

Student:

11. Student:

Teacher: Yes, I'd like fried rice.

12. Teacher: What would you like to order, please?

Student:

13. Student :

นักเรียนต้องการถามลูกค้าว่าจะสั่งอะไรเพิ่มเติมอีกไหม

Teacher: Yes, I'd like papaya salad and sticky rice.

14. Student :

นักเรียนทอนเงินให้แก่ลูกค้า

Teacher: Thank you.

15. Student:

บอกให้ประหยัดเงินไม่ควรใช้จ่ายมากเกินไป

Teacher: Yes / I'm sorry.

16. Teacher: What food do elephants eat?.

Student:

17. Teacher: What are monkeys doing?

Student:

18. Student:

(นักเรียนเห็นเพื่อนกำลังไปยืนอยู่ใกล้กรงเสือ และเห็นว่าเพื่อนกำลังได้รับอันตรายจึงพูดเตือนให้เพื่อนระวัง)

Teacher: Oh! Thank you.

19. Student:

(นักเรียนเห็นเพื่อนได้รับบาดเจ็บ จึงเสนอความช่วยเหลือเพื่อน)

Teacher: Yes, please. My knee hurts.

20. Teacher: What's the matter, Tom?

Student:

(นักเรียนบอกอาการบาดเจ็บของตนเอง)

Teacher: I will take you to see a doctor.

เกณฑ์การให้คะแนนการทดสอบการพูด

คะแนน	ความสามารถทางการพูด
2	พูดได้ถูกต้องเป็นประโยคที่สมบูรณ์
1	พูดไม่เป็นประโยค แต่ยังสื่อความหมายได้
0	พูดไม่ได้หรือไม่สามารถสื่อความหมายได้

เฉลยแบบทดสอบ

1. Good morning. My name is (บอกชื่อของตนเอง) What's your name?
2. My name is(บอกชื่อของตนเอง)
3. Nice to meet you.
4. I'm sorry.
5. I like to play football too.
6. Good morning. May I help you?
7. Yes, I'd like to buy
8. How much are they?
9. They are baht.
10. Here they are. / Here it is. / Here the mangoes. Thank you.
11. Good evening. What would you like to order, please?
12. Yes, I'd like(ชื่ออาหารที่ต้องการสั่ง)
13. Would you like anything else?
14. Here's your change.
15. You shouldn't order so much. We must save some money.
16. They eat sugar-canes, bananas and vegetables.
17. They are climbing trees.
18. Be careful! Don't stand near the cage. It's dangerous. The tiger is coming now.
19. What's the matter,(ชื่อคน)? May I help you?
20. My hurts.

ภาคผนวก จ
แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
สรุปการประเมิน

แบบประเมินความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านต่อเครื่องมือการวิจัยเรื่อง “ผลการใช้นิทานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไร่แดง จังหวัดลำพูน” ต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทาน
2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้ นิทาน โปรดพิจารณาความสอดคล้องตามรายการที่กำหนด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 What is your name?

ข้อที่	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		1	0	-1	
1	แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2	แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัด				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4	สื่อการเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6	นิทานเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Nice to meet you.

ข้อที่	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		1	0	-1	
1	แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2	แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัด				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4	สื่อการเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6	นิทานเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 I'm sorry.

ข้อที่	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		1	0	-1	
1	แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2	แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัด				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4	สื่อการเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6	นิทานเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 May I help you?

ข้อที่	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		1	0	-1	
1	แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2	แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัด				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4	สื่อการเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6	นิทานเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 How much are they?

ข้อที่	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		1	0	-1	
1	แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2	แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัด				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4	สื่อการเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6	นิทานเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 How much is this?

ข้อที่	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		1	0	-1	
1	แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2	แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัด				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4	สื่อการเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6	นิทานเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 Dinner at the restaurant

ข้อที่	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		1	0	-1	
1	แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2	แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัด				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4	สื่อการเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6	นิทานเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 Would you like anything else?

ข้อที่	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		1	0	-1	
1	แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2	แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัด				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4	สื่อการเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6	นิทานเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 We must save some money.

ข้อที่	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		1	0	-1	
1	แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2	แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัด				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4	สื่อการเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6	นิทานเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 What food do elephants eat?

ข้อที่	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		1	0	-1	
1	แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2	แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัด				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4	สื่อการเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6	นิทานเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 Be careful!

ข้อที่	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		1	0	-1	
1	แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2	แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัด				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4	สื่อการเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6	นิทานเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 Animals in the Zoo

ข้อที่	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอ แนะ
		1	0	-1	
1	แผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์				
2	แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัด				
3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4	สื่อการเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
5	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม				
6	นิทานเหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหา				

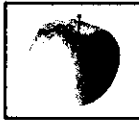

การให้คะแนนความสอดคล้อง

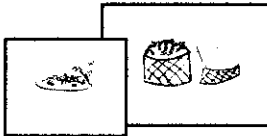
1 หมายถึง	มีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และรายการที่กำหนด ทั้งด้านเนื้อหาและความถูกต้องของการเขียน
0 หมายถึง	มีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และรายการที่กำหนด ทั้งด้านเนื้อหาและความถูกต้องของการเขียนในบางส่วน
-1 หมายถึง	ไม่มีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และรายการที่กำหนด ทั้งด้าน เนื้อหาและความถูกต้องของการเขียน

ลงชื่อ..... ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน
แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
โปรดพิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์และข้อความ

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำถาม	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1. กล่าวทักทาย พูดแนะนำตนเองและ ถามชื่อของผู้อื่นได้	1. Student: (นักเรียนพูดแนะนำตนเองและถามชื่อผู้อื่น) Teacher: My name is Duangduan.				
2. บอกชื่อของตนเมื่อ ผู้อื่นซักถามได้	2. Teacher: Good afternoon. My name is Am. What's your name? Student:				
3. พูดบอกความรู้สึก เมื่อรู้จักกันได้	3. Student: (นักเรียนบอกความรู้สึกที่รู้จักกัน) Teacher: Nice to meet you too.				
4. พูดกล่าวคำขอโทษ ได้	4. Student: (นักเรียนเหยียบเท้าหรือเดินชนผู้อื่น โดยมีได้ ตั้งใจ) Teacher: It's all right. I am OK.				
5. พูดบอกเกี่ยวกับ กีฬาที่ตนชอบเล่น เหมือนคนอื่นได้	5. Teacher: I like to play football. Student: 				

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำถาม	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
6. พูดทักทาย Good morning. May I help you? ในการขายสินค้าได้	6. Student: Teacher: Yes, I want to buy a kilo of oranges. 				
7. บอกสิ่งที่ต้องการซื้อได้	7. Teacher: Good morning. May I help you? Student:				
8. พูดถามราคาสินค้าได้	8. Student: (นักเรียนถามราคาผลไม้) Teacher: Oranges are twenty - five baht a kilo and grapes are forty baht a kilo. 				
9. พูดบอกราคาของสิ่งของได้	9. Teacher: How much are they?. Student: 				
10. พูดขอบคุณลูกค้าแล้วหยิบสิ่งของยื่นให้ด้วยความสุภาพ	10. Teacher: I'd like to buy a kilo of grapes. Here's the money. Student:				

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำถาม	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
11. พுகสนทนา ทักทายต้อนรับและ บริการ การสั่งอาหาร ได้	11. Student: Teacher: Yes, I'd like fried rice. 				
12. พุกสั่งอาหาร เพื่อรับประทานได้	12. Teacher: What would you like to order, please? Student:				
13. พุกสนทนา ได้ตอบการสั่งอาหาร เพิ่มเติมจากที่สั่งเดิม ได้	13. Student :..... (นักเรียนต้องการถามลูกค้าว่าจะสั่งอะไร เพิ่มเติมอีกไหม) Teacher: Yes, I'd like papaya salad and sticky rice. 				
14. พุกเพื่อทอนเงิน แก่ลูกค้าได้	14. Student : (นักเรียนทอนเงินให้แก่ลูกค้า) Teacher: Thank you.				
15. พุกสื่อสารเพื่อให้ ผู้อื่นประหยัดเงินได้	15. Student: (บอกให้ประหยัดเงินไม่ควรใช้จ่ายมากเกินไป) Teacher: Yes / I'm sorry.				

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำถาม	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
16. ถามตอบเกี่ยวกับอาหารที่สัตว์กินได้	16. Teacher: What food do elephants eat? Student:				
17. ถามตอบเกี่ยวกับกิจวัตรของสัตว์ได้	17. Teacher: What are monkeys doing? Student: 				
18. พูดเตือนให้ผู้อื่นระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้	18. Student: (นักเรียนเห็นเพื่อนกำลังไปยืนอยู่ใกล้กรงเสือและเห็นว่าเพื่อน กำลังได้รับอันตรายจึงพูดเตือนให้เพื่อนระวัง) Teacher: Oh! Thank you. 				
19. พูดเสนอให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นได้	19. Student: นักเรียนเห็นเพื่อนได้รับบาดเจ็บจึงเสนอความช่วยเหลือเพื่อน Teacher: Yes, please. My knee hurts.				
20. พูดบอกอาการบาดเจ็บได้	20. Teacher: What's the matter, Tom? Student: (นักเรียนบอกอาการบาดเจ็บของตนเอง) Teacher: I will take you to see a doctor.				

การให้คะแนนความสอดคล้อง

- 1 หมายถึง มีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ระดับการคิด และความถูกต้องของคำถาม
- 0 หมายถึง มีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ระดับการคิด และความถูกต้องของคำถามบางส่วน
- 1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ระดับการคิดและความถูกต้องของคำถาม

ลงชื่อ..... ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำการประเมิน

สรุปผลการประเมินความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC)

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทาน
2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน

ข้อคำถาม ความคิดเห็น	สรุป ค่า IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิ											
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8	แผนที่ 9	แผนที่ 10	แผนที่ 11	แผนที่ 12
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
6	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
	1	2	3			1	2	3	
1	1	1	1	1	11	1	1	1	1
2	1	1	1	1	12	1	1	1	1
3	0	1	1	0.66	13	1	1	1	1
4	1	1	1	1	14	1	1	1	1
5	1	1	0	0.66	15	1	1	1	1
6	1	1	1	1	16	1	1	1	1
7	1	1	1	1	17	1	1	1	1
8	1	1	1	1	18	1	1	1	1
9	1	1	1	1	19	1	1	1	1
10	1	1	0	0.66	20	1	1	0	0.66

ภาคผนวก ฉ

ตารางแสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน

ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความถูกต้องตาม โครงสร้าง ไวยากรณ์และการ ออกเสียง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยค ได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง รวมทั้ง ออกเสียง เน้นหนักใน คำและ ประโยค ได้ อย่างสมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียง มีเสียง เน้นหนักใน คำและ ประโยคเป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ไม่ค่อยถูกต้อง ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคผิด หลักการออก เสียงทำให้ สื่อสารไม่ได้	2	8
ความคล่องแคล่ว ในการพูด ภาษาอังกฤษ	พูดต่อเนื่อง เป็นประโยค ชัดเจน ไม่ติดขัด ทำให้สื่อสาร ได้อย่าง เข้าใจ	พูดเป็น ประโยคได้ บ้าง และ สะดุด ทำให้ ตะกุกตะกัก เล็กน้อย ทำให้สื่อสาร ได้พอเข้าใจ	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ตะกุกตะกัก มาก ทำให้ สื่อสาร ได้ เข้าใจ บ้าง	พูดได้บางคำ หยุดเป็นช่วงๆ ตะกุกตะกัก มาก สื่อสาร ไม่ค่อยเข้าใจ	2	8
การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบ การพูด	แสดงท่าทาง ประกอบ เหมาะสมกับ บทบรรยาย และพูดด้วย น้ำเสียง ที่ชัดเจน	แสดงท่าทาง ประกอบ เล็กน้อย พูด ด้วยน้ำเสียง ไม่ค่อยชัดเจน	ไม่แสดง ท่าทาง ประกอบ พูด ไม่ค่อยชัดเจน	ไม่แสดง ท่าทาง ประกอบ พูด ได้น้อยมาก และไม่ชัดเจน หรือพูดไม่ได้	1	4
รวม					5	20

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางดวงเดือน ขันดี
วัน เดือน เกิด	10 พฤษภาคม 2506
สถานที่เกิด	อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ พ.ศ. 2542
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านไร่ดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูนเขต 1 อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการพิเศษ